

Aangenaam kennis te maken!

Het negende boek, een boek wat anders is dan anders. Een boek wat alles zegt over mij, over wie ik ben, de keuzes die ik maak en daarbij de wijze waarop ik mensen zie, mensen die een bijdrage hebben geleverd, nog dagelijks een bijdrage leveren en een bijdrage zullen mogen leveren aan mijn leven.

Dat het vanzelf spreekt dat ook dit boek weer uit mijn hart geschreven is, dat dit boek voor het grootste deel betrekking heeft op dat wat er in mijn hart leeft, zal iedereen die het leest, die de tijd en moeite neemt om het te lezen vanzelf inzien.

Het geeft je een kijkje in mijn leven, het geeft je een kijkje in dat wat mij bezighoudt en daarbij een beeld hoe ik de wereld zie. Het is alsof je de wereld door mijn ogen ziet, door 2 twee ogen omdat ik het voordeel heb, dat ik voor een groot deel van mijn leven, de dingen op twee verschillende zienswijzen heb bekeken. De “normale” maar ook op de “uitzonderlijke” of zelfs “afzonderlijke” wijze, mijns inziens de moeite waard..

Want het is de wijze waarop ik, altijd al naar het leven gekeken heb, omgeven door “het sausje van normaal willen zijn”, deel willen zijn van het geheel, waardoor ik in wezen mezelf verloor, mezelf volledig buiten spel zette. Het spel wat het leven heet, het levensspel dat geleefd wordt volgens andermans regels, de regels die in strijd zijn met alles wat en wie ik ben.

Vanaf het moment waarop ik dit inzag, vanaf het moment waarop ik me hier bewust van werd, is er een wereld voor mij opengegaan. Mijn wereld, de wereld waarin ik leef en zoals ik voel, De Hof van het Heden, waarin voor iedereen ruimte is.

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2015, 'Aangenaam kennis te maken!'
Sonja Ulrich
Foto Cover: Sonja Ulrich
www.dehofvanhetheden.nl

Inhoudsopgave:

Voorwoord en woord van dank - <i>Wat is leven?</i>	Pagina 6 - 16 Pagina 14 - 16
Inleiding	Pagina 17 - 34
Wie kan dit nog?	Pagina 35 - 37 Pagina 38 - 67
Wie doet dit nog?	Pagina 68 - 70 Pagina 71 - 78
Wat is goed?	Pagina 79 - 83 Pagina 84 - 96
Wanneer hoop wanhoop wordt	Pagina 97 - 100 Pagina 101 - 109
Wanneer leiden lijden wordt	Pagina 110 - 112 Pagina 113 - 116
Ik ben anders dan..... omdat ik er iedere dag voor kies	Pagina 117 - 120 Pagina 121 - 125
Ergens klaar mee zijn is dat hetzelfde als de grens bereiken?	Pagina 126 - 129 Pagina 130 - 135

Wat weerhoudt je ervan om goed voor jezelf te zorgen?	Pagina 136 - 140 Pagina 141 - 143
Wanneer is het jouw tijd?	Pagina 144 - 150 Pagina 151 - 157
Wanneer jouw tijd gekomen is!	Pagina 158 - 161 Pagina 162 - 169
Van eigenbelang naar eigenwaarde door zelfrespect!	Pagina 170 - 181
Nawoord	Pagina 182 - 183

Voorwoord en woord van dank

Boek 9, het negende boek, geschreven in een periode waarin ook Ulrich dat mag doen wat bij hem past. Geschreven in een periode waarin Ulrich dat mag doen wat bij hem hoort en dat mag doen wat hem gegeven is, omdat hij de persoon is waarmee ik mijn leven deel. En ik het hem in het bijzonder gun dat hij zijn leven kan leven. Zijn leven kan leven, het leven waarvoor hij gekozen heeft, op het moment waarop hij zijn leven is aangegaan. Want de kans, de mogelijkheid, de keuze, tot het leven van een leven wat je als mens bent aangegaan is als een overeenkomst. Overeenkomstig met dat wat je ten deel valt, wanneer je het besef krijgt dat het leven leven volgens eigen wil en dank, meer inhoudt dan iedere dag doen wat de ander, ieder ander van je wil en van je verlangt.

Ja, meer inhoud heeft dan wanneer je alleen dat doet wat de ander je opdraagt, wat de ander je laat doen en wat de ander vindt dat nodig is. Vindt of denkt wat nodig is, want dat daarin een groot verschil kan zitten, dat daarachter een andere betekenis schuil gaat, een andere gedachte huist, is iets wat nog steeds een onbekend begrip is. Een onbekend begrip, een onbekend iets, dat wat heel veel mensen gaan beseffen op het moment dat zij het leven gaan leven wat voor hen bestemd is. Het leven wat voorbestemd is, overeenkomstig met dat wat bij hen past en hoort, het leven wat hen toebehoort. Het leven waar voorafgaand aan het werkelijk leven ervan, duidelijk zal zijn welk hoger doel dit dient. Welk hoger doel of welke betekenis dit heeft. Want dat ieder mens iets mag betekenen, dat iedere mens van waarde mag zijn, eigenwaardig mag zijn en het nut en de zin ervan mag weten, is iets wat ik ervaren heb op het moment waarop ik mijn leven letterlijk ben gaan leven.

Het moment waarop ik letterlijk datgene ben gaan doen wat mijn hart me ingaf, mijn hart, mijn geweten. Want het geweten is de controlerende factor in alles wat het leven is, het geweten is de controlerende en corrigerende factor in alles wat het leven geeft, de controlerende en corrigerende factor in alles wat leven mogelijk maakt. Het leven in liefde, geluk en gezondheid, waarbij het vermogen, jouw persoonlijk vermogen bepaalt wat haalbaar is. Jouw persoonlijk vermogen, jouw kwaliteiten, jouw talenten en alles wat daarmee gepaard gaat. Wat daarmee gepaard en daardoor samen gaat, omdat dit een bijdrage levert aan alles wat jij bent, wat jij maar ook ieder ander is, wat iedereen die en alles wat leeft waard is.

Want iedereen die en alles wat leeft is van waarde. Iedereen die en alles wat leeft heeft een waarde, een eigenwaarde. Eigenwaarde, zegt alles over dat waar jij toe in staat bent, eigenwaarde zegt alles over jouw mogelijkheden maar daarbij ook zeker over jouw onmogelijkheden, dat wat jij kunt of waar je niet toe in staat bent, dat wat voor jou en voor ieder ander van belang is, omdat het jouw leven is. Het jouw deel, jouw bijdrage en jouw stukje, van het geheel is. Het geheel, dat wat bij je past en hoort, waar je deel van uitmaakt, waar jij deel van bent, waar jij, door op jouw geheel eigen wijze, een bijdrage te leveren de “ontbrekende schakel” van bent. De schakel die nodig is, om de ketting, weer van waarde te laten zijn. De ketting, de puzzel, het meesterwerk, dat waartoe alleen jij in staat bent gesteld, omdat er geen enkel ander mens is, geen ander persoon is, die jouw plaats in kan nemen. Er geen enkel ander persoon is, die jouw leven en alles wat dit met zich meebrengt op eenzelfde wijze zal kunnen leven, zal kunnen zijn. Omdat jij jouw leven bent en je wanneer je jouw leven leeft, het geluk bent, het geluk wat jou leven is en jouw leven leidt.

Omdat het jouw leven is en jij daar door dit te leven, ook werkelijk iets aan mag overhouden. Iets mag overhouden wat voor jou, voor iedereen die en alles wat leeft van belang is. Alsof het een schat is, een schat die je vindt, op het moment waarop je dat wat op geen enkele wijze van waarde is, laat voor wat het is, in zijn of haar waarde laat, het loslaat. Want het oordeelsvrij loslaten helpt, is nodig, omdat de reden van dit proces, de reden van het scheiden, je pas duidelijk wordt en duidelijk zal mogen zijn, wanneer jij weer onvoorwaardelijk voor jezelf, voor iedereen die en alles wat je lief is kiest. Wanneer je voor jezelf, iedereen die en alles wat je lief is kiest zonder daar belang bij te hebben, zonder daar op enige wijze financieel beter van te willen worden, zonder daarvoor in financieel opzicht rijkelijk te willen worden beloond.

Omdat een beloning krijgen voor iets wat op geen enkele wijze van waarde is, een beloning krijgen voor iets wat op geen enkele wijze van waarde mag zijn, in wezen waardeloos is. Zou jou in wezen waardeloos maken, waardoor je waardeloos bent, tenzij je dat wat je krijgt gebruikt om dit op een juiste manier in te zetten. Doordat je het financieel voordeel gebruikt, om dat te doen wat jouw schulden vereffent, de ander helpt, dat doet wat een bijdrage levert aan ieders zijn, het gezond en welzijn van iedereen die en alles wat leeft, omdat dit de enige taak is, die we als mens in het leven wat we leven mogen vervullen. De enige taak, de hoofdtaak die we als mens, ieder mens in zijn of haar leven zal kunnen en mogen vervullen, omdat dit onze enige reden van leven is, de taak en reden van alle leven is. Dit wezenlijk de hoofdtaak en hoofdreden is, daarbij ook de drijfveer van het in liefde, geluk en gezondheid mogen leven. De hoofdtaak van het in liefde, geluk en gezondheid kunnen en mogen zijn, jezelf zijn, iets wat ieder mens daardoor ook is.

Want een leven wat in en vanuit liefde, geluk en gezondheid geleefd wordt, is een leven wat geleid wordt, is een leven wat geleid mag worden en is een leven wat de moeite waard is, het leven waard is, in een leven wat geleid wordt, door liefdevolle begeleiding. Een waardevol leven, waar je als mens iedere dag voldoening van hebt, een waardevol leven, waar je als mens iedere dag dat voor krijgt wat een bijdrage levert aan jouw zijn, jouw gezond en welzijn. En iedereen die hier op enige wijze afbreuk aan doet, iedereen die hier op watvoor wijze, maar met name op onjuiste wijze de hand in heeft, zal hier zelf de gevolgen mogen dragen, er de gevolgen van ondervinden.

Omdat alles wat bedacht, verzonnen of gecreëerd wordt met als doel, jezelf, de ander of ieder ander te schaden, jou zal laten boeten. Jou zal laten weten, door te ervaren en beleven wat de zin van dit alles, de zin van het leven, elk leven, de zin van jouw leven, de zin van alle leven is. Omdat jouw leven evenals het leven van iedereen die en alles wat leeft zinvol mag wezen. Omdat jouw leven evenals het leven van iedereen die en alles wat leeft zinvol mag zijn. Omdat jouw leven evenals het leven van iedereen die en alles wat leeft zinvol zal zijn, vanaf het moment waarop jij ervoor kiest om jouw eigen leven weer volledig te leven, ervoor kiest om jouw leven weer volledig te zijn, de zin van jouw leven, volmaakt gelukkig in leven zijn.

Want volmaakt gelukkig jezelf zijn, is de zin van jouw leven, dat wat jou uniek, dat wat jou onmisbaar, dat wat jou van waarde maakt, dat wat jou van waarde laat zijn, omdat je van waarde bent. Je bent van onschatbare waarde, omdat jij even waardevol bent als alles wat van waarde is. Jij bent van onschatbare waarde, omdat jij volmaakt gelukkig jezelf bent en jij even waardevol bent als alles wat van waarde is en wil zijn.

Je bent van onschatbare waarde, omdat jij even waardevol bent als alles wat in wezen is. Jij bent van onschatbare waarde omdat jij even waardevol bent als alles wat wezenlijk is, alles wat wezenlijk, werkelijk, daadwerkelijk overal en altijd zichzelf is, omdat je er met heel je hart voor kiest, iedere dag opnieuw.

Omdat alles wat wezenlijk en daadwerkelijk zichzelf is, in staat is om bruggen te bouwen, bergen te verzetten en dat te doen wat iedereen voor onmogelijk acht en houdt. Dat wat voor heel veel mensen onmogelijk is, omdat het nog op geen enkele wijze eerder vertoond is, omdat dit op geen enkele wijze eerder bewezen is, doordat er geen bewijs van is. Het in wezen iets onwezenlijks is, onwezenlijk doordat we wel wezenlijk zijn, maar alles wat buiten ons om is deel van ons is, alles wat buiten ons om is, deel van ons kan en mag zijn, deel van ons zal zijn, wanneer we voor het juiste kiezen. Want wanneer we voor het juiste kiezen, zullen we het juiste zijn, zullen we de persoon zijn die we in wezen mogen zijn, zullen we het leven leven waarvoor we gekozen hebben ver voordat we dit daadwerkelijk zijn gaan leven, ver voordat we dit in wezen konden zijn.

Want het kunnen zijn van jouw leven, het kunnen voltooien van jouw leven, het vervolmaken van jouw leven, kun en mag je wanneer jij jouw leven leidt, wanneer jouw leven leidt en wanneer je ervoor kiest om dit onder begeleiding te leiden. Onder begeleiding van iedereen die en alles wat jou dit leven heeft gegeven, onder begeleiding van iedereen die en alles wat jou dit leven geeft. Omdat dit leven een geschenk is, een waar geschenk, waar je door het leven van, door het daadwerkelijk leven van, iedere dag de vruchten mag plukken, de vruchten mag en kan plukken omdat dit in wezen jouw beloning is, dit in wezen is waarvoor en waardoor jij jouw leven kunt leven.

Waardoor jij jouw leven kun leven en jouw leven kunt zijn. Jouw onvoorwaardelijk leven kunt zijn, doordat jij er buiten het kunnen plukken van de vruchten, geen andere wens op nahoudt, er buiten het letterlijk kunnen plukken van de vruchten, geen dubbele agenda op nahoudt. Omdat jij zonder verwachtingen, zonder persoonlijk gewin, zonder enig eigen belang, onvoorwaardelijk bent, omdat jij onvoorwaardelijke liefde bent. Dat wat ieder mens is, die zijn of haar leven weer gaat leiden. Dat wat ieder mens in wezen is, die ervoor kiest om zijn of haar leven weer zonder enige verwachting, weer geheel onvoorwaardelijk aan te gaan. Want zonder wezenlijke verwachting zijn, is onvoorwaardelijk zijn, onvoorwaardelijk zijn, is dat waardoor hij of zij ook weer onvoorwaardelijk is, onvoorwaardelijke liefde in leven is. Want onvoorwaardelijke liefde in leven wezen is onvoorwaardelijke liefde in leven zijn, is in wezen Onvoorwaardelijke Liefde zijn. Dat wat het leven leven, dat wat jouw eigen leven, dat wat jouw eigen leven onvoorwaardelijk in en vanuit dezelfde onvoorwaardelijke liefde leven, weer het leven waard maakt. Omdat het leven in en vanuit onvoorwaardelijke liefde, het mooiste leven is.

En omdat het leven in en vanuit onvoorwaardelijk liefde leven, het leven mag zijn waar ieder mens die voor zichzelf kiest, er daarbij of daardoor ook voor de ander kan zijn, de gelukkigste mens op aarde kan zijn, de gelukkigste mens op aarde mag zijn, de gelukkigste mens op aarde is. Want houden van is de basis voor een gelukkig leven, liefhebben is als het bloed wat door de aderen van iedereen die en alles wat leeft stroomt en iedereen in zijn of haar waarde laten, is de hartslag die ieder mens voelt, wezenlijk en in wezen voelt, die ervoor kiest om dit te delen. Want de onvoorwaardelijke liefde in en vanuit liefde delen, is dat wat het werkelijk leven in liefde mag zijn, liefde is.

Wat is leven?

Wat is leven in een wereld die geleid wordt, door alles wat de samenleving, dat wat nodig is, daar waar behoefte aan is, totaal over het hoofd ziet, totaal onwaardig is, totaal vergeet? Wat is leven in een wereld die geleid wordt, door alles wat de samenleving, dat wat nodig is, daar waar behoefte aan is, als vrijwillig ziet, een liefdevol gegeven, iets wat je in staat stelt om grenzen te verleggen, waardig zijn, als een atleet?

Een atleet, die geheel op eigen kracht, datgene behaalt wat nodig is om de titel, dat wat hem of haar maakt tot een held, zich dit zelf(s) tot doel stelt, met behulp van, weet te bereiken. Zelf en samen, met de persoon die hem of haar steunt, die hem of haar over de streep trekt, dat doet wat in zijn of haar vermogen, binnen zijn of haar kunnen ligt, de ander tot grote hoogte te brengen, helpen, uit liefde vrijwillig of verrijken?

Liefde of verrijken, de twee zijden van het leven, dat wat de kans biedt, de mogelijkheid geeft, één van de twee of beide? Want, waar een wil is, is ook een weg, voor iedereen die deze ziet, die deze kiest, die deze kant op gaat, zonder enige moeite, als vanzelfsprekend, volkomen natuurlijk, als een jaargetijde.

Als een jaargetijde wat volgt, vanzelf, na een voorgaande, waarbij iedereen zijn of haar persoonlijke voorkeur heeft. Ongeacht wat men kiest, het dient zich aan, het komt, of je dit nu wenst, er baat bij hebt of er echt helemaal niets om geeft.

Het is een gegeven, een vaststaand feit, dat wat iedereen die en alles wat leeft, jou en mij, zijn of haar waarde laat zien. In al haar schoonheid, met beperkingen, toch zin misschien?

Toch zin misschien, omdat het je iets brengt, daardoor wijst op dat wat het leven, jouw leven nodig heeft, om dit op jouw meest volwaardige manier te kunnen ervaren en beleven. Doordat het je inzicht biedt, daarbij laat weten wat je kunt en als mens nodig hebt, de zomerzon, het winterweer, maar ook zo nu en dan wat schaduw, een vorm van neerslag, gegeven.

Gegeven, wederom als geschenk, als dat waar behoefte aan of toe is, nodig, de kracht van het heelal, de energie in de juiste vorm en van waarde, voor iedereen die en alles wat er bestaat. Dat juist deze “stroom” van belang is, zijn weg kent, zich als van nature weet te verhouden, is waarom het wezenlijk gaat.

Waarom het wezenlijk gaat, waarom het draait, waarom het is zoals het is, zoals het was en zoals het altijd zal mogen zijn. Van betekenis, vrij van de voorspelling of enige verwachting, totaal onafhankelijk, volledig vrij, daardoor ook soeverein.

Soeverein door soevereiniteit, de hoogste macht, dat wat door aanzien, de mogelijkheid heeft, binnen de eigen grenzen, dat te doen wat volledig is toegestaan, daardoor rechtmatig is. Rechtmatig door rechtschapen te zijn, te handelen in het Algemeen Belang, van meerwaarde, altijd en overal, gis.

Gis, pienter, schrander, kien, waardoor de veronderstelling zeer beslist de juiste uitkomst heeft, een aanneme door te vertrouwen op de verkregen kansen, het leven, het geluk. Gezonde resistentie, voor alles wat met het economisch gewin, met de opgelegde waarde en alles wat daarmee nu de norm bepaalt, geregisseerd is, schijn, verre van de realiteit, als het circus, de kermis, een show, evenals oorlog, hongersnood, ziekte, pijn en verdriet, door ontzetting, een heus toneelstuk.

Een toneelstuk, waarin de gewone mens, de prijs bepaalt en de prijs betaalt, dat wat als waarheid wordt beschouwd, als datgene wat iedereen te wachten staat, die zich zo gedraagt. Want dat het merendeel, slachtoffer is, zich op geen enkele wijze bezighoudt met slechte zaken, als oorlog, honger en geweld, wordt steeds meer zichtbaar, bij degene die zich gelukkig prijzen, ervan verschoond blijven, verdaagd.

Verdagen, opschorten, uitstellen, tot wanneer, dat is bij velen de vraag, waar men het antwoord nog niet op weet, van kent. Zou dit ook zo zijn, voor hen die al van de hoed en de rand weten, voor hen die de blinddoek al afgedaan hebben of is dit het boetekleed, dat wat hen wacht, onherroepelijk, pertinent.

Pertinent, als een ontkenning waarbij de dader reeds op het kerkhof ligt, als voorbode voor hen die wel op de hoogte zijn. Van alle buitensporige, gewetenswroegende zaken, nodig ter bevordering van de economie, de welvaart, ongeacht de pijn.

De pijn die als venijn, als gif, als drank aan een ieder wordt verkocht, aan iedereen wordt gegeven, door hen te vertellen dat dit hen helpt, dit nodig is, als dat wat hen in leven houdt. In leven, om door te kunnen gaan, als machine, als robot, als de gemakkelijke prooi, voor hen die onbezorgd leven, zonder schulden zijn, zelf goed onderlegd, inhoudelijk onderbouwd.

Onderbouwd of juist gedresseerd, als de aapjes in het circus, wat in real life door regel en wetgeving reeds is afgeschaft. Geen voorbeeld meer, geen vergelijking mogelijk, want dat dit daardoor gewaarborgd is, lijkt een gevolg van, onze humane wereld, mens en dier zijn gelijk, niets mag in gevangenschap leven, tegen zijn of haar wil gedwongen, dit wordt nu bestraft.

Bestraft of juist bevrijd, van een leven waarin gedaan wordt, waar mens en dier op enige wijze plezier aan heeft beleefd? Voor iedereen een eigen keuze, een waarde waar hij of zij zich goed of minder goed bij voelt, doordat je neemt of geeft.

Geeft om de mens, het dier, iedereen die en alles wat leeft, wat een bijdrage levert aan de samenleving en het samenzijn. Samen in vrijheid kunnen leven, doen wat je wilt, met de tijd die je hebt en krijgt, ongeacht je status, jouw rol in het leven, dat wat je bent of wie je bent, lengte, formaat, groot of klein.

Groot of klein, is hierin zonder waarde, heeft totaal geen enkele invloed, speelt geenszins een rol, die van betekenis, van invloed of enige gradatie zal mogen krijgen in wezen. Het is de mensen voorbehouden die regels en wetten maken, die het wel en wee bepalen, voor hen die wel iets kunnen, die op enige wijze inzetbaar zijn, kunnen communiceren, praten, soms ook schrijven, zonder invloed, wel weten zonder lezen?

Weten zonder lezen, is de redding en zorgt ervoor dat een intuïtief persoon, zich deze “zogenaamde kennis” niet eigen laat maken of dat doet wat hem of haar opgedragen wordt. Want door te doen waartoe zij onbewust of bewust worden geprogrammeerd, wordt niemand geholpen, doet hij of zij naast zichzelf, iedereen die maar ook alles wat leeft tekort.

Tekort, als een tekortkoming, dat wat ertoe leidt dat iemand op enige tijd en wijze wordt gestraft, de prijs zal betalen. Voor alles wat ongewenst, zonder gewetensbezwaar voelend ondernomen is, gezegd, geschreven of op enige wijze geuit, door zelfzuchtig handelen, ten koste van, het wezenlijk en waarachtig zijn, een schim van jezelf, in eigen leven falen.

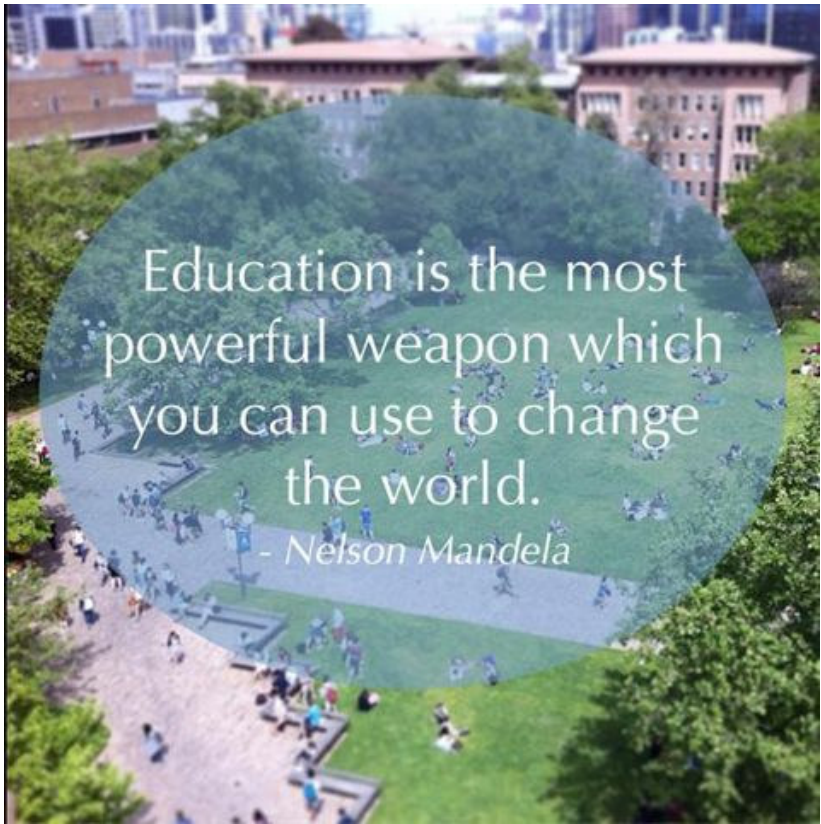
Falen, door op enige tijd en wijze niet meer te voldoen, niet meer te functioneren, te kunnen bewegen of kunnen volstaan. Doordat men zich beperkt, zich neerlegt bij de situatie, ermee leeft, erin toestemt, het opgeeft, er gehoor aan geeft, niet langer de regie, beschaamd of onbeschaamd, het laten gaan.

Het laten gaan en of loslaten, wat voor jezelf, de ander en iedereen die van je houdt en om je geeft, de ware hel kan zijn. Want van jou houden was de basis, dat wat nodig was, wat nodig leek, om de wereld weer mooi te maken, de wereld weer als iets moois te zien, ervoor gaan, er alles voor overhebben, maar ook het geloof en vertrouwen in, de reis die het leven heet, per boot, per vliegtuig, met de auto, motorfiets of trein.

Per boot, per vliegtuig, met de auto, motorfiets of trein, wordt geassocieerd met vakantie, gezien als noodzakelijk iets, om het vol te kunnen houden in de drukte, de alledaagse hectiek.. Dat je juist bijkomt door je fysiek en op eigen kracht, in de natuur voort te plaats en of volledig overgeeft aan de rust, het doen van dingen waaraan je gebruikelijk niet toekomt, even in de pauzmodus, zonder enig moeten, met of zonder muziek.

Muziek, kan ieder mens helpen, daar te komen wat op geen enkele andere wijze tot stand wordt gebracht of gerealiseerd. Diepgewortelde emoties, voelbaar, vaak onverklaarbaar, alsof ze je beletten te zijn wie je bent, je het je te herinneren, leert.

Leert komt van leren, dat wat je doet als je ook bereid bent om open te staan voor dat wat op je pad komt en de dag je brengt, waardoor je volledig kunt zijn, jezelf zijn, overal en altijd. Geen had ik maar, of wat als, tevreden met alle aangeboden kansen, door jou gemaakte keuzes, jouw leven zonder spijt.

Inleiding

Ook dit keer plaats ik de foto met de uitspraak van een uniek, bijzonder mens, het icoon, Nelson Mandela, omdat het past bij dit boek en omdat het past bij dat wat mijn leven getekend heeft. Ja, getekend heeft, omdat ik me ervan losgemaakt heb, ik me er uiteindelijk van los heb kunnen maken, doordat ik in de gelegenheid ben gesteld, om me te laten leiden door dat wat mijn hart me ingeeft. Ik me heb mogen laten leiden, door dat wat mijn hart me ingegeven heeft, waardoor dit ook werkelijk de moeite waard is. Omdat ik dankzij dat wat mijn hart me ingeeft en ingegeven heeft, daadwerkelijk heb mogen leren. Zelf heb mogen leren en begrijpen dat de wereld zoals deze gezien wordt, de wereld zoals deze getoond wordt, de wereld zoals deze door het gros van de mens gezien en door een groot deel van de mensen getoond wordt, totaal verschilt van hoe de wereld er werkelijk uitziet. Anders dan hoe de wereld werkelijk en wezenlijk is. De wereld, de mensen, dieren en alles wat op deze planeet, aarde genaamd leeft. Dat ik de hemel en alle hemellichamen nog even buiten beschouwing laat, dit in een later boek vanzelf vorm vindt of vorm krijgt, zal duidelijk zijn.

Zal duidelijk zijn, omdat we onszelf niet los kunnen zien van, ik mezelf niet los kan zien van alles wat er in de wereld is en de wereld is meer dan de aarde, de wereld is dat wat ons als mens geboden wordt, waar we dagelijks mee te maken hebben, wat ons dagelijks helpt, steunt, maar soms ook tegenhoudt, om onszelf te kunnen zijn en onszelf te kunnen wezen, waardoor we in wezen, wezenlijk niet onszelf zijn. En dat juist dit laatste ervoor zorgt dat we gevoelig zijn voor “alle” informatie, voor veel wat er gezegd, geroepen en verteld wordt, daarbij zelfs als waarheid gepresenteerd wordt, soms verre van de waarheid is.

Soms zelfs de grootst mogelijke onzin is, omdat het totaal geen enkele bijdrage levert aan ons zijn, ons mens en wezenlijk zijn. Dat dit laatste het is waar ik me op richt, het mens en wezenlijk zijn, omdat dit me aan het hart gaat, is iets wat iedereen die mij enigszins kent weet. Daarbij ook dat het menselijk en wezenlijk zijn, of het de mens ervan weerhouden menselijk en wezenlijk te zijn, door hen aan te moedigen om meer of minder dan dat te zijn, iets is waar het in de wereld, in de “grote mensenwereld” om draait. Met als gevolg dat het menselijk en wezenlijk zijn vaak vergeten wordt, vaak als onbelangrijk of ondergeschikt wordt gezien. Want het voornaamste is presteren, presteren om dat te doen “waarvoor de mens gemaakt wordt”, waar de mens zijn of haar bestaansrecht aan ontleend. Terwijl het werkelijk maar ook wezenlijk bestaansrecht, te maken heeft met hoe je je verhoudt tot, jezelf, de ander, iedereen die en alles wat leeft. Hoe je verhouding is ten opzichte van jezelf, daarbij vooral ten opzichte van ieder ander, iedereen die anders is, iedereen die en alles wat anders dan jij is. Omdat dan, een andere volgorde van de letters DNA is, dat wat jij bent, dat wat jij in structuur bent en dat wat jij wordt op het moment dat jij je vermengt, dat jij je inlaat met, alles wat er van en buiten jou om is. Alles wat er buiten jou om is, en jij deel laat worden van wie je bent, jij deel laat worden van wie en wat je in wezen bent. Omdat jij er op die wijze voor kiest om, jouw wezenlijk en waarachtig zijn, wie je bent te vermengen met.....? Ja waarmee, waarmee vermeng jij je? Alles waar jij je voor inzet, alles waar jij je tegen verzet, alles waar jij tegen strijdt, kortom alles waarvan jij denkt dat dit zo is en alles wat jij voor waarheid aanneemt.

Terwijl het enige wat waarheid is, dat wat werkelijk en echt wezenlijk waarheid is, vergeten wordt, omdat je jezelf vergeet, jezelf tekort doet, jezelf op enig en of elk moment onderschat.

Onderschatten en of overschatten, want ook dat is waarmee je jezelf in wezen net zo tekort doet, zij het dan op een andere wijze. Omdat het onderschatten en overschatten, in wezen even schadelijk is, in wezen evenveel reactie geeft, waardoor ook het neveneffect ontstaat, een bijwerking, oorzaak en gevolg.

Want oorzaak en gevolg heeft een basis, vindt, krijgt een basis wanneer jij, ik, maar ook ieder ander niet zichzelf is. Niet volledig zichzelf is, waardoor alles wat op dat moment op je pad komt, alles wat op dat moment jouw pad jouw pad kruist, door verrijking of verguizing, de juiste of de tegenovergestelde kant op kan gaan. Jij bepaalt te allen tijde wat de uitkomst is. Jij bepaalt te allen tijde, waardoor je je laat meeslepen, waar je je mee inlaat en of je je er mee inlaat. Omdat de keuze evenals alle keuzes die je in het leven maakt, alleen jou aangerekend kunnen worden. Keuzes en alle woorden die daarvoor gebruikt worden, die daarbij geplaatst worden en daarachter schuil gaan. Woordkeuze, kledingkeuze, partnerkeuze etc. Maar daarbij ook keuzevrijheid, keuzemogelijkheid, keuzevragen etc. Alles is aan jou, alles is aan jou en jij bent net als ik en ieder ander de enige die daarvoor verantwoordelijk is, omdat je wilsbekwaam bent, iedereen wilsbekwaam is en voor wie dit niet is, zal de verantwoordelijkheid, de verantwoording voor een ouder, een familielid of zelfs een instantie zijn, die bevoegd is om deze keuze te maken. Die de bevoegdheid heeft, om de keuze en daarbij alles wat ermee gepaard gaat te beslissen, te besluiten. Want beslissen en besluiten is dat wat je doet door het maken van een keuze, beslist en besloten. En natuurlijk mag je als mens terugkomen op je beslissing, op je besluit. Dat dit in het echte leven, in jouw en mijn leven minder effect heeft, dan wanneer het een organisatie, een land of zelfs een werelddeel betreft, dat zal voor iedereen duidelijk zijn, duidelijk als klaar.

Dat zal voor iedereen duidelijk, klaar en of zelfs helder zijn, voor iedereen die bereid is om, “de hand in eigen boezem te steken”, zelf zijn of haar verantwoordelijkheid te dragen. Iets wat op geen enkele wijze vastgelegd kan worden, buiten dat wat God ons allemaal gegeven heeft, buiten dat wat God ons dankzij Jezus als extra gegeven heeft, ons zuivere geweten.

Het geweten, wat je helpt, wat je in staat stelt om juiste keuzes te maken en daarbij ook te weten, te voelen en wezenlijk te ervaren wanneer iets boven je pet gaat. Wanneer iets niet aan jou is, doordat het niet jouw verantwoordelijkheid, niet jouw directe verantwoordelijkheid is. Je er dan vervolgens verre van houden, je er dan vervolgens niet in willen mengen, is iets wat nog steeds niet bij ieder mens bekend, doorgedrongen is. Want in wezen willen we als mens iedereen helpen. In wezen willen we als mens van nature iets doen, waardoor we de ander van dienst kunnen zijn. Weten wanneer je van dienst kunt zijn en van dienst bent, is dat wat je leert, op het moment dat je eraan toe bent. Er aan toe bent, om de mens, iedereen die en alles wat leeft te helpen. Want helpen is meer dan iemand iets uit handen nemen, helpen is meer dan iemand volgens jouw normen laten leven, helpen is meer dan de ander jouw geluk en alles wat jij als fijn ervaart op te leggen. Helpen is de ander in zijn of haar waarde laten. Door de ander kennis te laten maken met zijn of haar eigen kunnen, bereik je dat wat werkelijk een bijdrage levert aan de ontwikkeling. Aan zijn of haar of in wezen, de persoonlijke ontwikkeling, iets wat haaks staat op alles waar we in de wereld waarin we nu leven mee geconfronteerd worden. Iets wat haaks staat op, dat wat we in de wereld nu doen, we dagelijks zien op tv, de social media en andere sites van hulporganisaties, instanties maar ook machtsorganen. Ja machtsorganen, omdat dit is wat ze doen, macht in de organen.

Machtsorganen als de regering, de overheden en bestuurlijke instellingen, die zoals gezegd en gedacht wordt, het beste met de mens voorhebben. Die zoals gezegd en ook vaak met de juiste intentie gedacht, het beste met de mens voorhebben. Dat de geschiedenis dit gegeven, de uitkomst en het resultaat totaal het tegenovergestelde laat zien, het tegenovergestelde toont, wordt steeds vaker duidelijk, doordat al veel inzichtelijk wordt en is gemaakt. Veel inzichtelijk is gemaakt, maar nog niet alles inzichtelijk is. Nog niet alles ter inzage beschikbaar is, er nog veel te veel wordt verdonkeremaand, met de mantel der liefde wordt bedekt. Dat dit laatste ook een verkeerde uitwerking kan hebben, daarover zal iedereen het eens zijn. Want hoeveel mensen zijn er, (niet) die ronduit en hardop durven zeggen dat hun kind, hun man, hun vrouw of naaste “iets” nooit zal doen?

Hoeveel mensen zijn er (niet) die letterlijk en figuurlijk hun hoofd in het zand steken, de waarheid niet onder ogen durven zien? De waarheid, dat wat je alleen van jezelf weet, omdat jij erbij bent, erbij was of erbij zal zijn, wanneer je ergens voor kiest. En er is ook werkelijk niemand buiten jou om, niemand anders dan jij, die in kan staan voor dat wat jij wel of niet doet. Wat jij wel of niet doet, wel of niet gedaan hebt, wel of niet zal doen, het is maar net hoeveel knopjes er tegelijkertijd ingedrukt worden. Het is maar net tot hoever jij kunt gaan en tot hoever jij jezelf laat sturen. Want dat het jezelf laten sturen, alles te maken heeft met het oorzaak en gevolg principe, jij altijd de eindverantwoordelijke bent, dat is wat door veel mens nog niet beseft wordt. Dat is iets wat door veel mensen nog niet gezien wordt, omdat zij zo druk bezig zijn. Druk bezig zijn met alles wat van hen verwacht en van hen verlangd wordt. Druk bezig met al het moeten, zij het niet alles moeten, omdat er zoveel gepland staat, dat in ieder of elk geval de nodige tijd ontbreekt.

De nodige tijd, de tijd die we nodig hebben ontbreekt, want wanneer we zelf niets op de agenda zetten, wanneer we er onze planning zelf niet op inrichten, wordt dit wel door een soort machtsorgaan, een instantie of de ander bepaald. De ander die dit met of zonder jouw toestemming, de ander die dit met of zonder jouw volledige toestemming in scene zet, organiseert en of regelt. Want de regels, de regeltjes en alles wat ermee gepaard gaat, zorgt er in werkelijkheid, in de realiteit en in het hier en nu voor, dat jij geacht wordt deel te nemen aan, dat wat de maatschappij, het maatschappelijk belang verlangt. Wat de maatschappij en het samenleven, waarbij ik nog niet spreek over de samenleving van jou eist. Omdat het vrijwillige, dat wat jij in wezen behoort te hebben, in geen geval aan de orde is. Omdat het vrijwillige, door de regel en wetgeving en alles wat er aan verwachtingen, door verwachtingspatronen, gecreëerd en ontwikkeld is, systematisch uitgedacht en of uitgewerkt is, een negatieve bijdrage levert aan wie en wat jij in wezen bent. Ja, een negatieve of minder positieve bijdrage levert aan, dat wat jij, iedereen die en alles wat leeft, het leven heeft, in wezen kan zijn. De vraag die je jezelf daarbij kunt stellen is: “of jij in wezen kan of in wezen mag zijn?” En voor ons allemaal: “Of we in wezen mogen zijn?” Omdat dit laatste wel een wezenlijk verschil maakt? Dit laatste alles zegt over de intentie en de wijze waarop iets gedaan of opgezet wordt, gedaan en of gezet is. Een plan, uitgedacht en gecreëerd, met als doel.....? Ja, welk doel, welke doelen, welke gedachte(s)?

Want dat het doel, de achterliggende gedachte en de uitkomst ervan van waarde is en van waarde kan zijn of zal zijn wanneer deze op de juiste gronden is gebaseerd dat zal iedereen kunnen begrijpen. Dat zal iedereen begrijpen, die vanuit het eigen geweten handelt en er ook naar leeft, een juiste levenswijze!

Een levenswijze, waarbij de persoon die wezenlijk begrijpt, wezenlijk begrip heeft, vanuit eer en geweten handelt. Want het wezenlijk begrijpen, zal iedereen die in het Algemeen Belang handelt. Het wezenlijk begrijpen, zal iedereen die de wezenlijke zin van het leven, de juiste zin van alle leven ziet.

Want de zin van het leven is in het Algemeen Belang. De ware zin van het leven is in ieders belang, het belang van iedereen die en alles wat leeft, daardoor het Algemeen Belang. En dat dit belang het enige is wat gediend mag worden, wat gediend zal worden en gediend kan worden wanneer je vanuit eer en geweten handelt, dat zal iedereen die begrijpt weten. Dat zal iedereen die enigszins weet waar ik me al een groot deel van mijn leven mee bezighoud begrijpen. Dit is natuurlijk ook waar mijn boeken, gedichten en alles wat ik ooit eerder gepubliceerd heb, wat ik ooit eerder gedeeld heb, over gaat. Omdat ik als geen ander weet, welk effect het heeft, wanneer ik me hier zelf niet aan zou houden. Ik als geen ander weet, welk effect dit op mij heeft, wanneer ik me laat leiden door iets anders dan wat telt, het Algemeen Belang. Want eigenbelang getuigt niet van zelfrespect, het tegendeel zelfs. Eigenbelang zorgt ervoor dat je je in een dusdanige positie plaatst, waarbij je je op elk moment zult moeten verantwoorden. Eigenbelang zorgt ervoor dat er maar heel weinig mensen zijn die het met je kunnen vinden, die met jou door één deur kunnen, omdat je dan als mens te zeker of juist te onzeker bent, waardoor je je in beide gevallen overschreeuwt, zelfs wanneer je geen woord wisselt, geen zin uitspreekt. En dat je je ook overschreeuwt door je als mindere, onderdanig en daarbij ondergeschikt op te stellen, waardoor jij geheid een mooie prooi voor iedereen die en alles wat kwaad in de zin heeft bent, heb ik zelf ook meerdere malen aan den lijve ondervonden, heb ikzelf ook met enige regelmaat meegemaakt.

Meegemaakt en ervaren, doordat ik me als ondergeschikt heb opgesteld, me als ondergeschikte heb gedragen. Ondergeschikt, waardoor ik door alles waarvoor ik geboren ben, alles waarvan ik wezenlijk deel ben en waarvoor en waarvan ik wezenlijk deel wil zijn, teniet doe. Tieniet doe of toen tieniet heb gedaan.

Want je doet jezelf als mens letterlijk en figuurlijk tieniet, je doet jezelf letterlijk en figuurlijk tekort, wanneer je jezelf, maar ook ieder ander als ondergeschikt, daarbij soms zelfs ook als minderwaardig ziet. Dat het ondergeschikt of minderwaardig zijn, iets is wat door dat wat je ziet, wat je op jezelf projecteert en of over jezelf afroept gestimuleerd wordt, zal duidelijk worden, wanneer je er werkelijk onder gaat leiden, doordat je er wezenlijk onder lijdt. Want dat wat je voelt, dat waar jij jezelf wezenlijk door laat leiden, dat wat jij jezelf in je gevoel eigen maakt, zal jouw toekomst bepalen. Dat dit zelfde geldt voor iemand die zichzelf als meer waard ziet, hetzelfde geldt voor iemand die zichzelf als superieur ziet, dit in wezen ook voelt, dit gevoel heeft ten opzichte van de ander, zal eveneens zo zijn. Want superioriteit is op geen enkele wijze natuurlijk, superioriteit is iets wat gemaakt wordt, is iets wat gecreëerd wordt en is iets wat op geen enkele wijze aangeboren is. In tegenstelling tot het eigen zijn, het jezelf zijn, dit is het enige wat aangeboren is en waartoe iedereen in staat wordt gesteld.

Waar toe iedereen is staat is en mag zijn, omdat dit is waar iedereen gebruik van mag maken en omdat dit is waar iedereen gebruik van mag maken doordat dit gebruikelijk is. En dit is waar iedereen die en alles wat leeft mee gediend wordt. Dit is waar iedereen die en alles wat leeft profijt van heeft, omdat dit een bijdrage levert aan het wezenlijk zijn, aan het jezelf zijn. En natuurlijk ben ik de persoon die dit zegt en schrijft.

Natuurlijk ben ik de persoon die deze mening is toebedaan. Dat deze mening voortkomt uit dat wat mijn hart me ingeeft en dat wat ik aan den lijve heb mogen ondervinden, wat ik werkelijk, wezenlijk heb meegemaakt en daadwerkelijk heb ervaren, deel ik graag met iedereen die en alles wat bereid is, iedereen die en alles wat zich bereid voelt om hier iets mee te doen. Want dat dit laatste er iets mee doen, er ook werkelijk voor zorgt dat je hier de reactie, de gevolgen, de juiste credits voor krijgt, is iets wat ik ook ervaren heb. Iets wat ik ervaren heb door mijn leven te leven, ervaren heb, door dat te doen wat voor mij, maar of juist daarbij ook voor ieder ander van waarde is. Omdat iets pas van waarde is, wanneer het voor meerdere mensen geldt, omdat iets pas van waarde is, wanneer het voor iedereen die en alles wat leeft geldt. Want we leven op één aarde, we leven in één wereld en we zullen het met elkaar moeten en mogen doen. We mogen het met elkaar doen, wanneer we ieder op zich, ieder op geheel eigen wijze ons leven weer leven. Ons leven weer leven door ons leven te zijn, ons waardige leven te zijn, waardoor we weer waardevol zijn, waardoor we weer van waardig zijn, van waarde, eigenwaarde, de waarde die wezenlijk onschatbaar is.

Omdat dit van onschatbare waarde is, daarbij alles wat niet wezenlijk en daardoor niet(s) waar(d) is, geen waarheid is, niet wis en waarachtig is, volledig overschrijft. Omdat er in wezen geen grenzen aan de waarheid zitten, iets wat wezenlijk is geen grenzen kent, behalve de grenzen die het geweten, dat wat je in wezen bent, dat wat ieder mens in wezen is, overschrijdt. Want alleen door overschrijding van dat wat je in wezen bent, wat je vanuit je hart en ziel bent, doe je jezelf op elk vlak tekort. Door overschrijding van wie je in wezen bent. En iedere zwakke plek die je als mens hebt, iedere zwakte die je als mens hebt, zal op die wijze aangemoedigd en daardoor getriggerd worden.

Aangemoedigd en getriggerd op die wijze mogelijk zelf(s) in werking kunnen treden. Mogelijk in werking kunnen treden, mogelijk in gang worden gezet, omdat jij, als de persoon die er achterstaat of er je medewerking aan verleent, te allen tijde de verantwoordelijke blijft, de verantwoordelijke bent, daardoor de verantwoording hebt. De verantwoording voor dat wat je bent, dat wat je zegt, doet of laat. Want wis staat voor zeker en waarachtig staat voor wie de waarheid spreekt en niet bedriegt. Omdat bedriegen en het verhullen of het verbergen van de waarheid iets is wat evenals bedriegen gezien wordt als een leugen. Je tot een leugenaar maakt, waardoor je zelf wederom de gevolgen ervan zult ondervinden en zult mogen dragen.

Zelf de gevolgen ervan zult ondervinden, mogen of eigenlijk moeten dragen, doordat dit in wezen is wat er met je gebeurt, wat er met iemand gebeurt, die tegen zichzelf of tegen de ander liegt. Waardoor het leugentje om bestwil principe meteen volledig ontkracht wordt. Ontkracht wordt, of omgezet wordt in een kracht die tegen je werkt. Die tegen jou, tegen de of elke persoon werkt, die de leugen de wereld in helpt. De wereld in helpt of wereldkundig maakt. Het recht en wetsysteem wat in wezen is, wat wezenlijk is en een bijdrage levert of afbreuk doet aan de kwaliteit van leven. De kwaliteit van ieders leven, aan de kwaliteit van ieders leven, ongeacht wie je bent, wat je doet of waar je mee bezig bent. Je zult je als mens allemaal een keer moeten verantwoorden, ten opzichte van jezelf, naar jezelf toe. En natuurlijk heb je rekening te houden met de ander, mag je rekening houden met de ander, wanneer je dit ten koste van jezelf doet, zelfs wanneer dit in het belang van de ander is, zul je er de gevolgen van ondervinden. En niemand buiten jou om zal de gevolgen de directe gevolgen hoeven dragen. Niemand buiten jou om zal de gevolgen van jouw onheus handelen zijn.

Jij zijn, doordat zij deze niet hoeven te dragen, tenzij hij of zij, de persoon of een huisdier ervoor kiest om jou te ontlasten, door er voor jou te zijn. Er voor jou te zijn, door de last, de pijn of het verdriet te willen delen. De keuze ligt bij ieder mens, ieder dier en alles wat leeft. Iedereen die en alles wat leeft is vrij om over zijn of haar leven te beslissen, ieder mens of dier leeft vrijwillig en het is dan ook alleen aan hem of haar om hier iets of niets mee te doen. Het is aan hem of haar om de keuze die gemaakt wordt vrijwillig te nemen, zonder druk, zonder enige opgelegde druk van de ander. Wanneer je als mens de ander verplicht, de ander ergens toe aanzet waar hij of zij zelf niet achter staat, zullen de gevolgen eveneens voor jou zijn. Zullen de gevolgen eveneens zichtbaar, zij het niet meteen maar uiteindelijk wel voelbaar worden. Dan zul jij de lasten mogen dragen van dat wat jij door jouw denken, doen en of handelen in werking hebt gezet. Wat jij door jouw denken, doen en handelen hebt geactiveerd, zelfs wanneer jij je hiervan nog niet of nog niet volledig bewust bent, of wanneer het iets uit het verleden is, niet of nog niet volledig bewust was.

Want in het leven wat je leeft, in het leven wat je leidt, in het leven wat je zelf of door de ander laat leiden, ben jij degene die de eindregie, de eindverantwoordelijkheid hebt, omdat jij de eindverantwoordelijke bent. En door jouw eindverantwoording, door jouw verantwoordelijkheid, die je zelfs wanneer dit voor jou anders voelt toch hoort te dragen, kunt je niemand anders dan jezelf verantwoordelijk houden voor hoe jij reageert, hoe jij handelt en op welke wijze jij handelt, wat jouw handelswijze is. Omdat dit de enige echte handelswijze is, die God bedoelde, die God bedoeld heeft, toen hij de mens geschapen heeft. Want je handel en wandel heeft alles te maken met je gedrag, met jouw levenswandel, met jouw doen en laten, met wie je bent.

Met de wijze waarop jij met je medemens omgaat, ja, met je medemens, iedereen die en alles wat leeft. Omdat wandel in dit geval verkeer betekent, de vraag is daarbij, is het één- of tweerichtingsverkeer? Dat wat je geeft en wat je ontvangt. Het zogeheten, quid pro quo principe. Quid pro quo, voor wat hoort wat. Dit principe wordt ook wel omschreven als energie voor energie. Maar stel dat je dit, dit principe op geen enkel wijze hanteert, doordat je dit principe onder geen beding als maatstaf ziet, wat zegt dit dan over jou? Wat zegt dit over jou en wat kun je ermee? Zegt dit dat je gewoon graag geeft, je gewoon graag doet zonder er iets voor terug te verwachten, omdat je dit volledig vanuit je hart doet of zegt dit iets over jou als mens?

Zegt dit iets over jouw persoonlijkheid als mens? Als mens die ervoor kiest om ieder ander, gelukkig te willen zien, ieder ander gelukkig te willen maken, door tevreden te zijn, in vrede te zijn, daardoor ook de vrede te willen doorgeven? Omdat dit, de vrede, het tevreden zijn, je als mens vele malen gelukkiger maakt, dan dat wat een bepaald verwachtingspatroon of een “bepaalde strijd” oplevert? Ja, verwachtingspatroon gebaseerd op, geven of strijd. Omdat het voor wat hoort wat principe, in wezen geen enkele bijdrage levert aan jouw zijn, geen enkele bijdrage levert aan wie jij bent, omdat jij jezelf bent en ieder ander de kans geeft dat ook te zijn. Want ieder mens mag zichzelf zijn. Ieder mens mag zijn of haar eigen strijd strijden, ieder mens mag zijn of haar eigen vrede vinden. Ieder mens mag zijn of haar eigen vrede vinden, vrede doorgeven of vrede bewaren. Want vrede bewaren doe je door toe te geven dat de ander het anders doet dan jij. De vrede bewaren doe je doordat je toegeeft dat de ander anders is dan jij. De vrede bewaren doe je doordat je inziet en ook werkelijk begrijpt dat de ander op geen enkele wijze “dezelfde dingen” hoeft te doen als jij.

Omdat jij jij bent en de ander de ander is. Toegeven dat de ander anders is, maar ook zeker jouw gelijke, is dat wat de vrede bewaard. Is dat wat de vrede doorgeeft en is dat wat ervoor zorgt dat de vrede, het tevreden zijn blijft bestaan. Want waarom zou je de strijd aangaan met de ander? Waarom zou je? Waarom zou je, terwijl je in wezen weet dat je dit beter kunt loslaten? Omdat deze wijze van geven, deze wijze van verkeer, eenrichtingsverkeer, je vele malen meer energie kost, dan dat het je oplevert wanneer je er een strijd van maakt? Deze vorm van eenrichtingsverkeer, je vele malen meer oplevert. Omdat jij met dat wat je wilt doen, dat wat jij wilt doen en daardoor ook kunt doen, een bijdrage levert aan jouw zijn, het zijn van wie je bent en aan het zijn van de ander, doordat je de ander laat zijn wie hij of zij is, de ander vrij laat. Zodat jullie samen kunnen zijn, samen kunnen zijn en mogen wezen, in wezen samen kunnen zijn. De handel en wandel, dat wat je te allen tijde helpt om het juiste te doen. Want echt het juiste doen, jullie beide, allebei evenveel oplevert. Het juiste doen, wezenlijke voldoening geeft. Het juiste doen, dat is wat nodig is. Wat nodig is om tevreden te kunnen zijn. Tevreden te zijn, omdat je op die manier werkelijk de waardering krijgt die je verdient, omdat je op die wijze wezenlijk gewaardeerd wordt en de ander, ieder ander dan automatisch, vanzelfsprekend het gevoel krijgt er iets voor terug te willen doen. Er zelf iets voor terug te willen doen, zelf iets te willen doen, omdat jij jouw tijd en aandacht eraan besteedt, jij jouw tijd er onvoorwaardelijk aan geeft, omdat jij jouw energie, dat wat jij kunt, waarin jouw kracht ligt, zonder enige vergoeding aan hen wil geven, door te helpen. Hulp aan de persoon en iedereen die zich op enige wijze op jouw pad begeeft uit liefde, onvoorwaardelijk liefde en dankbaarheid. Uit dankbaarheid, want dankbaarheid komt van het dankbaar zijn en dat is waar het in de wereld om draait.

Dat is waar het in de wereld om draait en dat is wat nodig is. Dat wat nodig is, in de wereld, zo ook in de hemel en op deze aarde, die ooit door God geschapen is, dankbaarheid is waar het werkelijk om draait. Dat is waar het in de totale wereld, in de hemel en op deze aarde die wezenlijk draaiende gehouden wordt, op dit moment werkelijk aan ontbreekt. Want dat wat de wereld nodig heeft ontbreekt en dat wat ervoor zorgt dat we iedere dag vooruit mogen gaan, iedere dag mogen leven en iedere dag mogen leren, komt weer steeds dichterbij. Want het leren, door het ons weer te herinneren, het ons te herinneren door te delen, het delen door te geven, is dat waar ik me, maar ook velen met mij zich mee bezighouden. Want het geven van onvoorwaardelijke liefde aan iedereen die en alles wat leeft, zorgt ervoor dat we weer volgens onze natuur gaan leven. Het geven van onvoorwaardelijke liefde aan iedereen die en alles wat leeft is alleen mogelijk wanneer we weer volgens onze volledige eigenwaarde leven. Omdat we zijn wat we geven, we krijgen wat we geven en we zijn niets meer of minder dan liefde. Iedereen die en alles wat leeft is liefde, we zijn liefde.

We zijn onvoorwaardelijke liefde en we kunnen en mogen dit aan iedereen die en alles wat leeft geven. We kunnen dit aan iedereen geven, wanneer we volledig en onvoorwaardelijk onszelf zijn. Pas dan is het mogelijk om ook weer liefde te voelen voor onszelf, waardoor de allesomvattende liefde daar is, waardoor ook eigenliefde daar kan zijn. Omdat eigenliefde, evenals de liefde voor iedereen die en alles wat leeft echt en vanzelfsprekend is. Helaas, op de één of andere manier is de eigenliefde iets wat door heel weinig mensen gevoeld wordt, door heel weinig mensen getoond wordt, door heel weinig mensen gedeeld wordt, omdat dit in de ogen van velen iets is wat ongehoord is, ongepast omdat dit vreemd zou zijn en is.

Ongepast omdat het vreemd in de oren klinkt. Dit wordt dan ook op geen enkele wijze gepromoot. Werd tot voorkort op geen enkele wijze gepromoot of werd door geen mens als belangrijk, als nodig gezien. Doordat dit geen behoefte was, geen behoefte was of omdat je als mens veel meer de behoefte voelde om dit van de ander, van ieder ander te krijgen, van iedere ander te verwachten. Want liefde voor jezelf voelen, zou naast onnatuurlijk ook onjuist zijn. Door het onnatuurlijk te vinden, als onjuist te omschrijven, wordt het op die wijze gevonden, hebben velen dit als onjuist geaccepteerd. De vraag is en blijft: Omdat dit zo voelt of omdat dit al jaren als vreemd en raar omschreven wordt? Wie weet hoe dit voelt? Hoeveel mensen zijn er nog, zijn er überhaupt die weten hoe het voelt om van jezelf te houden? Ja, wie weet en kent dit gevoel nog?

Hoeveel mensen zijn er die weten dat het van jezelf houden, in tegenstelling tot dat wat de ander denkt, dat wat de ander zegt of dat wat de ander jou laat zien iets is waar je altijd op kunt en mag rekenen, wanneer je het juiste doet? Wanneer je het juiste doet, het juiste deelt en dat doet wat jou uniek maakt. Want dat je alleen het juiste kunt doen wanneer je om jezelf geeft en van jezelf houdt, zal iedereen ontdekken, zal iedereen zelf mogen ervaren die zichzelf weer als prioriteit gaat zien. Zichzelf, dat wat hij of zij is, dat wat jij bent, dat wat iedereen zelf is. Want de mens is mooi, de mens is in wezen mooi, omdat God de mens naar zijn evenbeeld geschapen heeft. De mens en alles wat leeft is mooi, omdat alles met onvoorwaardelijke liefde gemaakt is. Met en vanuit onvoorwaardelijke liefde, omdat het leven, alle leven, iedereen die en alles wat leeft, het leven heeft en onvoorwaardelijk is. Ieder(s) leven zonder voorwaarde is. Ieder leven zonder voorwaarde mag worden geleefd, zonder enige voorwaarde mag worden geleefd, door het juiste te doen.

Want het juiste doen, geeft alles wat nodig is. Het juiste doen laat je zien, voelen, ervaren en beleven wat juist is. Het juiste doen helpt je dit gewaar te worden, helpt je er zelf(s) bij om bewust te worden van jouw rol in het geheel. Jouw rol in de wereld die wezenlijk is, zelfs wanneer de ander, tegen beter weten in het tegendeel tracht te bewijzen. Omdat de wereld van iedereen is en iedereen van de wereld is. Wanneer je dit beseft, zal iedereen begrijpen, dat wanneer wij als mens, het “voor wat hoort wat principe” doorvoeren, het “voor wat hoort wat principe” als de regel als dat wat de wereld draaiende moet houden blijven zien, we onszelf op alle fronten te kort doen. Sterker nog, we doen niet alleen onszelf, maar daarbij elke na ons komende generatie tekort. We doen iedereen die en alles wat leeft, die andere bedoelingen dan liefde heeft, door er iets voor terug te verwachten, altijd tekort. Want onvoorwaardelijk liefde geven doe je, door van iedereen die en alles wat leeft te houden. Onvoorwaardelijk liefde geven doe je, door het goede in iedereen die en alles wat leeft te zien en dit ook te uiten, door het uit te spreken. Het uit te spreken, door het te delen met iedereen die en alles wat leeft. En wanneer je op enige wijze een ander gevoel creëert, wanneer er een ander gevoel ontstaat, gevoed door dat wat door velen gedacht, geroepen of als waarheid gepromoot wordt, dan zul je alles wat niet van zichzelf houdt, iedereen die en alles wat eerder gelooft in het negatieve daar ook mee treffen. Dan zul je iedereen die en alles wat gelooft in dat wat alles behalve liefde is, ook wezenlijk raken. Dan zul je alles wat liefde is op elk vlak tekort doen, dan ben jij verantwoordelijk voor dat wat het ongeluk over jezelf en iedereen die en alles wat leeft afroept en mag jij ermee dealen. Ik geloof in liefde, ik geloof en weet dankzij dit geloof ook dat ieder mens in staat is om te houden van en dat dit voor ieder mens overal en altijd mogelijkheid is door eigen keus of keuze.

Mogelijk is, doordat ieder mens de mogelijkheid heeft om van zichzelf, iedereen die en alles wat leeft te houden, wanneer hij of zij bij zichzelf start. Want je kunt pas van een ander houden wanneer je om jezelf geeft, wanneer je om jezelf geeft en ook bereid bent om dit gevoel, dat wat jou gelukkig maakt, dat waar jouw hart in ligt met iedereen te delen. Ik deel, ik deel dit al jaren omdat het mijn morele plicht is. Het deel van mij is, ik deel van het groter geheel ben, dit ook wil, kan en mag zijn, wanneer ik het juiste met iedereen die en alles wat leeft voor heb. Omdat dit de enige waarde is, het enige is wat waard is om voor te leven. Het enige wat waar is, dat wat nodig is en daar waar behoefte toe is, wanneer ieder mens weer volledig, volkomen, zonder enige twijfel zichzelf is en er dagelijks voor kiest om zichzelf te zijn. Want het jezelf zijn is het mooiste geschenk wat je kunt krijgen, het jezelf zijn is dat wat ervoor zorgt dat je het juiste kunt doen, het juiste zult doen en het juiste kan blijven doen. Zelfs wanneer de ander er een ander idee, een andere gedachte of een andere mening en oordeel over heeft, bevooroordeeld is doordat of wanneer de ander bij voorbaat al een oordeel heeft. Een oordeel gebaseerd op, dat wat hij of zij denkt, voelt of weet? Een oordeel gebaseerd op, dat wat hij of zij denkt, voelt of weet, doordat dit ervaren is, dit beleefd is, de persoon het zelf heeft meegemaakt? Want alleen wanneer je iets meemaakt, wanneer je iets meegemaakt hebt, kun je er deelgenoot van zijn. Kun je ergens deelgenoot van zijn, wanneer dat wat er is, dat wat er gebeurd is, jouw ten deel valt. Omdat iets wat je ten deel valt, iets wat jou overkomt, overeenkomstig is, overeenkomstig dat wat jij aan bent gegaan.

Want een overeenkomst is iets wat jij aangegaan bent, een overeenkomst in bewustzijn is dat wat jouw leven is, wat jouw leven zal mogen zijn wanneer jij je bewust bent en ervoor kiest.

Wie kan dit nog?

Wie is er in staat om zonder oordeel te zijn, zonder oordeel of gedachte over hoe de ander zijn of haar leven leidt, zijn of haar leven leeft, hoe de ander zijn of haar leven mag leven? Wie is er in staat om een mening te hebben, een eigen mening te hebben over hoe hij de ander, ieder ander en alles wat anders is ziet, zonder daaraan iets af te doen, liefde geven?

Want liefde geven aan de mens, de persoon of degene die naast of achter de ander staat, is iets wat iedereen die zichzelf is, iedereen die zichzelf als ieders gelijke ziet, in wezen kan. Omdat het wezenlijk ieders leidraad is, dat wat we zijn, dat wat we mogen en kunnen, door het te oefenen, iedere dag opnieuw, zonder verwachtingen, zonder meer houden van.

Het leven, is houden van iedereen die en alles wat er op je pad komt, de weg die jij bewandelt, die jij volgt en waar jij naartoe gaat, iedereen die zich op jouw pad bevindt, begeeft. Is een bijdrage aan jouw gelukkig in leven zijn, levert iets van waarde door simpelweg zichzelf of haarzelf te zijn, te zijn wie hij of zij in wezen is, geen toneelstuk, geen blijspel, leeft.

Het leven waarvoor gekozen is, op het moment waarop hij of zij nog op geen enkele wijze, nog geen ervaring nog niets van dit alles heeft opgedaan, door schade en schande, door leed. Lijden door leiden, onmogelijk doordat dit direct merkbaar is, hoogsensitief, geen paranormale gave, geen duistere kracht, een richtlijn, door God ingebouwd, waardoor je voelt, weet.

Wijsheid, door dat wat direct duidelijkheid geeft, je lichaam, jouw zijn, dat waarvoor jij gekozen hebt voorafgaand aan.

De mogelijkheid om je ziel te vervolmaken, dat wat nodig is, dat wat een bijdrage levert aan jouw geluk, jouw bestaan.

Waarom zou je er anders voor kiezen, waarvoor zou je iets anders doen, dan dat wat goed voelt, wat je iedere dag de voldoening geeft om jouw leven optimaal te kunnen leiden? Jouw leven, wat geheel van jou is, wanneer je dat doet wat voor jou is weggelegd en jou is gegeven, zonder enige voorwaarde, behalve dat je ervoor kiest, zonder vermijden.

Om jezelf geven, deel van jouw leven willen zijn door dit ten volste te leven is in wezen het hoogst haalbare en wat ieder mens kan die er volledig, zonder omhaal voor gaat en kiest. Een keuze die voor iedereen mogelijk is, omdat het jouw leven betreft, tenzij je voor de ander gaat, een ander leven, waardoor je niet wint, geen prijs, maar je waarde verliest.

Waardeloos in wezen, wezenloos, wanneer jij of de persoon die met jou is, met jou leeft of met jou deze weg bewandelt gelooft in oorlog, ziekte en allerlei ander negatieve ruis. Het leven is veel meer dan een weg vol hobbels en kuilen, het leven is een les, een encyclopedie, voor iedereen een eigen versie, met copyrights, iedereen die dit anders ziet is abuis.

Door abusievelijk gedrag, zijn al zoveel mensen afgedwaald, zij het niet verdwaald, als een trein ontspoord, van de rails af, op geen enkele wijze in lijn, maar het spoor totaal bijster. Er is geen goed of kwaad, er is dat wat je maakt of breekt, dat wat je helpt of ten onder laat gaan, dat wat ertoe leidt dat jouw leven stopt, dat jouw leven ophoudt te bestaan, jouw leven niet langer van jou is, een wond met of zonder pleister.

Wanneer ziekte, het ziek zijn jouw leven totaal overgenomen heeft, jouw leven door verleiding, verlangen naar, dat wat voor jou onbekend is, dat wat jou niet past, waar jij gretig naar zocht en hunkerde, ineens waarheid wordt, waarheid is. Kun jij dan een andere reden noemen, dan dat wat jou van je stuk gebracht heeft, iets wat in wezen zo pijn deed, dat waar jij als meeste voor vreesde, het kwijtraken, tenzij ik me vergis.

Maar kwijtraken, doe je niets of niemand, kwijtraken kun je alleen jezelf, dat wat nodig is, om jouw leven te kunnen en mogen leven, mogen leiden, mogen zijn, nodig, een behoefte. De enige wat mij betreft, zo ik ervaren heb en natuurlijk heb ik ook gehuild, heel veel zelfs, door alle pijn van een ieder te voelen, pijn die zij zelf gekozen hebben, verdriet door droefte.

Hoeveel mensen zijn er die hun tranen kunnen bedwingen, die hun tranen alleen de vrije loop laten wanneer de ander dit niet ziet, doordat zij zich schamen, schaamte hun leven leidt? Zichzelf onwaardig voelen, door iets uit het verleden, iets in het heden of dat wat zij denken, denken te voelen, wat hen belet in het nu te leven, geen heden, maar het verleden, tijd.

Dat wat alle wonden heelt, wanneer de bereidheid er is, toe te geven, te vertellen dat wat jou zoveel leed bezorgd heeft, dat wat jou zoveel pijn heeft gedaan, wat jou heeft gehinderd. Het in jezelf, tegen jezelf uit te spreken, te vertellen dat jij zelf weet, dat wat je deed, voelde en ervaren hebt, door zwakte, een vergeten ogenblik, de reden is, eigenwaarde verminderd.

Er is buiten Jezus geen mens die zonder fouten is en zonder fouten zal kunnen zijn, zal kunnen leven en kunnen wezen. Wat we als mens wel kunnen en mogen is onszelf de les lezen.

Ja, want het enige wat we kunnen doen en mogen doen is iedere dag wanneer de dag ten einde komt, ons eigen leven evalueren. We mogen ons leven evalueren en wanneer dit juist is, wanneer dit juist is geweest ervaren dat dit ook werkelijk en wezenlijk zo is. Omdat we dat wat we zijn voelen, omdat we dat wat we zijn mogen beleven en dat wat we zijn kunnen ervaren wanneer we in leven zijn. Wanneer we in ons leven zijn en er iedere dag voor kiezen om dit weer zo te willen voelen. Want wanneer jij in jouw leven bent, zul je exact weten wat van jou is en wat van de ander. Wanneer jij in jouw leven bent, zul je bereid zijn, zul je je bereidheid voelen en ook tonen dat je in jouw leven wilt zijn. Dat je in jouw leven wilt zijn, doordat dit jouw leven is. Het leven is waar je met heel je hart en ziel voor gekozen hebt. Het leven is waar je met alles wat je bent en alles wat je in je hebt voor wilt gaan, omdat het jouw leven, jouw keuze en alles is waar jij de moeite voor wilt doen. Waar jij met alles wat je in je hebt voor de volle 100% procent dagelijks voor gaat. Want wat heeft het voor zin, wat is de zin van het half leven. Wat is de zin van jouw leven leven, in een verminderde staat van zijn zijn, tenzij je met alles wat je bent, inclusief dat wat je op je genomen hebt, dat wat jij zelf echt geaccepteerd hebt als toelaatbaar, ook voor 100 % kunt wezen? In wezen ook voor 100% jezelf kunt zijn, doordat je nog steeds doet wat juist is, je nog steeds doet wat je voldoening geeft, zonder dat je spijt of hinder ondervindt van de tijd waarin je je nog niet bewust was. Je je nog niet bewust was van wat jouw leven, jouw gekozen leven, voor jou inhoudelijk betekende? Ja inhoudelijk, omdat jij de inhoud bent van leven, jij inhoudelijk met alles wat je bent bent, waardoor jij jouw leven mag zijn.

Inhoudelijk als dat wat jouw leven kleurt, dat wat jouw leven vorm geeft, dat wat jouw leven, het leven waard maakt, altijd.

Altijd, op ieder moment, zelf(s) wanneer jij dit op geen enkele wijze zo ervaart. Zelf(s) wanneer jij dit op geen enkele wijze als zodanig ziet. Want wanneer je je leven laat leiden door de ander, ieder ander, iedereen die en alles wat leeft, zul jij lijden in leven, zal jouw leven lijden zijn. Ben jij zelf het lijdend voorwerp, zelf(s) wanneer jij leiding geeft. Of ben jij toch het leidende en lijdend voorwerp, omdat jij er zelf op aangestuurd hebt? Doordat jij zelf de persoon bent die alles wat jou overkomen is, alles wat je hebt meegemaakt direct of indirect zelf in gang hebt gezet? In gang hebt gezet, door gehoor te geven aan dat wat jouw leven beheerst, waardoor dat wat jij in wezen bent, dat wat jij in wezen mocht zijn, totaal uit het oog verloren hebt. Dat je jouw leven uit het oog verloren hebt, en daarbij alles over het hoofd ziet wat werkelijk van belang is.

Van belang voor jou, iedereen die en alles wat leeft, omdat het jouw leven is, jij een deel van het leven van de ander bent, van de ander kunt en mag zijn mits jij jouw leven volledig leeft. Mits jij jouw leven volledig leeft, met alle kracht en inzet die nodig is. Die nodig is om je leven niet door de ander te laten leiden, maar er daarbij ook meteen voor zorgt dat jij het leven van de ander op geen enkele wijze bepaalt. Op geen enkele wijze bepaalt of stuurt, omdat je daardoor het leven van de ander leidt, lijdt onder het leven van de ander. Lijdt door leiden, lijdt door het leven van de ander te leiden. Waardoor het erop lijkt of je het leven van de ander hebt overgenomen. Het leven van de ander deels leeft, omdat de ander door alles wat hij of zij doet, door alles wat hij of zij laat, volledig of deels voortkomt uit dat wat jij doet, dat wat jij doet, dat wat jij laat, dat wat jouw leven jou van nature laat doen en waar hij of zij zich nagenoeg vanzelf bij aansluit omdat het ineens ook het leven van deze persoon wordt. Het leven wordt of het leven is.

Levenloos is, omdat de persoon daardoor juist op geen enkel wijze de moeite doet om zijn of haar leven te leven. Er op geen enkele wijze voor kiest om zijn of haar leven te zijn. Want een persoon die zijn of haar leven is, is een persoon die bij dat wat hij of zij doet, dat wat hij of zij doet volledig in belans is. Een persoon die zijn of haar leven is, is een persoon die bij dat wat gedaan wordt, energie krijgt, energie krijgt zelfs wanneer het energie kost, zelfs wanneer het tijd en energie kost. Want dat tijd de energie is die je als mens mag geven aan iets waar je energie van krijgt, je tijd mag geven aan dat wat je helpt om te leven, is iets wat ieder mens mag weten. Dit is iets waar ieder mens zich bewust van mag zijn. Omdat je wanneer je je bewust bent van jouw levensdoel, wanneer je je bewust bent van dat wat jij mag doen in het leven, ook echt je bestemming bereikt. Ja, je bestemming of in wezen jouw bestemming, dat wat nodig is om jouw leven op de meest optimale manier te kunnen leven.

Jouw leven op de meest optimale manier te kunnen leven, want dit is wezenlijk het enige is wat nodig is in leven. Ja nodig, **Naam Overeengekomen Dankbaar In God**. En natuurlijk zijn er heel veel mensen die hun leven leiden, die hun leven leven, die dat doen wat ze doen, uit pure overtuiging, uit passie, alsof het hun roeping is. Dat deze roeping in wezen, ook nodig is. Deze roeping, de roep In Naam God is. **Rust Over Elk Persoon In Naam God** om specifiek te wezen, daardoor ook **Rustig Over Eigen Pad In Naam God** betekent, zal ieder mens zelf ontdekken die ervoor kiest om weer volledig vanuit zijn of haar hart te gaan leven. Omdat het vanuit je hart leven dat doet, dat zegt en dat geeft waar jij behoefte aan hebt. Deze behoefte, de wezenlijke behoefte is, die op geen “manier” gestuurd kan en mag worden, onder geen beding gestuurd zal worden, wanneer dit niet overeenkomstig de door jouw gemaakte afspraak is.

Gemaakte afspraak voor het door jouw gekozen leven. De gemaakte afspraak, jouw levenskeuze, de keuze waar jij met heel je hart, met alles wat je bent, met je hele ziel en zaligheid voor gaat. Omdat we als mens allemaal zalig zijn, we allemaal zalig kunnen zijn en mogen wezen, wanneer we in wezen zijn. Wanneer we in wezen en juist daardoor wezenlijk onszelf zijn. Onszelf zijn met alles wat nodig is, alles wat nodig is en alles wat ons gelukkig, zo niet de meest gelukkigste persoon op aarde maakt. Want het leven op aarde, ons leven op de aarde is een leerschool, ons leven op de aarde is een les. Bij de les blijven zonder je te laten sturen, bij de les blijven, in wezen bij jouw leven blijven, is dat wat zo lastig is, is dat wat je vaak zo lastig gemaakt wordt, door alles wat er omheen is. Alles wat om jou heen is en alles waar jij, maar ook ik en ieder ander dagelijks tegenaan loopt. Ja, tegenaan loopt, omdat je er niet onderuit kunt, niet omheen kunt, wanneer je je laat leiden door alles wat er van een mens verwacht wordt, in de wereld waarin we op dit moment leven. De wereld, de rechtstaat, ook wel omschreven als “de participatiemaatschappij”. De wereld die door regels en wetten, incl. de maniertjes geregeld en gestuurd is. In wezen ontspoord, ontregeld en zelf(s) ontkracht, nog steeds ontregeld en ontkracht, waardoor alles wat enigszins krachtig is, om zeep geholpen wordt. Waardoor alles wat enigszins, met enige zin samen is, samen was of samen wil, kan en mag zijn stopt.

Stopt door ontbinding, stopt door ontkrachting, stopt door alles wat op de een of andere wijze de participatie in de weg staat, te ontmantelen. Dat dit ontmantelen op geen enkele wijze staat voor dat wat het woord aangeeft, dat dit ontmantelen op geen enkele wijze betrekking heeft op dat wat nodig is, dat waar behoefte aan is, dat waar iedereen die en alles wat leeft beter van wordt, mocht ik al jaren geleden zien en ondervinden.

Mocht ik me jaren geleden al herinneren, dit mocht ik jaren geleden al weten. Dit mocht ik weten door dit te ondervinden, door dit te ervaren, door dit zelf te beleven. Want alleen iets ondervinden, ervaren en beleven, is dat wat mijn leven is, is dat wat ieder(s) leven is, is dat wat ieder(s) leven inhoud geeft, wat ieder(s) leven de moeite waard maakt om te leven. De moeite waard maakt om vol te houden, door krachtig te zijn. Omdat de werkelijke en wezenlijke ontmanteling, dat is waar het om draait, dat is waar het in de totale wereld om draait, omdat alles wat met de zogeheten mantel der liefde bedekt was, is, dat wat vrouwe justitia, door de geblinddoekt te zijn nooit kon of wilde zien, nu aan het licht mag komen. Nu aan het licht mag komen, omdat de rechtstaat, dat waar wij met ons allen al jarenlang in geloven en ons aan houden, ons wezenlijk van onszelf heeft verwijderd. Ons wis en waarachtig heeft doen denken dat...? Doen denken dat alles wat ingericht is om de mens te helpen, in wezen het verhelpen, het ontmantelen, het uitkleden van de mens, iedereen die en alles wat leeft is, ongeacht de gevolgen.

Ongeacht de gevolgen die nu zo duidelijk zijn dat zelfs een kind, ieder kind wat totaal nog geen onderwijs genoten heeft dit kan zien. Ieder kind wat puur is, ieder kind wat nog op geen enkele wijze gehersenspoeld is. Want dat dit is wat er gebeurt, dit is wat er al sinds jaar en dag plaatsvindt, mag nu eindelijk weer duidelijk zijn. Want een kind wat door welke beperking dan ook geen bijdrage kan leveren aan de maatschappij, leeft om de ander, de ouder, de ouders en iedereen die zich daarmee verbonden voelt te laten leren. Een kind wat door beperkt te zijn geen bijdrage kan leveren aan de maatschappij, kiest ervoor om bij ouders te zijn, bij mensen te zijn die hij of zij op enige wijze kan helpen. Omdat wij evenals Jezus, allemaal kinderen van God zijn en Alle kinderen zijn de ware toekomst.

Omdat wij evenals Jezus, allemaal kinderen zijn die onze ouders, onze ouderen en iedereen die ons lief is, op de meest liefdevol mogelijke manier willen laten leren, zien en weten. Willen laten leren, zien en weten wat leven is, willen laten leren, zien en weten hoe het leven ook mogelijk is. Wanneer je als mens weer weet hoe je zelf(s) zonder de gestuurde “manier” van beloning kunt leven, wanneer je als mens weer weet hoe jij jouw dagen op de meest waardevolle wijze kunt leven, is jouw leven geslaagd, is jouw leven allereerst waardevol en daardoor geslaagd, ongeacht wat er eens per maand op jouw rekening wordt bijgeschreven. Op jouw rekening wordt bijgeschreven, omdat dit “de enige werkelijke zin van ieder(s) leven” in de rechtstaat is. Wat op jouw rekening of voor jouw conto komt?

De rekening die God, mede dankzij Jezus, al heel veel jaren geleden voor ons heeft ingelost. De rekening die God, mede door Jezus, al heel veel jaren geleden voor ons heeft vereffend, doordat Jezus dit zag, dit voelde en dit vanuit zijn hart, op geen enkele wijze kon, mocht en wilde accepteren. Want ook hij wist, dat juist het zien, voelen en accepteren, de weg is die we in wezen allemaal mogen gaan. Dat juist het zien, voelen en accepteren op iedere wijze verhinderd en gehinderd wordt, is iets waar we door tijdgebrek, doordat we geen tijd voor onszelf meer hebben, allemaal tegenaan lopen. Want een kind wordt al met allerlei verplichtingen in zijn of haar agenda opgezadeld. Een kind wordt nu al op zeer jonge leeftijd geprogrammeerd. Geprogrammeerd om anders te zijn dan hij of zij is, anders te leven dan het leven te leven wat hij of zij gekozen heeft, op het moment dat God hem of haar de keuze liet, de keuze voor een leven in liefde, geluk en gezondheid. Want een leven volgens Gods keuze, kan en mag alleen een leven in Liefde Geluk en Gezondheid zijn. Omdat God, Liefde, Geluk en Gezondheid is.

God Liefde, Geluk en Gezondheid is, in alle dagen die wij dankzij en door hem hebben mogen leven. God, Liefde, Geluk en Gezondheid zal zijn, wanneer wij Hem in Jezus naam door in wezen gelijk te zijn, weer als Vader aannemen, Onze Vader. Eén Vader voor iedereen die en alles wat leeft en in leven is. De Vader van alle volkeren, de Vader van iedereen die en alles wat leeft, inclusief de mens die zich onbewust van zijn of haar verantwoordelijkheid ontdoet, inclusief de mens die zich door niet te willen weten, in een dusdanige positie heeft weten te manoeuvreren waarbij iedereen die en alles wat hem of haar lief is, het onderspit moet delven. Het onderspit moet delven, doordat zijn of haar leven draait om geld, draait om macht en draait om alles wat in wezen geen waarde heeft, wat in wezen niet van waarde is en in wezen ook op geen enkele wijze van waarde zal zijn omdat het waardeloos is. Omdat het waardeloos is doordat het levenloos is, het levenloos is omdat het stilstaat.

Want stilstaan is niet groeien, stilstaan is je niet ontwikkelen, stilstaan is dat wat de mens doet die ervoor kiest om het pad te lopen wat door een ander, door de ander geplaveid is. Stilstaan is dat wat gezien wordt, als onze voorbode, wat gezien wordt als dat wat onze toekomst heeft. Nou lieve mensen, ik kan en mag u zeggen dat we allemaal een toekomst hebben, we deze toekomst allemaal mogen hebben, wanneer we ervoor kiezen om ons eigen leven te leven en ons eigen leven zelf te leiden. Want ons eigen leven is zoveel waard dat dit op geen enkele wijze in geld, in enig “aards” waardemiddel of enige “aardse” vergoeding uit te drukken valt. Omdat ons leven van ons is en we het leven wat van ons is, alleen door dankbaarheid, door het willen delen met, het willen delen door en het willen geven van en aan, kunnen en mogen leven. Ja, kunnen en mogen leven, omdat een leven wat niet geleefd wordt, een verloren leven is.

Omdat een leven wat niet geleefd wordt, een leven is wat en waarin niet gedeeld wordt, een leven waarbij de persoon die ogenschijnlijk alles heeft, alles heeft behalve de intentie om te geven, geen levenswaardig leven kan leiden, dit leven geen levenswaardig leven kan zijn, geen levenswaardig leven is. Want leven is levensgeluk, leven is de intentie om te geven en te willen delen. Te geven en te willen delen, omdat je door het leven te kunnen en willen leven en dit te delen, gelukkig bent. Gelukkig, blijmoedig, omdat je dat wat je hebt in overvloed hebt. In overvloed, wanneer je je er (weer) bewust van bent. In overvloed, wanneer je bereid bent om te delen. Omdat dit je toekomt, dit vanzelf op je pad komt en wie niet deelt, wie toch alles voor zichzelf wil en op geen enkele wijze wil delen, zal zien dat alles wat hem of haar lief is, alles waar hij of zij waarde aan hecht, wat voor hem of haar belangrijk is, hem of haar ontnomen wordt. Hem of haar ontnomen wordt, omdat dit niet overeenkomstig de met God gemaakte afspraak is. Omdat God Liefde, Geluk en Gezondheid is, wetenswaardig is, daarbij gewetensvol is, in overeenstemming met wat je hart je ingeeft.

En de persoon, iedereen die en alles wat ervoor kiest om alleen maar aan zichzelf te denken, iedereen die ervoor kiest om de ander aan zijn of haar lot over te laten, niets doet om de ander te helpen, de ander van dienst te zijn of zelf het leven van de ander overneemt, zal dit moeten bekopen. Zal er zelf alles aan moeten doen om dit te herstellen. Dit zelf(s) mogen herstellen, omdat dit in ieders aard zit, in de aard van ieder mens, die zich weer volledig openstelt, door totaal zichzelf te zijn. Want echt alleen wanneer je helemaal jezelf bent en wanneer je er echt wezenlijk voor kiest om jezelf te zijn, zul je als mens levend wetenswaardig zijn, daarbij gewetensvol. Zal alles altijd voor de volle 100% in overeenstemming met jouw geweten gaan.

Want alleen dan krijg je de tijd om elke dag weer volledig te evalueren. Dan krijg je de tijd om het leven te leiden zoals het bedoeld is en bedoeld zal zijn, omdat dit het leven volgens de 10 geboden is. En een leven volgens de 10 geboden zal, kan en mag juist zijn. Dat alleen het wetenswaardig en gewetensvol leven de juiste manier van leven is, zal iedereen die zich eraan waagt ondervinden. Zal iedereen die en alles wat leeft ervaren en beleven, omdat het (ge)wetenswaardig en gewetensvol leven, op geen enkele wijze, gewetenloos zal kunnen zijn. Iedereen die een (ge)wetenswaardig en gewetensvol leven leidt, zal op geen enkele wijze een bijdrage kunnen leveren aan iets wat in wezen gewetenloos en daardoor gedoemd te mislukken is. Want iets wat gewetenloos is, wat weigert te luisteren naar dat wat zijn of haar geweten hem of haar zegt, toont, laat weten of horen, zal in wezen diep ongelukkig zijn.

En ongelukkig word je niet zomaar, ongelukkig word je niet zonder reden, ongelukkig word je wanneer je je laat leiden door pijn. Gewetenloos en ongelukkig word je als mens pas wanneer je niet naar jezelf luistert, wanneer je jezelf niet op waarde inschat, doordat je het gevoel hebt dat... Het gevoel hebt dat je meer of beter bent dan de ander. Maar gewetenloos en ongelukkig word je ook als mens wanneer je het gevoel hebt dat je minder of slechter bent dan de ander. In beide gevallen laat je je leiden door pijn. In beide gevallen laat je je leiden door verdriet, verdriet wat zo diep geworteld zit, dat het je leven volledig beheerst. Waardoor het verdriet, dat wat jou gewetenloos en ongelukkig maakt, iedere dag weer, opnieuw terugkeert, tenzij je ervoor kiest dat te doen wat een bijdrage levert aan jouw geluk en het geluk van iedereen die en alles wat leeft en om jou heen is. Iedereen die en alles wat er voor kiest om het leven te leven wat bij hem of haar past en hoort.

Het leven te leiden wat voorbestemd is. Het leven te leven en dit leven te zijn. De mens zijn of haar leven besluit te leven, door zijn of haar leven te zijn. Want voorbestemd, is niets meer of minder dan voor jou bestemd. Voor jou en op jou afgestemd, door te horen, te voelen, te zien, pas wanneer we weigeren te zien, dan is pijn, dan zal pijn de enige wijze zijn, dan zal pijn de reden zijn, waardoor we niet kunnen functioneren, waardoor we niet kunnen doen wat in wezen bij ons past en bij ons hoort. Want pijn is het enige signaal wat we niet kunnen negeren, pijn is het enige signaal waardoor we ons als mens laten leiden, pijn leidt ons leven. En waarom zou je ervoor kiezen om je te laten leiden door pijn? Waarom kies jij daar in vredesnaam voor? Want door te kiezen voor pijn zal jouw leven, maar daarbij ook ieder(s) leven gewetenloos en ongelukkig zijn. Door voor pijn te kiezen, zal deze in wezen voelbaar zijn en het leven bepalen.

Sterker nog dan zal pijn, jouw leven, het leven wat je leeft bepalen en daarnaast volledig beheersen. Door voor pijn te kiezen, zal dit jouw totale leven bepalen en mogelijk zelf(s) overheersen. Zal jouw pijn jou overheersen en zul jij jouw eigen pijn zijn, waardoor jij jouw eigen kruis mag dragen. Waardoor jouw leiden, lijden wordt, waardoor leed jouw leven leidt. Het leven van jou leidt en mogelijk de levens van allen die met jou verbonden zijn. Vraag je dan eens af hoe deze verbinding tot stand is gekomen, waar deze verbinding door is ontstaan? Ontstaan uit liefde of ontstaan doordat je van jezelf houdt en om jezelf geeft en deze betreffende persoon iets toevoegt aan jouw leven? Want wanneer het verbonden zijn liefde is en liefde betekent, dan is het van waarde. Is 't van waarde doordat je dit weet, voelt en de ander daardoor naast jou kan zijn. Anders dan wanneer je door gewetenloosheid, uit angst om alleen te zijn een relatie bent aangegaan en of hebt.

Een relatie bent gestart of hebt, die gebaseerd is op angst, angst die in wezen angst voor het eenzaam en ongelukkig zijn is. Dit kan nooit een basis zijn. Dit zal nooit een basis wezen, omdat dit in geen enkel opzicht toepasbaar is. Een relatie gebaseerd op wederzijdse liefde, is de basis die nodig is om gewetensvol te kunnen zijn. In liefde zijn, jezelf zijn, van jezelf houden, naar jezelf luisteren en weten wat je wilt en nodig hebt, door vanuit je hart te leven, jouw innerlijke stem te horen, is dat wat ieder mens nodig heeft, om dit ook te kunnen delen. Omdat het liefdevol zijn, zorgt voor een liefdevol leven. En wie liefdevol is, zal de basis van ieders leven zijn, zal altijd vol liefde zijn.

Vol liefde zijn, wederzijdse liefde zijn, liefde voor hen die dit zelf niet voelen, weten en of ervaren. Doordat zij door welke situatie, welke omstandigheid, door watvoor reden dan ook, nog niet volledig hun leven zijn. Zij er nog geen gelegenheid voor hebben om hun leven volledig te leven. Zij nog niet in de gelegenheid zijn om hun eigen leven volledig te leven. Niet volledig, door alles wat hen ervan weerhoudt, door alles wat hen vastlegt aan een leven zonder liefde, een leven wat zonder liefde en daardoor zonder enige waarde is. Waardeloos, want dat is het resultaat, van een leven wat je als mens leeft wat je van jezelf verwijdert. Waardeloos, want dat is het resultaat, van een leven wat je als mens laat weerhouden van een leven met jezelf. Een leven met jezelf, jouw leven, het je weer herinneren waarom jij voor dit leven gekozen hebt, is dat wat jou toekomt, is dat wat je toekomt, wanneer je weer voor jezelf en daarmee juist ook voor iedereen die en alles wat leeft kiest. Waardoor je iedereen die en alles wat leeft weer als waardevol ziet en altijd zal mogen blijven zien, omdat iedereen die en alles wat leeft waardevol is. Zelf(s) iedereen die en alles wat jou op een of andere gedachten brengt, wat jou een andere mening geeft....

Ja, iedereen die en alles wat jou anders laat denken, anders laat doen, zal jou het tegenovergestelde van liefde laten ervaren. Zal volledig waardevol of waardeloos zijn, aan jou de keuze. Volledig waardevol of waardeloos, een vraag die jij jezelf niet hoeft te stellen, een vraag die jij voor jezelf nooit zal hoeven beantwoorden, wanneer je voor jezelf kiest, wanneer jij bij jezelf blijft, wanneer jij ervoor kiest om volledig jezelf te zijn. Want iedereen die en alles wat leeft, leeft uit liefde, leeft uit liefde en zal in liefde mogen blijven leven, wanneer zij dat wat werkelijk van waarde is, wat werkelijk waardevol is als echt en zodanig gaan zien, voelen, ervaren en beleven. Want iedereen die en alles wat leeft, leeft uit liefde doordat ook zij ook op enig moment zullen worden geconfronteerd met hun innerlijke stem, de stem die hen vertelt wat bij hen past en bij hen hoort. En voor wie niet wil horen, voor hen die niet willen weten, zal dat wat nodig is, dat wat een bijdrage kan leveren aan de eigen bewustwording plaatsvinden. Zal dat wat nodig is, dat wat zij nodig hebben gebeuren, omdat dit de enige wijze is waarop alle mensen, de mens in wezen, zelf tot inzicht wordt aangezet.

Inzicht, want ieder mens zal in zichzelf het antwoord vinden, ieder mens die het antwoord voor vragen die hem of haarzelf aangaan buiten zichzelf zoekt zal geconfronteerd worden met de ervaringen, de aangeleerde en daardoor ook gecontroleerde processen van de ander. Iedereen die zich laat leiden door dat wat de ander hem of haar vertelt, hem of haar laat weten zal stevig in zijn of haar schoenen moeten staan, om zich dan niet te laten verleiden, zich dan niet te laten misleiden, zich niet af te laten leiden van dat wat ooit als taak op zich genomen heeft. Taak en opdracht het levensdoel, het levensdoel van iedereen die en alles wat leeft. Vol, zonder enige inbreng van buitenaf, zonder enige invloed jezelf zijn, jezelf zijn en blijven, altijd.

Want voor wie zichzelf is, voor iedereen die ervoor kiest om volledig zichzelf te zijn zal het leven mooi zijn. Voor iedereen die ervoor kiest om zijn of haar leven op de meest volwaardige manier te leven, zal het leven alles bieden wat nodig is. Nodig, omdat het past en bij je hoort, omdat je luistert naar dat wat jouw hart je ingeeft. Want dat wat je hart je ingeeft, is echt en in overeenstemming met alles wat leeft, met alles wat er is en alles wat er bestaat en ooit bestaan heeft. Want jouw hart is de basis van alles wat er is, jouw hart is dat wat echt en werkelijk van waarde is, waardevol, doordat alles wat jij bent en mag zijn daarin opgeslagen ligt en alles wat jij weet een bijdrage levert aan jouw zijn. Jouw hart is de controlekamer van alles wat het leven inhoud geeft. Inhoud, dat wat vastgelegd is, dat wat vol liefde is, dat wat zonder liefde onvolledig is. Omdat zonder liefde leven, geen leven is. Zonder liefde leven, is onvolledig zijn. En wie onvolledig is, zal altijd blijven zoeken, zal blijven zoeken, zal blijven (uit)proberen, zal blijven doen wat hem of haar gelukkig maakt. Gelukkig, heel, volledig en of één maakt.

Want het volledig en éénzijn is dat wat ieder mens nodig heeft. Het volledig en éénzijn is dat wat de mens, elk mens in wezen de gelukkigste mens op aarde maakt. Hoe kun je éénzijn met de ander wanneer je zelf nog onvolledig bent? Hoe kun je éénzijn met de ander wanneer je jezelf nog niet volledig kent? Hoe kun je éénzijn met de ander wanneer jij nog niet weet wat jouzelf gelukkig maakt? Denk jij of voel jij dat jouw éénzijn alleen kan ontstaan wanneer jij je inzet om de ander te helen? De ander te helen door er voor de ander te zijn, dan zou je dit kunnen doen. Dan zou je alles voor de ander kunnen doen. Vraag je eens af wat jij door deze rol, deze taak op je te nemen, van hem of haar ontnemt? Wat jij hem of haar ontnemt of voeg je iets toe? Voeg jij jouw energie toe aan jouw geliefde, die jou lief is?

De persoon die jou in zijn of haar leven heeft toegelaten en de persoon die jou toelaat in zijn of haar leven of de persoon die jij hebt toegelaten in jouw leven en de persoon die jij toelaat in jouw leven? Want ook dit is een wisselwerking, ook dit is een logisch gevolg van dat wat jij bent, dat wat jij toestaat, dat wat jij de ander toevertrouwt. Want houden van is altijd wederzijds, houden van is altijd een wisselwerking. Een wisselwerking, waarbij onvoorwaardelijk houden van dat is wat je deelt met iedereen die en alles wat leeft, zonder er iets voor terug te verwachten. Zonder er op enige wijze iets aan over te willen houden, doordat jij volledig jouw liefde aan elke persoon, iedereen die en alles wat leeft kunt geven, zonder daarbij of daardoor minderwaardig te worden, zonder op enige wijze minderwaardig te zijn. Want wanneer je in staat bent om jouw liefde onvoorwaardelijk aan de ander te geven, wanneer je er onvoorwaardelijk voor de ander bent, voor ieder ander bent, jouw aandacht en tijd aan de ander besteedt zul je voldoende tijd overhouden om dat te doen wat jou van waarde laat zijn.

Zul je voldoende tijd en energie overhouden waardoor je van waarde bent, waardevol bent en kunt zijn. Zul je dat kunnen doen wat jou van waarde maakt, wat jou waardig maakt, dat wat een bijdrage levert aan wat jij wezenlijk en in wezen nodig hebt. Door dat te doen wat jou gelukkig maakt, dat wat jou volledig laat zijn, volledig jezelf laat zijn, waardoor je er iedere dag opnieuw voor kiest, iedere dag waarin jij de gelegenheid die je krijgt ook werkelijk benut om jouw waarde te laten groeien. Waardoor jij maar ook ieder ander die volledig zichzelf is, dat doet wat hem of haar ingegeven wordt, weer volledig zichzelf en daardoor de waarheid wordt. Doordat het bewaarheid wordt, iedereen die en alles wat doet wat hem of haar ingegeven wordt de waarheid is, de waarheid in wezen.

De in wezen geworden waarheid realiteit is, voldoening is. Want voldoening is, wat je als mens vrede geeft, wat je als mens de vrede brengt die nodig is om tevreden te kunnen zijn. Tevreden omdat alles mogelijk is wat binnen je bereik ligt, wat binnen je bereik en dus voor handen is, omdat dit het enige is wat je als mens nodig hebt. En iedereen die en alles wat dit op een andere wijze, nog niet of nog niet volledig ervaart zal zichzelf op de meest eenvoudige wijze weten te verliezen in dat wat hem of haar aangeboden wordt. Want iets wat je als mens aangeboden krijgt, doordat het je als mens aangeboden wordt, iets wat je gegeven wordt, waarbij of waarvan jij de waarde niet ziet, niet voelt en niet ervaart, kan nooit van waarde zijn en zal nooit van waarde kunnen zijn. Omdat iets wat waardevol is vanzelf op je pad komt, iets wat waardevol is door geen ander, geen enkel ander dan jouzelf, jouw eigen creatie, jouw hart gestuurd wordt. Want iets wat door iets anders dan jouw hart bestuurd of gestuurd wordt, zal op geen enkele wijze een echt bevredigende bijdrage leveren aan jouw leven, aan jouw geluk.

Ja, jouw geluk jouw leven, omdat dit het enige is wat je hoeft te leven. Jouw levensgeluk gebaseerd is op dat wat je nodig hebt, waar behoefte aan is. Dat dit de enige of eigenlijk de wezenlijke en voor mij bewezen eerste levensbehoefte is, dat zul je ontdekken wanneer je in jouw leven bent. Wanneer jij er volledig voor kiest om jouw leven te zijn, door jouw leven te zijn. In wezen jouw leven te wezen, want dat dit nodig is om de eerste levensbehoefte te kunnen ervaren, dat dit nodig is om je eerste levensbehoefte te kunnen voelen en te kunnen beleven is dat wat iedereen mag ontdekken die zichzelf verliest. Die zichzelf verliest in dat wat van hem of haar verwacht wordt, dat wat hem of haar ertoe dwingt om allesbehalve zichzelf te zijn. Allesbehalve jezelf, wanneer je jezelf op enige wijze verliest.

Wanneer je je verliest in de ander, al het andere om je heen, iedereen die en alles wat jou lief is. Door dat wat je denkt, doet of zegt, waardoor jij in wezen jezelf jouw regie verliest. Want jezelf verliezen in iets, wat je denkt, doet of zegt, veroorzaakt evenzoveel schade, als wanneer je je in iets of iemand anders verliest. In iets of iemand anders dan jij, dan jezelf, omdat dit, alles wat jij van buiten jouzelf toelaat, toelaat om jouw leven te beïnvloeden, zijn weerslag op jou heeft. Z'n weerslag en of weerklank op jou heeft, omdat jij de keuze hebt gemaakt om verbonden te zijn. Verbonden te zijn door in verbinding te staan met de energie van de ander, de energie van alles wat niet in overeenstemming is met wie jij bent en wat jij in wezen bent. Wie en wat jij in wezen bent, een mens, een persoon die zichzelf in zijn of haar eerste levensbehoefte mag voorzien, door onvoorwaardelijke liefde te zijn, door onvoorwaardelijke liefde te wezen, in wezen onvoorwaardelijke liefde te zijn.

En door meer dan onvoorwaardelijke liefde te zijn, door meer te verwachten dan onvoorwaardelijke liefde, doe je jezelf tekort. Doe je jezelf iedere dag tekort, ben jij geheel op eigen initiatief minderwaardig, waardoor je onvolledig bent, niet volledig jezelf bent, niet volledig jezelf kunt zijn. Want zonder onvoorwaardelijke liefde zijn is onvolledig leven, is een leven zonder liefde, is een leven wat geleid wordt door de ander, door ieder ander en alles eromheen, is daarbij een onzeker leven. Een leven zonder liefde, is een leven waarbij je jezelf niet op waarde inschat. Een leven zonder liefde is een leven waar je zonder van jezelf te houden, zonder blij te zijn met jezelf, iedere dag de liefde misloopt die jij in wezen bent, die jij in wezen zelf bezit, die jij door jezelf te zijn met iedereen die en alles wat leeft kan delen. Waardoor jij door jezelf te zijn, de vermenigvuldiger van de liefde bent, de ware verdubbelaar.

Omdat jij dan de persoon kunt zijn, die ervoor zorgt dat ieder liefdeloos leven, een liefdevol leven kan en mag zijn. Door datgene wat jij eraan bijdraagt, jij er persoonlijk met jouw persoonlijkheid, met al jouw liefde aan toevoegt. Door te zijn wie je bent, door te zijn wat je doet, door te delen wat jij wilt delen met iedereen en alles wat leeft. Wat leeft en het leven heeft, maar daarbij denkt dat liefde iets is wat te koop is. Te koop als meerwaarde, waardoor liefde iets wordt waarbij het “voor wat hoort wat” principe geldt, nog voordat dit gedeeld wordt. Waardoor liefde iets wordt waarbij velen denken dat er alleen gedeeld kan worden, wanneer het wederzijds is. Maar wederzijds krijgt dan een ander begrip dan werkelijk bedoeld, wederzijds voelt dan als moeten en kan daardoor op geen enkele wijze natuurlijk zijn, wederzijds voelt dan als een verplichting met alles wat er aan een verplichting vast zit, wezenlijk aanwezige druk, niet meer vrijblijvend of vrijwillig..

Druk, die ‘t vrijblijvende en vrijwillige van ieder mens beperkt. Doordat dit in het kader van geven en nemen gepresenteerd wordt, wat in wezen voelt als accepteren en tolereren, terwijl geven en nemen, wat in wezen acceptatie en erkenning, door herkenning is, totaal over het hoofd gezien wordt. Ja, totaal over het hoofd, omdat er gedacht wordt, er gedacht wordt en gevoel, het in wezen voelen op geen enkele wijze gevoeld wordt. Het gevoel wordt geleid door wat men denkt, wat men denkt te moeten. Denkt te moeten omdat dit de wijze zou zijn die “normaal” geldt. De wijze waarop “ieder ander” ermee omgaat, ieder ander die denkt of ieder ander die zich laat leiden door wat de ander hem of haar vertelt, zegt of zelf(s) geleerd heeft. Terwijl iets wat van nature gaat, niet aan te leren is, iets wat van nature gaat, op geen enkele wijze te vergelijken is, onvergelijkbaar is, wanneer de persoon dit zelf niet voelt.

Wanneer de persoon dit zelf niet voelt, doordat hij of zij dit nog niet ervaren en beleefd heeft. Ervaren en beleefd heeft als meegemaakt. Meegemaakt, als zelf te hebben ontdekt, zelf te hebben gevoeld, zelf te hebben beleefd. Beleving, door acceptatie, erkenning en herkenning, of sterker nog, door zelfacceptatie, zelferkenning en zelfherkenning, zelfkennis. Dat wat niets met meer of minderwaardig te maken heeft, maar alles met gelijk zijn, iets wat niets met goed, beter of best te maken heeft, maar vooral met een gevoel, een onvergelijkbaar gevoel, omdat dit het gevoel is wat voor ieder mens uniek is, uniek, daarbij in intentie vergelijkbaar. In intentie, wezenlijk, in wezen vergelijkbaar, omdat dit de enige wijze is, op liefde gebaseerd, intentie door liefde, wederzijdse onvoorwaardelijke liefde, omdat je er in beide gevallen aan toe bent. Want door er in beide gevallen aan toe te zijn, zal dit als vanzelf gaan, door ergens in beide gevallen aan toe te zijn, zal dit als natuurlijk aanvoelen, doordat dit natuurlijk is en natuurlijk is volledig vanzelfsprekend, in en met overeenstemming, in beide gevallen vanuit het hart overeengekomen. Iets wat in een liefdeloos leven, een leven waarbij één van de twee personen of soms zelfs beide personen zichzelf niet op waarde inschatten, doordat zij hun eigen waarde, de ware zelfkennis, dat wat de meerwaarde genereert, op geen enkele wijze zelf erkennen.

Het jezelf erkennen, door herkenning en acceptatie, het je weer herinneren wie je bent, welk leven jij gekozen hebt en daardoor wat bij je past en hoort, wat jou toebehoort. Omdat jij het bent, jij bent dat wat je erkent, herkent en accepteert. Waardoor je zelf liefdevol, werkelijk liefdevol wordt, een aanvulling, van toegevoegde waarde, totaal anders dan wanneer dit uit plicht, verplichting of uit lust zou zijn, uit lust of van daaruit ontstaan verlangen. Want puur en liefdevol dat ben jij, los van lust.

Puur en liefdevol zijn is natuurlijk, omdat je dit van nature bent en dit is waar je van groeit. En wanneer jij er overal en altijd voor kiest om jezelf te zijn, dit deelt met de ander, zorgt het er zelfs voor dat je er beide van groeit, er beide door in een hogere staat van bewustzijn komt. Het hoger bewustzijn, de staat die bereikt wordt, wanneer gevoel voor verstand komt, wanneer voelen voor denken komt, wanneer de emoties puur zijn, gestuurd vanuit het hart, zonder enige inbreng vanuit het hoofd, zonder enige inbreng van wie of wat maar ook, zonder inbreng of enige (ver)leiding, (af)leiding of (mis)leiding van buitenaf. Omdat je, wanneer je je laat leiden door je hoger(e) bewustzijn, je in wezen je natuur volgt, dat doet, wat je echt werkelijk nodig hebt, werkelijk en wezenlijk, in wezen echt, de ware levensbehoefte. Omdat je je dan laat leiden door dat wat werkelijk en wezenlijk nodig is, jouw eerste levensbehoefte.

Waardoor je je allereerst in alles zal kunnen voorzien wat jij nodig hebt. Waardoor je weet dat de wijze waarop jij je leven leeft, waarop jij je leven leidt volstaat. Waardoor je weet, dat jij in wezen alles bezit wat nodig is om te kunnen leven, in liefde te kunnen leven. En dit maakt zelf(s), zorgt er zelf(s) voor dat het samenzijn, wanneer je samen bent, wanneer je met een persoon samen bent, die ook volledig zichzelf is, er profijt van mag hebben. Er profijt van mag voelen, ervaren en beleven, zodat je je eigenwaarde als versterkt ervaart. Versterkt, doordat ook jij hem of haar volledig zichzelf laat zijn. En door hem of haar te laten, zichzelf te laten zijn, zal alles wat jij niet hebt, alles wat jij niet bent, alles wat niet jouw energie is, waar jouw energie niet voor nodig is, je kunnen en mogen aanvullen. Zal dit werkelijk de aanvulling zijn die ervoor zorgt dat jouw leven, met hem of haar, jullie leven met elkaar boven alles wat er is, uit kan en mag steigen en het ultieme leven leiden is.

Daarbij zal liefdeloos leven, op geen enkele wijze aan de orde zijn. Zal alles wat een liefdevol leven in de weg staat, in de weg staat door enige vorm van tegenstand en of tegenspreken, als vanzelf verdwijnen, oplossen, in het niets verdwijnen. Zal alles wat een liefdevol leven in de weg staat, door enige vorm tegenstand en of tegenspreken, zelf mogen dealen met de gevolgen van het vanuit andere belangen handelen. Zal het vanuit andere belangen dan in het algemeen belang handelen, ervoor zorgen dat de persoon, de personen of het bedrijf wat vanuit onjuiste intentie handelt, denkt, zegt of doet, zelf de gevolgen mogen dragen. Zelf de gevolgen mogen dragen van dat wat in gang is gezet, van dat wat in gang is gezet door andere belangen na te streven en na te leven dan het algemeen.

Want erkenning door herkenning en acceptatie staat voor een liefdevol leven. Erkenning door herkenning en acceptatie staat voor dat wat de basis is. Wat de basis is en de basis zal zijn voor een gewetensvol leven. Omdat erkenning, herkenning en acceptatie de basis voor het weten is. De basis voor het weten, van waaruit geluk ontstaat, de basis voor het weten, waardoor geluk vanzelfsprekend is en vanzelfsprekend zal zijn. Omdat dit in overeenstemming is met je geweten, ieders geweten, het geweten van iedereen die en alles wat in jouw omgeving is, iedereen die en alles wat zich in jouw omgeving wil bevinden. Want iets of iemand die zich ergens wil bevinden, iets of iemand die ergens wil zijn, zal altijd zichzelf zijn, wanneer jij in zijn of haar omgeving bent. Zal altijd zichzelf mogen wezen, doordat jij dit toestaat en jij er volledig aan toe bent. Omdat jij je op geen enkele wijze laat verleiden, omdat jij je op geen enkele wijze inlaat met iets wat jou, de ander, of iets wat leeft op enige wijze schaadt. Jij je op geen enkele wijze laat verleiden door dat wat jouw zijn, jouw bewustzijn beperkt.

Omdat alles wat jou beperkt, een beperking van de ander zal zijn, alles wat jou beperkt, een beperking van de ander kan wezen, zonder een beperking voor de ander te zijn. Omdat iedereen die en alles wat jou beperkt, alles wat jou op enige wijze ervan weerhoudt jezelf te zijn, vaak, doch niet meestal, de meeste tijd verre van zichzelf is. Verre van zichzelf, dat wat nodig is, door alles wat toegelaten wordt, alles wat toegestaan wordt, alles wat in tegenstelling tot dat wat jou, iedereen die en alles wat leeft helpt, alleen tot schade leidt. Omdat alles wat alleen of met name tot schade leidt, verholpen mag worden.

Omdat ieder mens, iedereen die en alles wat leeft zichzelf mag zijn, zichzelf mag wezen. Want het jezelf zijn is de basis, daarbij ieders basis en dat wat nodig is om tot zelfkennis te komen. En omdat alles wat het proces tot zelfkennis, middels zelferkenning, zelfherkenning en door zelfacceptatie in de weg staat gewetenloos is. Gewetenloos niets meer of minder is, dan zonder te weten zijn, zonder in wezen te weten zijn, alleen te voelen wat ongelukkig is, door zonder geluk te zijn. Zonder geluk zijn betekent, zonder geluk zijn. Omdat gewetenloos en zonder geluk zijn één is. Soms door het gevoel te hebben, dat er iets van buiten (jou) nodig is om je beter, mooier, slimmer of knapper te maken, iets wat nodig is, je nodig hebt, waardoor je je meer tevreden voelt? Je je meer tevreden, geliefd of meer van waarde voelt, omdat dit nodig is om van waarde te kunnen zijn. De vraag daarbij is alleen van waarde of van meerwaarde? Zul je ooit door beter, mooier, slimmer of knapper te zijn, een bijdrage kunnen leveren aan het geluk van de ander, het geluk en welzijn van de ander wanneer je in wezen **ongelukkig** bent? Ja, wanneer je in wezen **gelukkig** bent, want wanneer dit zo is, wanneer dit zo zou zijn, dan is het zeker de moeite waard om te delen. Ja, omdat je dan van waarde bent, wezenlijk van waarde.

Omdat iets wat in wezen al van waarde is, daardoor zelf(s) van meerwaarde wordt. Omdat iets wat van waarde is, op die wijze meer waard wordt. Waardoor iedereen de kans krijgt om jouw gelijke te zijn. Jouw gelijke op geheel eigen wijze. Want alleen wanneer je jezelf op geheel eigen wijze als de gelijke van de ander ziet, ben je van meerwaarde, ben je waardig en kun je jezelf zijn. Dan kun je en mag je jezelf zijn, omdat je de ander in zijn of haar waarde laat, door hem of haar als jouw gelijke en gelijkwaardige te beschouwen. Dat je dan begrijpt dat je op geen enkele wijze beter, slimmer of knapper zult zijn dan de ander, alleen anders dan de ander bent, is dat wat jou van waarde laat zijn, is dat wat jou waardig laat zijn, respectvol. Want respectvol zijn is gewetensvol zijn, vol zelfrespect en luisterend naar je geweten, ben je als mens allemaal van waarde, van gelijke waarde en kun je als mens allemaal van meerwaarde zijn voor de persoon die zichzelf nog niet op waarde inschat, die zichzelf nog niet respecteert en waardeert.

Want wie zichzelf op de juiste waarde inschat, wie zichzelf als waardig ziet, zal ook de werkelijke en wezenlijke waarde van de ander zien. Wie zichzelf op de juiste waarde inschat, is in staat om de ander, de persoon die de ander in wezen is blanco te bekijken, te aanschouwen en te aanvaarden. Te aanvaarden door acceptatie, te aanvaarden door goedkeuring, zonder hier een oordeel of mening over te hebben. Deze persoon mag dit vanuit het hart te weten. Want alleen wanneer je vanuit het hart weet, zie je de waarde of meerwaarde van iets, iemand of dat wat leeft. Alleen wanneer je vanuit het hart weet, kun je de ander, ieder ander en alles wat leeft als blanco en waardevol zien. Iedereen die van waarde of van meerwaarde is. Ja, van waarde of meer waard in de wereld van vandaag, in de wereld die geregeerd wordt door geld en waarbij geld de waarde lijkt.

Waarbij geld waardig lijkt, doordat velen denken dat daar in wezen de macht en de kracht ligt. De macht en de kracht van hen die denken te weten, van hen die denken gelukkig te zijn, van en bij allen die er een bijdrage toe leveren. Geld wat echt zonder waarde is, omdat de macht en de kracht in tegenstelling tot wat velen denken gewoon in de handen van de mens ligt. In de handen van de mens, die op juiste wijze, de wetenswaardige en gewetensvolle wijze laat zien wat er nog meer mogelijk is.

Wat er meer mogelijk is, door je leven in overeenstemming met de 10 geboden te leven. Want een leven laten leiden door negativiteit, een leven laten leiden door alles wat geen bijdrage levert aan het leven zelf, het ware levensgeluk van jezelf en ieder ander zal onherroepelijk zijn tol opeisen, zal onmiddellijk zijn tol vragen, waardoor je als persoon volledig op jezelf aangewezen bent, op jezelf aangewezen doordat jij zult mogen dealen met de beslissingen die je in je leven genomen hebt. Die jij in je leven genomen hebt en zelf mocht en mag ervaren.

Want de ervaring leert, dat een gewetenloos leven, wordt beëindigd, de ervaring leert dat iedereen die zich laat leiden door angst en negativiteit in wezen niet een eigen leven leidt. Een eigen leven leidt en een eigen leven leeft, want leven dat is het verbindingswoord, leven is dat wat de vrijheid geeft. Leven is dat wat werkelijk en wezenlijk een bijdrage levert aan het zijn, ieder(s) zijn. De ander daarbij helpen, er voor de ander zijn wanneer hij of zij hier de behoefte toe voelt en dit ook zelf aangeeft, is meestal genoeg. Want genoeg betekent tot iemands genoeg en dit is meer dan voldoende en zal ook altijd meer dan voldoende zijn, ongeacht.... Ja ongeacht wat hij of zij doet, waar hij of zij zijn of haar aandacht aan besteedt, waar zijn of haar voorkeur in ligt. Aandacht, goed gevoel, voorkeur is één.

Dat aandacht en een goed gevoel bij elkaar horen weet bijna ieder mens. Dat aandacht, een goed gevoel betekent, dit de wezenlijke bijdrage levert aan ieder(s) bestaan, ook alles zegt over iemands voorkeur, is wat vanaf nu weer bekend mag zijn. We kunnen ons leven alleen leiden, wanneer we volledig de verantwoordelijkheid dragen. We kunnen en mogen ons leven alleen dragen, wanneer we vertrouwen hebben in wat er is en wat er nog komen gaat. Onze voorkeur, dat wat we het liefst zien, doen en willen, is het enige waardoor we ons leven, het leven wat we leven, mogen laten leiden. Door te luisteren naar ons hart, 't genoeg, wat voldoende is, is dat wat we in wezen nodig hebben, En zal alles wat daar een bijdrage toe levert voor handen zijn, zal alles wat we nodig hebben, wat onze voorkeur heeft, altijd binnen handbereik zijn. Het weer zien, het weer aanschouwen, er weer dagelijks mee bezig zijn is dat wat het verschil maakt, is dat wat wezenlijk het verschil maakt. Is dat wat ervoor zorgt dat een gewetenloos leven wordt beëindigd.

Een gewetenloos leven leiden, is dat wat ervoor zorgt dat een gewetenloos leven, een leven lijden is, waarbij de persoon zelf de dupe zal zijn van alles wat hij of zij vergaarde op aarde. Het leven van een gewetenloos mens of dier zal zonder geluk zijn. Het leven van een gewetenloos mens of dier zal op geen enkele wijze voldoening opleveren. En voldoening is dat wat ertoe leidt dat een mens zijn of haar leven op de meest optimale wijze kan leven. En voldoening is dat wat het leven kleur en glans geeft. De kleur en de glans die het leven leven, het leven ten volste leven de moeite en daardoor het leven meer dan waard maakt. Want het leven is van waarde, het leven leven is de waarde die nodig is, die nodig is om het te ervaren. Het te ervaren door het je te herinneren, het te ervaren door er iedere dag voor de volle 100% mee bezig te zijn, het echte beleven.

Beleven door het leven te zijn, er wezenlijk in bezig te zijn omdat dit het leven is waarvoor jij, ik, maar ook ieder ander gekozen heeft. Waarom zou je er dan voor kiezen om iets totaal ongepast te doen? Waarom zou je er als mens in vredesnaam of in hemelsnaam voor kiezen om jouw leven, het leven wat volledig van jou is, door een ander te laten invullen, door een ander te laten kleuren, door de ander, enig of ieder ander te laten leven? Want dat is werkelijk en wezenlijk wat er gebeurt op het moment waarop jij er niet voor kiest om jouw leven te leven. Dat is wat er werkelijk en wezenlijk gebeurt op het moment waarop je ervoor kiest om jouw leven aan je voorbij te laten gaan. Jouw leven, wat ineens niet meer van jou is. Jouw leven, wat door alles wat de ander voor jou zegt en bepaalt, of bepaald heeft, waardoor jij deel bent van? Ja waarvan ben jij een deel, waar wil jij een deel van zijn, waar wil jij deel van zijn, van alles wat er is of alles wat de ander jou toezegt, alles wat de ander jou op de een of andere wijze heeft toebedeeld? Werkelijk? Denk jij dit werkelijk, is dit wezenlijk waarvoor jij leeft? Is dit jouw leven, jouw voorkeur, jouw genoeg? Denk je dit? Werkelijk waar? Leve “de participatiemaatschappij!”

Heeft participeren een andere betekenis gekregen. Omdat. Participeren en alles waar de samenleving voor staat, totaal ontbonden en ontkracht is, omdat de wereld, de wereld die allesbehalve participierend is en participierend werkt, een wereld is waar de leiding, de machthebbende, de personen en of de instanties die denken machtig te zijn, jouw leven leiden. Omdat een participant, een deelnemer is, die deelneemt aan het proces. Omdat een participant een deelnemer is aan dat wat mijlenver van of volledig af staat van dat wat de maatschappij betekent, dat wat de maatschappij inhoudt, dat wat de maatschappij zegt, denkt en doet. Omdat de maatschappij alles behalve delen is.

De maatschappij, niets te maken heeft met de samenleving, maar een afspiegeling is van, rangen, standen, sociale klasse en alles wat ervoor zorgt dat cultuur, ras, geloof en politieke voorkeur, op een dusdanige manier wordt benadrukt dat er geen mogelijkheid tot participeren is. Omdat het woord samen er niet meer toe doet, het woord samen en delen er niet meer toe doet, omdat het ieder voor zich en verdelen is geworden. Ieder voor zich en verdelen van alles wat cultuur, ras, geloof en politieke voorkeur op basis van rang, stand en sociale klasse is geworden. En alsof we nog niet genoeg hebben gehad van het leed wat dankzij “de leiding” door “de macht” die de totale geschiedenis heeft gekleurd, geleden is, gaan we zonder te zien, zonder aandacht, zonder wezenlijk te weten, gewoon door op het pad wat leidt tot nog veel meer leed, tot nog veel meer lijden door alles wat wij ons leven laten leiden. Alles waar we ons leven, het leven waarvoor wij gekozen hebben voor leven, of is het het leven waar zij, waar de personen, de leiding, de macht, “die het voor ons bepalen voor gekozen heeft”?

Nee toch, want we leven in een democratie, we mogen zelf ons leven leven en doen wat we willen? Mits we ons houden aan de regels die voor ons zijn opgesteld! De regels die ons richting en leiding geven! Ja, voor hen die denken gelukkig te zijn en of genoeg nemen met dat wat mogelijk gemaakt wordt, dat wat voor hen mogelijk gemaakt wordt, omdat zij er voldoening door krijgen. Dat tot ieder(s) genoeg daarmee op geen enkele wijze bereikt wordt, is wellicht één van de, zo niet de meest belangrijke grondregel. Is de bepaling die ervoor zorgt dat we, of velen in ieder geval, gewoon doen wat er gevraagd wordt. Doen wat er van “ons” gevraagd daarbij ook verlangd wordt, doordat dit als “normaal”, bestempeld wordt en is, als gewoon, gebruikelijk, dat wat maatschappelijk verantwoord is. Zou het?

Zou het wezenlijk en maatschappelijk verantwoord één zijn, dan zou ik er voor 100% genoeg in kunnen vinden, sterker nog dan zou het mij genoeg doen. Dan zou ik er wezenlijk blij van worden, dan zou het mijn gezondheid en welzijn bevorderen, dan zou het bevorderend zijn. Want in dit geval kan ik alleen voor mezelf spreken, voor mezelf spreken, daarbij zien, voelen en ervaren wat er bij de ander leeft, wat er bij de ander is en wat er bij de ander speelt. En ieder ander die voor mij bepaalt wat ik zou moeten, kunnen en mogen voelen, dan ikzelf zou mijn leven leven, zou mijn leven leiden en zou ervoor zorgen dat mijn leven van waarde wijzigt. Een andere waarde krijgt, doordat iedereen dan voelt en weet wat ik weet, voelt en weet wie en wat ik ben, zonder mij te zijn. Omdat het dan voelt alsof, ieder mens, ieder ander dan ik weet wie ik ben.

Alsof ieder ander, alle ander mensen en dieren voelen wat goed voor mij is, doordat zij mij zijn, zich volledig met mij hebben vereenzelvigd, dat hebben gedaan waardoor zij exact voelen en daardoor weten wat voor mij juist is. Omdat zij mijn leven hebben geleefd, mijn leven hebben geleid, of omdat zij toch mijn leven leiden? Ja, dit laatste heeft er alle “schijn” van. Dit laatste zou zomaar eens de reden kunnen zijn waardoor alles wat er nu speelt in de wereld, er zich nu afspeelt in de wereld zo onnatuurlijk voelt. Onnatuurlijk, doordat zij, die verre van zichzelf staan, die zichzelf kwijt zijn, de levens van vele andere mensen leiden. En dat heel veel mensen zichzelf kwijt zijn, is wel duidelijk wanneer je ziet dat er zoveel mensen op de vlucht zijn, er zoveel oorlogen en geweldsincidenten zijn, er zoveel ziektes zijn, er zoveel mensen overlijden door totaal ontheemd te zijn. Ontheemd door in wezen geen thuis, geen basis, geen geluk, geen genoeg meer te vinden, dat wat ieder(s) basis is volkomen ontgroeid zijn, door wat er allemaal speelt in het nu.

Op de vlucht zijn en op de vlucht slaan, maar de werkelijkheid is vele malen heftiger, de werkelijkheid is vele malen meer dan dat. Want vluchten doet een mens op elk moment wanneer hij of zij ervoor kiest om de werkelijkheid, dat wat mogelijk is en dat wat hem of haar gelukkig maakt, het jezelf zijn totaal te vergeten. Vluchten doet ieder mens, die ervoor kiest om zijn of haar leven te laten leiden door alles buiten hem of haar om.

Vluchten doet ieder mens, die ervoor kiest om eerst dit of dat te moeten doen, voor hij of zij gelukkig is. Of zelfs eerst de ware liefde te moeten vinden om wezenlijk gelukkig te kunnen zijn. De ware liefde te vinden, waarbij de persoon die zichzelf is, dan pas volledig zichzelf kan en zal zijn? Of, het gevoel heeft dan pas volledig zichzelf te zijn, waardoor hij of zij zichzelf is? En deze persoon zal jou natuurlijk ook, op een natuurlijke wijze jezelf laten zijn? Doordat hij of zij jou jezelf laat wezen, doordat hij of zij jou jezelf laat zijn? Doordat hij of zij geen verlangens heeft die ervoor zorgen dat jij iets moet willen, iets moet doen of iets moet laten waar hij of zij dan mogelijk gelukkig van wordt, waar hij of zij een goed gevoel aan overhoudt? Want een goed gevoel overhouden aan iets wat de ander wil, doet, zegt, denkt of laat is evenals het je met de ander bezighouden, met iedereen die en alles waar jij geen goed gevoel van krijgt bezig zijn, waar je je wezenlijk niet goed bij voelt, een startpunt voor het gelukkig zijn? De start van en voor..... Ja, waarvoor? De start van en voor een gelukkig of een ongelukkig leven? Wat denk jij of wat voel jij? Hoe voel jij je wanneer je een gelukkig leven leidt? Hoe voel je je wanneer je gelukkig bent? Weet jij wezenlijk hoe het voelt om gelukkig te zijn, dan zal het antwoord kort en bondig zijn. Ik ben gelukkig, ik ben gelukkig met iedereen die en alles wat leeft en daarbij met alles wat voor mij mogelijk is, iedere dag.

Want een ongelukkig leven, een leven wat vooral gebaseerd is op dat wat de ander van jou verlangt, wat de ander van jou verwacht en dat waaraan jij zult moeten voldoen, omdat jij in de beleving van de ander, in de ogen van de ander, in de ogen van vele anderen dan pas voldoet, dan pas voldoet en dan pas volstaat, omdat je dan van waarde bent, is een leven wat geleid wordt door regels. Regels en verwachtingen waaraan jij zult mogen of is het toch moeten voldoen? Tenzij je voor jezelf kiest, door waardevol te zijn. Waardevol te zijn, door het verwachtingspatroon van de ander te laten voor wat het is, het verwachtingspatroon, het patroon van de ander te laten voor wat jijzelf (het) wil laten zijn, omdat jij voor jezelf en daarmee voor jouw eigenwaarde kiest. Waardevol, door je eigen leven te leiden, het leven te leven wat voor jou bestemd is. Maar wie kiest er nog voor om waardevol te zijn. Wie kiest er in wezen nog voor om vanuit zijn of haar eigen kracht waardevol te zijn? Wie kiest er nog wezenlijk voor zichzelf, voor haarzelf door zijn of haar leven volwaardig te leven? Wie kiest er nog voor?

Er zijn maar heel weinig mensen die zich niets aantrekken van wat de ander van ze wenst en verlangt. Er zijn in werkelijkheid maar heel weinig mensen, die door en met alles wat zij in hun leven meemaken, alles wat hen (aan)geleerd wordt en daarbij ook alles wat zij toegediend krijgen, de connectie met zichzelf kunnen behouden. Sterker nog, waardoor zij vaak de echte en wezenlijke verbinding met zichzelf niet meer voelen, er juist daardoor zelf(s) geen waarde meer aan hechten. Er totaal geen waarde meer aan hechten, omdat het hen niets oplevert. Omdat het niets oplevert, het hen niets brengt, omdat ze er niets wijzer van worden, omdat er geen voordeel aan te behalen valt, geen voordeel door behaald wordt of geen voordeel is. Ja, dat is wat veel heel veel mensen denken, veel mensen die rationeel zijn.

Veel mensen, die hoofdzakelijk denken, waardoor en waarbij voelen, of met name voelen op de tweede of soms zelfs laatste plaats komt. De plaats voor voelen die geldt voor mensen die denken dat het verstandelijk ingesteld zijn, meer waard is dan voelen? En het hebben van verstand van meerwaarde is? Van meerwaarde of alleen voor hen die willen dat je denkt dat het van meerwaarde is of niet? Want dit is toch de belangrijkste reden is om mensen, de mens een zogeheten meerwaarde toe te bedélen? Dat dit in wezen bédelen is, dat zal duidelijk worden, dat zal duidelijk zijn, wanneer voelen weer voor het verstand komt. Want verstand heeft de meeste tijd geen verwantschap met het functioneren van de hersenen, het gebruiken van je brein of iets wat ertoe leidt dat je verantwoordelijke keuzes maakt. Verstand heeft alles te maken met het volgen van een voorbeeld, vele voorbeelden en alles wat gepromoot wordt als verantwoord, als maatschappelijk verantwoord, terwijl “het verantwoord-deel” juist dat is wat totaal over het hoofd gezien wordt. Over het hoofd gezien, wat letterlijk zo is, omdat er over de hoofden van, de burger, de Jan met de Pet, kortom de mens in het algemeen, beslissingen en besluiten genomen worden en zijn, die verre van verantwoord zijn. Verre van verantwoord, maar wel van waarde voor de economie, de economie en “grote mogelijkheden”, waar bijna alle landen in de wereld zich zo de geschiedenis laat zien, maar al te graag aan lijken te meten.

Ja zo ziet het er naar de buitenwereld uit, zo ziet het eruit voor hen die “werkelijk kijken” en die werkelijk zien, zo wordt het ervaren en beleefd voor hen die werkelijk de tijd nemen om te onderzoeken. Onderzoeken wat wezenlijk een bijdrage levert aan het geluk, de liefde maar vooral aan de gezondheid van de mens in het algemeen, dat wat van belang is. Een groter belang dan wanneer je alles doet om er bij te horen, “met respect!”.

Wie doet dit nog?

Wie is er nog in staat om te onderzoeken, wie heeft er nog tijd dat te doen wat voor velen niet meer lijkt te zijn weggelegd?

Wie is er nog bereid om een nieuw pad te bewandelen, wat ongeplaveid is, waarvoor nog geen fundering is, geen grond, niets voorbereid, vanuit het hart delen, klip en klaar, gezegd?.

Want waarom zouden we nog langer alles onder stoelen of banken steken, de schijn ophouden, tegen beter weten in?

Wie is erbij gebaat om dat te doen, wat al eeuwenlang geen resultaat heeft opgeleverd, wel praten, zo mogelijk zelfs ook nog onderbouwen, alsof je je verantwoordt, zonder echte Zin?

Ja, de Zin, het werkelijk en wezenlijk doel van alles wat er is en wat er in het leven gebeurt, getoond wordt of echt speelt. Gaat het om het leveren van een bijdrage aan het vol in leven kunnen zijn en blijven van een ieder of is toch het belang, het recht van de sterkste, hierin leiding, want wie geeft deelt?

Wie zich bereid toont, inzet om iedere dag dat te doen wat van waarde kan en zal zijn voor iedereen die en alles wat leeft.

Waarheidsbevinding, is meer dan bewijs verzamelen, het is de verantwoordelijkheid op je nemen, dat doen wat werkelijk van doorslaggevende waarde kan zijn, je deelt waar je om geeft.

Want waarom zou je iets willen onderzoeken, waarom zou je iets willen weten, waarom zou je je als mens in vredesnaam bezighouden met iets wat jou totaal niet trekt of interesseert? Omdat je het toch niet meer kunt wijzigen, het onomkeerbaar is, geschiedenis, op geen enkele wijze te reconstrueren, omdat je er niet bij was, de basis van het weten, oorsprong verleerd.

Ja, dat wat wezenlijk bij ons past en ons hoort, wat iedereen diep van binnen, vanuit zijn of haar hart heeft meegekregen. Steeds meer gezien als spiritualiteit in de paranormale vorm, uniek, voor velen een straf, iets wat bestraft of zelfs afgestraft mag worden, allesbehalve een gift, een gave of een zegen.

Hoe normaal is het, wanneer je diep vanuit je binnenste weet dat het leven op aarde totaal anders kan en mag gaan of zijn? Is er een studie voor leven en geluk in het algemeen belang, dat wat wezenlijk is en daardoor van onschatbare waarde voor ieder mens, jong, oud, volwassen, kind, groot of klein?

Als het kind in ieder mens is, zal dit ertoe leiden dat het algemeen belang weer regeert, het voor het zeggen heeft. Dat doen wat een bijdrage levert aan ieder(s) geluk, ieder(s) bestaan, ieders mogelijkheden, in het hier en nu, van heden naar de toekomst, zonder voorwaarden, voor wie echt leeft.

Leven, dat wat ervoor zorgt dat je als mens ook iedere dag kiest voor jezelf, je naasten en dat wat er daarbij altijd al is. Vertrouwen, geloven in dat wat voor handen is, dat wat je laat weten, ervaring, herinnering, erkenning, acceptatie, inclusief respect voor allen die het leven hebben gelaten, geschiedenis.

Het verleden is dat wat ertoe heeft geleid dat er zoveel pijn en verdriet is geweest en nog tot in lengte van dagen zal blijven, wanneer we er nu voor kiezen om in die tijd te blijven leven. Waardoor nieuwe ervaringen door beleving of helemaal zelf ondervinden, als gevaar wordt gezien, er nadelen aan klevan?

Nadelen, wat in wezen ontstaat door het delen van iets wat weinig positieve inhoud heeft, laat zien of wezenlijk toont.

Doordat er op voorhand al een oordeel, een mening, wanneer je het wilt zien een oplossing bedacht wordt, het vervolg reeds beklonken is, de gevolgen omarmd, als het ware be kroond.

Want dat we als mens wel kritisch zijn wanneer het om onze centen gaat, om dat wat we te besteden hebben, te spenderen. Dit geeft ons nog niet de kennis om zeker te zijn van de goede bedoelingen, dat wat wezenlijk een bijdrage levert, vallen en opstaan, zelf meemaken, ondervinden, de harde les leren.

Levenslessen, die veelal op geen enkele wijze omschreven zijn of worden, omdat je als mens je vuile was niet buitenhangt. Het wel doen, geeft je uiteindelijk de ware rust, de lucht, dat wat nodig is om te kunnen leven, 't leven waar je zelf(s) naar toeleeft en uitkijkt, op hoopt, in je diepste wezen verlangt.

Het grote verlangen, dat wat alles wat er is in de schaduw laat staan, ervoor zorgt dat je wat er al is, wat er nu leeft niet ziet. Waardoor je jezelf dagelijks tekort doet, je jouw leven aan je voorbij laat gaan, jij bent jouw eigen lot, je eigen zwarte piet.

Voor mij geldt dat ik mijn leven, God zij Dank, weer in eigen handen heb mogen nemen, daar ook iedere dag blij mee ben. Noem het zoals je het wilt noemen, zoals jij het bekijkt, zoals jij denkt dat het is, ik heb geaccepteerd, ik leef, volkomen zen.

Door dagelijks opnieuw de keuze te maken, mijn leven ten volste te leven en dat te doen wat mij echt voldoening geeft. Kan ik er voor mezelf en ieder ander zijn, die daar in wezen de behoefte toe voelt, die om mijn hulp verlegen zit, daarbij de universele energie, die ik vanuit mijn hart altijd mag en kan blijven delen, omdat ik mijn leven ben en wie ontvangt leeft.

Want ontvangen lieve mensen is iets wat vanzelf gaat wanneer je ervoor kiest om je leven ten volste te leven. Je leven te leven door je leven te zijn. En wie het gevoel heeft dat voor wat hoort wat geldt, dat voor wat hoort wat de voorwaarde is, "Quid Quo Pro", die heeft het mijn inziens totaal bij het verkeerde eind, of is dit toch een misvatting, duidelijk een uiting van het feit dat ik mezelf niet ken? Wie kent zichzelf, wie weet er wezenlijk nog wie hij of zij is? Zijn dat de mensen die de ander leren hoe het is om zo snel mogelijk een leuk kapitaal op te bouwen, een succesvol bedrijf op te zetten en dat te doen wat ervoor zorgt dat je steeds verder van jezelf af komt te staan? Verstand?

Want in wezen ga je dan de competitie met ieder ander aan, doe je dat wat ervoor zorgt dat je gezien wordt en doe je juist dat wat ervoor zorgt dat men niet meer om je heen kan, zou dat werkelijk de bedoeling zijn? Wat denken mensen die zichzelf denken te kennen? Wat denken mensen die denken in wezen zichzelf te zijn? Zijn deze iedere dag tevreden, dankbaar of denken ze dat, want zijn is in wezen voelen, zijn is in wezen weten dat iets zo is. Wie kent zichzelf wezenlijk, wie is er nog wezenlijk in staat om te voelen? En voelt iemand die denkt dat hij of zij alles voor elkaar heeft nog wat werkelijk van waarde is, wat zijn of haar eigenwaarde is? Ik heb het losgelaten, ik heb het losgelaten om de mens, ieder mens, alle mensen die zelf geen behoefte voelen om zichzelf te zijn, waardevol te willen zijn te sturen. Want sturen is iets wat op geen enkele wijze zin heeft. Sturing geven daarentegen, enigszins een stukje begeleiding geven wanneer daar prijs op wordt gesteld, daar de behoefte toe is, doe ik met alle liefde. Daar wil ik met alle liefde wat tijd en energie in steken. Omdat er een basis is, de persoon er zelf klaar voor is. De persoon zelf beseft dat dat wat er nu in zijn of haar leven is, hem of haar geen geluk geeft.

Geen geluk of voldoening, dat wat weer nodig is om in liefde geluk en gezondheid te kunnen en mogen gaan leven. Want zonder geluk en zonder voldoening, zonder dankbaarheid is er geen basis, is er geen basis en zonder basis, zonder begin geen start. Geen start van een leven, het leven waar je als mens mee mag starten, waar je bewust mee mag starten, wanneer je er al klaar voor bent. Zonder basis geldt: Wie van niets komt tot iets, kent zichzelf niet of zoals het spreekwoord werkelijk luidt: “Als niet komt tot iet, kent iet zichzelf niet.” Dat dit een totaal andere betekenis heeft dan voldoening hebben, tevreden en ook zelf dankbaar en gelukkig zijn met wie je bent zal niet iedereen zien. Omdat velen graag zeggen, dat je pas trots op jezelf kunt zijn en van jezelf mag houden, door iets te worden, een bepaald doel te hebben behaald of in wezen toch degradatie? In wezen iets waardoor het voelt als “valse trots” of mogelijk zelfs een aanleiding om jezelf te overschatten. Want door wat je bereikt hebt, ga je jezelf ophemelen en wordt je zelfs vaak als meer of wijzer gezien dan de ander. Een vergissing, een verwarring of toch iets wat op waarheid berust, waarin enige waarheid zit?

Waarin waarheid zit of waarheid schuilt, want dit laatste is nu de waarheid voor heel veel mensen, voor de meeste mensen die iets bereiken in de huidige wereld, de 24-uursmaatschappij. Zij leveren een bijdrage aan dat wat zo broodnodig is, waarvan zij denken dat dit het meest van belang is om te kunnen leven. Om te kunnen leven en hun leven te kunnen leiden? Zelfs wanneer zij met alles wat zij doen, met alles waarmee zij bezig zijn deze 24-uurseconomie, deze maatschappij met alle maatschappelijke en daaruit voortvloeiende problemen in stand houden of zelfs creëren? Verwarrend en of duidelijk? Verwarrend of duidelijk, wanneer jij jezelf bent, op het punt staat weer helemaal jezelf te worden, voor jezelf te kiezen door weer volledig jezelf te zijn?

Waardoor ontstaat de verwarring, waardoor is de verwarring ontstaan? Omdat van jezelf houden, van jezelf houden en om jezelf geven, in deze wereld als bizar, gek en egoïstisch wordt gezien? Omdat het van jezelf houden en om jezelf geven, als egoïstisch wordt beschouwd? Doordat ons geleerd wordt en er alle schijn van heeft, dat je een verwarde persoonlijkheid hebt?

Waardoor jij een verward persoon bent, een persoon bent die een stoornis heeft? Een stoornis, doordat je anders bent, anders bent dan, iedereen die zich door de ander laat vertellen wat hij of zij moet doen? Iedereen die zich als ondergeschikte opstelt, iedereen die het gevoel heeft minder te zijn dan? Ja, want heel veel mensen die zich minder voelen dan de ander, treffen het om met een persoon samen te zijn, met een persoon te leven die de overhand heeft. Die de overhand heeft in de relatie, in het leven, waardoor alles wat het leven is, alles wat het leven inhoud geeft, in wezen onmogelijk is. Onmogelijk is, of als onmogelijk gehouden en geaccepteerd? Geaccepteerd is of geaccepteerd wordt? Want dit laatste is ook iets waar nu veel mensen middenin zitten, die zich berusten in de situatie, zich berusten in dat wat de situatie, de omstandigheid en alles wat dit met zich meebrengt is. Een totaal uit zijn verband gerukte omschrijving van ergens niets meer voor terugverwachten. Het idee hebben dat de ander op geen enkele wijze, voor geen reden vatbaar is. Wat meteen de reden is, de reden dat er niets wijzigt, omdat je voor de ander denkt, de ander zijn of haar weg ontnemt door voor de ander het pad te bepalen. Ook dat heb ik losgelaten, ook dat heb ik volledig laten gaan, omdat het niet aan mij is om de persoon die niet wil zien en of die niet wil leven, die niet zijn of haar leven wil zijn, op een ander idee of gedachte te brengen. Omdat de gedachte het nooit zal halen bij het gevoel, de gedachte nooit het gevoel zal overstijgen.

De gedachte die door een gevoel teweeg wordt gebracht, door een gevoel veroorzaakt is, alleen genezen kan worden door het tegenovergestelde te voelen. In wezen dat weer te voelen wat werkelijk een bijdrage levert aan het in wezen, weer volledig jezelf zijn. Een geheel eigen keuze, een keuze die ieder mens zelfs zonder mijn bemoeienis mag maken, door zijn of haar eigen keuze te worden, zijn of haar eigen keuze te willen zijn, vrijwillig, te zijn wie hij of zij wenst te willen zijn, in wezen te willen zijn. Redelijk of onredelijk, meegaand of opstandig, gelukkig of ongelukkig, met respect/respectvol of respectloos en ga nog maar even door. Iedereen mag dit voor zichzelf bepalen, iedereen mag dit zelf ondervinden, zelf ervaren, zelf beleven. De vraag daarbij is of hij of zij redelijk of onredelijk is of geen zin heeft om... en vul daar maar alle voorgaande woorden in? Ik kies te allen tijde voor de positieve variant, waardoor het zin krijgt, zin heeft en zin geeft en gevolgd wordt door redelijk, meegaand, gelukkig, respectvol. Want iedere persoon die onredelijk is, de persoon die zonder reden handelt, is de persoon die zonder zinnen is. En wie mij kent, wie mij in de afgelopen jaren heeft meegemaakt en zo nu en dan weleens iets van mij heeft gelezen of gehoord, weet dat ik graag vertel, graag praat en daarbij ook belangstelling heb voor iedereen die en alles wat leeft. Iedereen die en alles wat het leven heeft, waardoor en waarbij ik altijd het positieve zie en benadruk.

Het positieve zie en benadruk, omdat ieder mens een eigen gebruiksaanwijzing heeft. Ieder mens en met name de persoon die zich over het algemeen niet kan uiten, een zeer speciale gebruiksaanwijzing heeft, die alleen gelezen kan worden door de mens die het hart van de persoon ziet en 't hart van iedereen die en alles wat leeft. Het hart, de levensbron van iedereen die en alles wat het leven heeft, waardoor deze in (mijn) leven is.

Ik zie de meerwaarde van iedereen die en alles wat leeft, omdat het mij helpt. Incl. de persoon die niet kan vertellen en op geen enkele wijze kan delen wat hem of haar dwars zit. Want het uiten gaat dan voornamelijk gepaard met boze woorden, boos gedrag en alles wat daarmee te maken heeft. De persoon zit als het ware in strijd met zichzelf en voert letterlijk een inwendige strijd, een strijd of in wezen een conflict met zichzelf. Doordat de persoon conflicterende belangen dient en zich daar nog niet of nog niet helemaal, nu nog niet volledig bewust van is.

Hij of zij ziet zichzelf wezenlijk als slachtoffer. Hij of zij is het slachtoffer van alles wat hem of haar overkomt, alles wat hem of haar wordt aangedaan of aangedaan is, doordat er altijd een meerdere, iets of iemand is die de zeggenschap heeft. Die de zeggenschap of die het voor het zeggen heeft. Ook dit kan weer geaccepteerd zijn of geaccepteerd worden, wanneer de persoon erin berust. Wanneer de persoon er zijn of haar vrede in vindt, er vrede mee heeft. Want ergens vrede mee hebben, is iets accepteren. En in dat geval is acceptatie de basis van waaruit deze persoon kan groeien. Want ergens vrede mee hebben, tevreden zijn, is de basis van waaruit een totaal andere wereld, een nieuwe wereld kan ontstaan. Een wereld waarin weer gedeeld wordt, een wereld waarin we met elkaar onze kennis en ervaring gaan delen, een wereld waarin ieder mens zijn of haar kwaliteiten naar voren brengt. Een wereld waarin ieder mens weer van toegevoegde waarde is. Doordat iedereen beseft dat er geen goed of kwaad is, doordat iedereen begrijpt dat we in wezen allemaal in hetzelfde schuitje zitten. Kortom doordat iedereen begrijpt en zich er bewust van wordt dat de enige die iets kan veranderen aan de situatie jijzelf bent. Want jij bent in wezen de enige persoon die ervoor kan zorgen dat je je goed, slecht, gelukkig, ongelukkig of gewoon tevreden voelt.

Gewoon tevreden, omdat dit de enige combinatie is waarbij het woord “gewoon” van waarde is. Gewoon of normaal, omdat tevreden, gelukkig, gezond, liefdevol en alles wat gepaard gaat met goede gevoelens, iets is wat ons toebehoort, wat ons allen toekomt, wanneer we dat doen wat bij ons past en hoort, allen, wanneer we ons leven weer ten volle gaan leven. Ons leven weer ten volle zijn, omdat we dan niets meer terugverwachten wanneer we iets voor de ander doen. Want juist doordat we er niets meer voor terugverwachten, we er niet meer vanuit gaan of eigenlijk erop vertrouwen of op rekenen dat de ander, ieder ander of alles wat leeft ons helpt, we er weer volledig voor gaan om daar waar mogelijk weer zelfvoorzienend te zijn.

Zelfvoorzienend door eigenliefde, door te houden van jezelf, met alle facetten, met alles wat er in je leven is. Sterker nog, dat je jezelf zelfs in de periode waarin je je nog niet bewust was van het belang van het leven, al als waardig zag. Als waardig zag omdat je bereid was om te leren, bereid was om de uitdaging met jezelf aan te gaan. En door met jezelf geconfronteerd te worden, mocht je ervoor kiezen om door te gaan op de oude voet of er volledig voor kiezen om jezelf te zijn, dat te doen wat goed voelt en er iedere dag opnieuw en bewust voor te kiezen. Dat dit laatste, ergens bewust voor kiezen in de wereld waarin we leven, de hedendaagse wereld, de allesomvattende 24 urenmaatschappij genaamd het meest lastige, het minst gemakkelijke is, dat wat tijd en aandacht vraagt, iedere dag opnieuw, steeds maar weer een aanslag pleegt op wie we in wezen zijn, hebben gelukkig al heel veel mensen gezien. Hebben gelukkig al heel veel mensen gezien door het te hebben ervaren, het te hebben ervaren en te hebben beleefd. Want ervaring en beleving is dat wat het leven net dat beetje extra geeft wat ertoe leidt dat je leert, je in wezen leert wie jij bent.

Ervaring en beleving, dat wat je op geen enkele wijze leert, wat je op geen enkele wijze bijgebracht wordt, op geen enkele wijze het besef van hebt, doordat je totaal uit jouw wereld, uit jouw wezenlijke wereld getrokken wordt wanneer je meegaat in de gekte en de hectiek van alle regels en wetten, dat wat grondwettelijk en staatsrechtelijk is vastgelegd en omschreven.

Omdat het leven in een wereld waarin zoveel van de mens verwacht wordt, in een wereld waar je wanneer het aan de mensen vraagt die in het onderwijs werken, in het onderwijs een “opvoedkundige rol hebben” op de kleuterschool in wezen al je hele pad voor jezelf uit moet hebben gewerkt. Maar heb jij dit voor jezelf uitgewerkt en ben jij er dan al zeker van of je... of hebben zij dit voor jou uitgestippeld en zul je door jouw leven, wat in wezen niet door jou maar door de “opgeleide belanghebbers” geleid wordt, nooit ergens zeker van zijn? Nooit zeker zijn van het feit of je nog voldoet, nooit zeker zijn of je nog volstaat, doordat jij niet meer up to date bent? Jij altijd een update of een upgrade nodig hebt, om weer te kunnen voldoen en te kunnen volstaan. Ik ben daar zo klaar mee, ik ben er zo klaar mee dat er mensen zijn, dat er organisaties bestaan, dat er instanties zijn die geleid worden door..... velen die niet, allesbehalve zichzelf zijn. Want lieve mensen, wanneer je jezelf bent, wanneer je in wezen jezelf bent, gun je ieder mens, iedereen die en alles wat leeft het leven, gun je iedereen die en alles wat leeft het geluk en liefde voor het leven. Wanneer je jezelf bent, ken je geen angst, hoef je je op geen enkele wijze te bewijzen ten opzichte of tegenover de ander, ieder ander, of iedereen die het gevoel heeft of eigenlijk de gedachte gecreëerd heeft, dat het nodig is om eerst dit of dat te doen omdat je dan van waarde bent. Ik leef mijn leven en kies hier iedere dag zelf weer bewust voor, waardoor ik voldoening krijg, dankbaar ben.

Ik ben dankbaar voor iedere nieuwe dag die ik wanneer ik mijn ogen open weer mag begroeten. Ik ben God zo dankbaar, dat ik weet wat mijn leven is. Ik ben God zo dankbaar, dat ik mag weten wat mijn leven inhoud geeft. Ik ben God en Zijn Zoon Jezus eeuwig dankbaar, dat hij mij mijn leven heeft laten kiezen, dat ik daar werkelijk mijn lering uit getrokken heb en dit nog dagelijks doe. Dit ook is wat ik met alle liefde met iedereen die en alles wat leeft mag delen, omdat het mijn leven is. Ik mijn leven iedere dag leef, wanneer ik dat doe wat bij mij past en bij mij hoort, waardoor ik de kans krijg om ... gelukkig in leven te zijn. Gelukkig in mijn leven te zijn en iedereen die ook weer wil weten wat het gelukkig in leven zijn is, wat het gelukkig in leven zijn voor mij inhoudt en betekent, door mijn boeken, gedichten, blogs en alles wat ik in de afgelopen jaren geschreven heb te kunnen en mogen delen, delen met... Omdat ik mijn leven leef, ik iedere dag dat doe wat voor mij mogelijk is, dat doe wat mij voldoening geeft en er zelfs voor zorgt dat ik voldoende heb, voldoende krijg, voldoende ontvang om mijn leven ten volste te kunnen leven. En natuurlijk wil ik graag dat ieder mens die op enige wijze nog niet zijn of haar leven leeft, maar zich laat leiden door de ander, door al het andere, door de 24- uursmaatschappij en alles wat er van hem of haar verlangd wordt, ook tot het besef komt dat er veel meer is tussen hemel en aarde. Natuurlijk wil ik graag dat ieder mens die op enige wijze nog niet zijn of haar leven leeft, ervoor kiest om ook net als ik te geloven, te vertrouwen en dat te doen wat mij zo zeker maakt van het feit dat alles mogelijk is, alles mogelijk is wat een bijdrage levert aan mijn geluk, mijn liefde, mijn gezond in leven zijn. Daarbij zeg ik Lieve Mensen kies ervoor, het is aan iedereen die en alles wat zelf de keuze en de wil heeft om te leven, de keuze en de wil om het leven te leven wat jou, hem of haar gegeven is, doordat jij jouw leven bent, volledig of ledig?

Wat is goed?

Een vraag die ik mezelf iedere dag voorhoud en de vraag die ik mezelf stel wanneer deze dag er weer opzit en is geweest. De dag die ik heb ingevuld, invulling heb gegeven, door te doen wat voor mij mogelijk is, relaxt, rustig en bedeesd.

Want na me voor een groot deel van mijn leven, iedere dag uit de naad te hebben gelopen, gewerkt, me te hebben ingezet door datgene te doen wat de ander voor mij heeft bedacht. Doe ik nu alleen nog wat mij voldoening geeft er zijn voor de mensen die het nodig hebben, die het verdienen dus iedereen die en alles wat er prijs op stelt, hartelijk, veelal onverwacht.

Wat is er mooier dan iemand te kunnen verrassen, te kunnen verblijden, dat te doen wat jou, hem of haar gelukkig maakt. Zonder daarbij zijn of haar leven over te nemen, door dit te begeleiden in plaats van te leiden, uit liefde, zonder dubbele agenda, geen plichtsverzuim of het “levensspel” verzaakt.

Een spel wat geleid wordt, door hen die vaak van toeten noch blazen weten, vooral denken de wijsheid in pacht te hebben. Als een dier wat gevangen zit in zijn of haar eigen omgeving, er gebruik of misbruik van maakt, onbewust, spinnenwebben.

Omdat de spin in het web een mooie functie mag bekleden en daarbij het vangnet voor iedereen die en alles wat is mag zijn. Van toepassing voor hem of haarzelf, door er zelf eten mee te vangen, daarbij voor een ieder van waarde, doordat hij of zij daarmee bescherming biedt, tegen aanvallers, de mens, pijn.

Wanneer we in wezen zijn, zullen we begrijpen dat alles wat leeft daarom ook altijd een taak vervult en een functie heeft. God heeft de hemel en de aarde geschapen, voor iedereen die en met alles wat van waarde is, mogelijkheid voor wie leeft.

Het leven leven mag ieder mens, ieder dier en alles wat er is op geheel eigen wijze doen, door liefde te geven en te delen. Waarom zou het anders zin hebben, wat is dan de diepere betekenis van alles wat ons overkomt, we kunnen velen.

Wat ons overkomt, wat over ons komt, de vraag die bij heel wat mensen opkomt, die bewust met alles bezig zijn, omgaan. Dat omgaan, het om kunnen gaan met, het leren dealen met, de gevolgen van ons handelen betekent, zal wanneer je weet, wanneer je bewust bent, voor altijd in het geheugen staan.

Het geheugen, jouw harde schijf, dat wat jou maakt tot wie je bent en wie jij in wezen mag zijn door jouw leven nu te leiden. Zou je er echter voor kiezen om te doen wat de ander van jou verlangt, wat de ander van jou vraagt, wat de ander jou zegt, dan zul je jouw weg, alles wat erbij hoort blijvend vermijden.

Niet doen wat je in wezen wilt, door gehoor te geven aan de wens van ieder ander, iedereen die anders is of lijkt dan jij. Natuurlijk mag je dit zelf weten, mag je dit altijd doen, kennis door ervaring en beleving, het meemaken, rot gevoel of blij?

Blijdschap, dat wat je helpt en er dagelijks voor zorgt dat jij jouw leven ten volste mag leven, jij jouw leven ten volste bent. Omdat jij gekozen hebt voor het positieve, jouw leven, zonder opsmuk, genoeg nemen met, dat wat jouw waarde is, dat wat jou van waarde maakt, jouw eigenste gave, jouw talent.

Weet je hoeveel mensen er op dit moment zijn en iets doen wat hen op geen enkele wijze van nature gegeven is, in plaats daarvan is aangeleerd, door de ander, in opdracht, met een achterliggende gedachte en zelfs een reden is bijgebracht? Ik wil het geen eens meer horen, weten, laat staan zien, voel het dagelijks, zonder zedelijk misbruik, toch steeds verkracht.

Ja, in wezen beschaamd en beschadigd, door keer op keer te horen, te zien en te worden geconfronteerd met dat wat er in de wereld van vandaag, als “normaal” wordt gepretendeerd. De vraag is voor wie, met welk doel, waarvoor en met welke intentie, voor iedereen goed of voor het merendeel verkeerd?

Wat is de afweging die je maakt op het moment dat je iets deelt waar velen schade of hinder van zullen ondervinden? Het resultaat, een vreedzame wereld, waarin ziektes en alles wat zijn oorsprong in leed vindt, door voortdurend erover te praten en zonder werkelijk te weten, delen, verschoond van de nuance, vaak harteloos, zonder er doekjes om te winden?

Doekjes tegen het bloeden, de pleister op de wonde, dat wat wel degelijk nodig is, om het verhaal wat zo nu en dan kant nog wal raakt, totaal verwarrend, frustrerend, emotioneel is. Omdat de feiten die vaak wel door de media getoond worden, zonder details, berusten op dat wat men ziet, hoort of denkt te weten, opnieuw de ongrijpbare basis, herhaling, geschiedenis.

Het naadje van de kous, dat wat voor iedereen zo belangrijk is of lijkt, zal alleen voor directe betrokkenen herkenbaar zijn., Duidelijk door aanwezigheid of deelname, gewenst, deels of totaal ongewenst, een vertekend beeld, als ware het realiteit.

Waarom zouden we het moeten weten en raken we hiermee het vertrouwen dat er nog over is, allemaal niet weer kwijt? Of zorgt het ervoor dat we dan blijven zoeken naar betaalbare oplossingen, waarbij geld het enige is wat telt, niets oplost, het tegenovergestelde zelf(s) bewerkstelligt, levenskwaliteit?

Dat waar in de wereld van nu in wezen eerder een hogere dan een lagere frequentie voor nodig is, de heuse levensbehoefte. Omdat je als mens, dier of dat wat leeft, allemaal je eigen weg mag lopen, ongehinderd, eigen last, ervaring opdoen, mee te maken door vallen en opstaan gepaard met geluk of droefte?

Blijdschap en verdriet, staan zij aan zij, samen, worden door velen gezien als iets wat leidt tot de verbinding van het leven. De verbinding van wat, iets wat als natuurlijk wordt gezien, of toch de gevolgen van het niet volgens jouw plan, jouw zelf in vrijheid gekozen pad gaan, waardoor denken over een betere wereld, “de hemel”, jouw lot bepaalt, nemen, zonder te geven.

Nemen en geven of toch inzet tonen, iedere dag waarop jij in de gelegenheid bent en de kans krijgt om jouw waarde te zijn. Want het je inzetten voor de betere wereld, is een bijdrage aan dat wat God jou vrijwillig heeft laten kiezen, toen jij nog geen kennis door ervaring had opgedaan, welwillend, zonder angst voor wat maar ook, puur, sensitief, gevoelig, zonder de pijn.

De pijn die het leven van velen op dit moment nog steeds voor een groot deel van de dag beheerst en daardoor deels nu leidt. Wanneer er niet geluisterd wordt, naar het geweten, dat wat we in wezen zijn, door God en Jezus met liefde gevoed, vanuit universele liefde verbonden, wanneer je weer jezelf bent, of kies je voor alle aardse zaken, gevolg eeuwigdurende spijt!

Ja eeuwigdurend voor hen die weigeren te luisteren naar hun eigen hart, hun eigen ziel en alles wat er is, bestaat, verbindt. Omgeven met de universele liefdesenergie die zo hard nodig is vandaag, het leven zelfs kleurt, als een schilder die zijn palet vult met de verschillende nuances, zichtbaar voor hen die het willen zien, die zich verdiepen, het innerlijk kind.

Het innerlijk kind, dat wat we als mens, hoe oud dan ook, in wezen mogen zijn en ons hele leven zullen kunnen blijven. Door iedere dag ons eigen plan te trekken, los van de agenda, de statistieken, de gegevens die alles over de productie maar niets over de productiviteit zeggen, als propaganda, als de roddelbladen vol met letters, vol gegevens, doelloos schrijven?

Want het doel, dat wat van belang is geldt voor ieder mens die in leven is, ieder mens, dier en alles wat leeft en ervoor kiest. Is het vol te houden, in het hier en nu leven, met iedereen die en alles wat ook de kans mag krijgen om een bestaan op te bouwen, door het bestaan te zien, wie niet wil stopt, verliest.

Verliest de realiteitszin, verliest de waarde van het in en of vanuit liefde kunnen en mogen leven, volledig uit het oog. Laat zich leiden door alles wat voorgeschreven wordt, wat gepromoot wordt, als gezond, nodig om te kunnen leven, tot het moment waarop de persoon wakker wordt, zelf weer gaat zien, dat hij of zij naast zichzelf, ook echt de ander bedroog.

De ander en zichzelf zijn dan in wezen één en zullen ook op die wijze worden beoordeeld, worden aangepakt en berecht. Kies je voor het juiste, doe je dat wat je blij maakt, waar jij maar ook de ander iets aan heeft, dan is het leven goed, dan mag jij de slingers ophangen, jouw keuze, feest of gevecht?

Ja, hoeveel mensen zijn er die op dit moment verward zijn in een strijd met zichzelf? Want dat een strijd met jezelf de basis is voor elke strijd en ieder gevecht wat je zult mogen voeren in je leven is, dat wat ieder mens mag ondervinden, ieder mens zal mogen gaan zien. En de mens die niet wil zien, niet wil horen, niet wil voelen, niet wil weten, het zich niet wil herinneren, zal onherroepelijk dat wat hij niet wil over zichzelf afroepen. Hoe dit werkt, dit tot stand wordt gebracht of naar voren komt, is natuurlijk dat wat ieder mens mag weten. We mogen denken wat we willen, mits we luisteren naar de diepere betekenis. We mogen zeggen wat we willen, mits we ook de weerklank, dat wat onze woorden teweegbrengen zelf kunnen verdragen. Dat het daarom goed is om positief te denken, dat het daarom goed is, om je op een zo juist mogelijke manier uit te drukken naar jezelf en naar ieder ander, is dat wat nodig is om de wereld werkelijk de wereld te laten zijn zoals God deze bedoeld heeft. Ja, zoals God deze bedoeld heeft, zonder enig eigenbelang, zonder enig winstbejag, zonder enige vorm van macht, in tegenstelling zelfs, vanuit onvoorwaardelijke liefde.

Onvoorwaardelijke liefde voor het leven, iedereen die en alles wat het leven heeft, iedereen die en alles wat hij het leven heeft gegeven. Want wat zou God eraan hebben, wanneer hij deze, alle mensen, ieder dier en alles wat leeft de opdracht geeft om te doen wat niet bij hem of haar past, maar wel een bijdrage levert aan? Ja, waarom zou God de wereld, de hemel en de aarde geschapen hebben? De hemel en moeder aarde, dat wat nodig is en nodig zal zijn om alles mogelijk te maken. Alles mogelijk te maken, waardoor ieder mens zijn of haar leven, iedereen die en alles wat leeft zijn of haar leven kan zijn, dit, het leven en in leven kunnen zijn één is. Omdat het leven en het in leven kunnen zijn dat is wat het leven mogelijk maakt.

Want wij zijn het leven, jij, ik, iedereen die en alles wat leeft, zijn het leven en mogen ons leven leven, wanneer we onszelf zijn. Wanneer we zijn wie we in wezen zijn, puur, eerlijk en eerzaam. Eerzaam, oprecht, zonder eerezuchtig te zijn, want wie eerezuchtig is, is geneigd om eerwraak te verwarren met de behoefte om geëerd te worden. Wie eerezuchtig is, zal gevoelig zijn om in handen te vallen van iemand of iets wat hem of haar ertoe aanzet om de slachtofferrol of de daderrol aan te nemen. Wanneer je je beseft dat ieder mens, ieder mens wat leeft, ieder mens een eigen geschiedenis heeft, een eigen leven heeft waar hij of zij volledig de verantwoordelijkheid voor mag dragen, zul je alles in de ware perspectie zien, dan zul je alles zien zoals het is. Dan pas zul je zien hoe iedereen die en alles wat leeft werkelijk is. Omdat we als mens allemaal ons eigen leven, ons feestje maar ook ons eigen gevecht, onze eigen strijd zullen mogen leveren. Een feest of gevecht, genietend of strijdend, afhankelijk door de waarde die je eraan hecht, welke waarde jij er aan geeft, hoeveel tijd je erin steekt. Want de enige waarde die als waarde gezien kan en mag worden is tijd. De enige waarde die als waarde gezien kan en mag worden is de tijd die jij aan jezelf, aan iedereen die en alles wat je lief is besteedt.

Aan iedereen die en alles wat jou lief is geeft, door dat te doen wat een bijdrage levert aan jouw geluk en daarbij het geluk van iedereen die en alles wat jij lief hebt, alles en iedereen die jij lief hebt en die jij het leven en het geluk gunt. Het geluk wat jij kent, het geluk wat jij iedere dag ervaart en waar jij je iedere dag op jouw geheel eigen wijze voor inzet. Omdat jij juist weet wat de toegevoegde waarde is van het gelukkig zijn dankzij, het gelukkig kunnen wezen en het in wezen gelukkig kunnen en mogen zijn, omdat ieder mens er recht op heeft. Ieder mens het recht heeft om zijn of haar leven vol geluk te mogen leven.

Wanneer ieder mens naar behoren leeft, wanneer ieder mens dit weer doet, zonder er iets of iemand, daarbij ook zeker zichzelf op geen enkele wijze te schaden, dan leef je juist. Dan leef jij juist jouw eigen leven. Dan leef je het leven wat voor jou is, jou toebehoort, wat jou gegeven is. Het leven waarvoor jij geboren bent en het leven waarin je dat mag doen wat jou van waarde maakt, iedere dag waarop jij ervoor kiest. Want de keuze om je eigen leven te leven, is nog steeds datgene wat als meest lastig wordt ervaren, als meest lastig wordt gezien, omdat het om je eigen verantwoordelijkheid gaat. Omdat het gaat over je eigen verantwoordelijkheid nemen. Jouw eigen verantwoordelijkheid in handen nemen, jouw eigen leven in je eigen hand nemen. Alleen jouw leven, omdat jouw leven, jouw enige verantwoordelijkheid is. Jouw leven het enige is waar je je mee bezig hoeft te houden wanneer jij het leven wilt zijn.

Wanneer jij gelukkig in jouw eigen leven wilt zijn. En wanneer jij gelukkig jouw eigen leven leidt, wanneer jij jouw eigen leven op de manier leidt die bij jou past en hoort, mag jij een voorbeeld zijn voor iedereen die en alles wat nog niet de intentie heeft, nog niet klaar is om, zijn of haar leven intens en ten volste te leven. Want dat dit de enige omschrijving is, dat dit de enige uitleg is voor de juiste intentie, je eigen leven intens of zelfs intensief leven, is dat wat nodig is. Dat wat de mens die zichzelf is nodig heeft, waar de mens zijn of haar kracht uithaalt. Het welbekende Yin Yang principe, wat de balans in het leven, in ieders leven weergeeft. Wat de balans in ieders leven, in het leven van iedereen die en alles wat leeft typeert. Ja typeert, omdat het om een beschrijving gaat, om een aanwijzing, een kenmerk, een teken, waarbij de persoon die zichzelf kent, zichzelf is, zal weten wat voor hem of haar van belang is, van belang om in leven te kunnen en mogen blijven.

Want dat wat juist is, is dat wat bij je hoort of past, typerend, een karaktertrekt, een eigenschap, iets wat jou, de persoon die jij bent, de persoon die jij bent, van waarde, waardig laat zijn. Waardig, wanneer jij volgens jouw intentie, volgens jouw kracht, jouw leven leeft en dit ook toestaat of in wezen toelaat van ieder ander, ongeacht zijn of haar eigenschappen, ondanks zijn of haar wijze van leven. Omdat jouw leven nooit het leven van de ander hoeft te zijn en jij jouw hele leven echt voor jezelf mag leven. Waardoor jij op die wijze een bijdrage kunt leveren aan het leven van de ander, waardoor jij op die wijze echt een bijdrage kunt leveren aan ieder ander, iedereen die en alles wat leeft en er vanuit zijn of haar hart voor kiest om dit leven ook werkelijk ten volste, met alle liefde te leven. Het leven met alle liefde te leven waardoor hij of zij, volledig zichzelf kan zijn.

Jezelf zijn, jezelf kunnen en mogen zijn in het leven wat je leeft, is de opdracht, is dat wat een bijdrage levert aan het groter geheel. Is dat wat jou deel van een groter geheel laat zijn. Het geheel en al, al dat en al wat er is en waar jij een deel van bent. Een deel van bent en een deel mag zijn. Want ook nu volgt de vraag: Waarom zou je er anders voor kiezen om dit leven te leven? Of zal ik de vraag anders stellen? Wie kiest ervoor om buiten het leven wat hij of zij gekozen heeft te leven? Wie kiest ervoor om de dader of het slachtoffer te zijn? En waar ligt de scheidingslijn, waar ligt in wezen de echte scheidingslijn en wanneer zien we, wanneer zien we dat we als mens de grens bereikt hebben? Wanneer zien we, als mens dat we de grens hebben overschreden? Wanneer zien we dat we als mens bewust of onbewust handelen, door zeggen, denken en doen? En voelen, doen we dit door te zeggen, denken en doen? Dit zegt alles over onszelf, maar spreekt op geen enkele wijze over de ander, zegt of laat niets weten, behalve ons oordeel.

Behalve een oordeel, ons oordeel en mening waardoor wij in wezen boven de ander gaan staan. Waardoor we ons in wezen een houding aanmeten, een houding of een functie geven, die ons de meerdere of mindere laat zijn. Omdat we hierdoor, door het geven van een oordeel, mening of reactie, iets in gang zetten. Dat in gang zetten waar de ander, de persoon die zich geraakt of getroffen voelt, de persoon die zich vereenzelvigd met, de persoon die zich op welke wijze dan ook vergelijkt met, altijd een zijde kiest. Een zijde die niet van hem of haar is, een zijde die hem of haar niet toebehoort, maar een zijde die hem of haar wordt aangepreft, wordt aangeleund. Omdat het aanleunen, opzettelijk gebruik maken van is. De vraag daarbij is natuurlijk, wat is opzettelijk en wat is gebruik maken of zou je het ook opzettelijk misbruik maken van kunnen noemen?

Met opzet misbruik maken van de goedgelovigheid, de zwaktes maar ook de krachten van de mens. Waardoor de goedgelovige, de zwakke, maar ook de krachtige mens op een dusdanige wijze uit balans wordt gebracht, dat chaos het enige resultaat zal zijn. Chaos, door haatzaaien en het verdelen van mensen, maar ook het aanmoedigen om te sympatiseren, de sympatisant te zijn. Chaos, doordat veel mensen die niet meer volledig zichzelf zijn, een klein zetje nodig blijken te hebben om grote rampen te creëren, daarbij een groot deel van de wereld naar hun hand weten te zetten, waardoor de ramp totaal niet meer te overzien is. Een ramp die niet te overzien is, maar er dan juist daardoor wel voor kan zorgen dat er twee kanten gekozen kunnen worden. Rampen die ervoor kunnen zorgen dat je je aansluit bij de slachtoffers of je aansluit bij de daders. Alleen wanneer je jezelf bent, alleen wanneer je neutraal, in balans of zonder enige opzet bent, vanuit je hart leeft, ben je in staat om alles in de juiste perspectief te zien, te zien zoals het is.

Alles te zien zoals het werkelijk is. Alles te zien zoals het geënceneerd is. Want dat alles wat er nu in de wereld speelt in scene wordt gezet om iets te generen, zal duidelijk zijn. Welk doel dit heeft, welk nut dit heeft en wat de zin van dit alles is, daarover kan en mag iedereen zo zijn of haar eigen mening en oordeel hebben. Dat geldt het doel is en doel zal zijn voor de mensen die hier belang bij hebben en er mogelijk wanneer het om geld draait nog meer voordeel aan te behalen valt, kan ik niet uitsluiten. Want wanneer mensen zich laten leiden door angst, wanneer de mens zich over het algemeen laat leiden door angst, zal iedereen begrijpen dat het zoeken naar een oplossing, het creëren en genereren van veiligheid dat is wat nu meetelt. Meetelt of als voornaamste reden wordt gezien, als wezenlijk doel, omdat iedereen het gevoel wil hebben veilig te zijn. Veilig te zijn in het leven wat zij op dit moment leiden. Het leven wat zij leiden of het leven wat geleid wordt? Want dat het genereren en leiden dicht naast elkaar staan, daar ontkomen we niet aan, dat is daarin onlosmakelijk verbonden.

De vraag is alleen, wat wordt er gegeneerd? Waar laat de mens die verre van zichzelf is, enigszins van zichzelf verwijderd is, gedeeltelijk of zelfs volledig misleid is, zich allemaal toe aanzetten? Wat laat de mens zich allemaal aanleunen? Ik weet, dat het tijd is, dat iedereen die nu leeft, zich vanaf vandaag weer bewust mag zijn van wat zijn of haar eigen (aan)deel in dit geheel is. Ik weet dat ieder mens die op dit moment zijn of haar leven leidt, de kracht heeft om dit ten goede te keren, door liefde te geven, door liefde te geven en liefde te zijn. Want door liefde te geven en liefde te zijn, zal de ommekeer teweeg kunnen worden gebracht. Door liefde te geven en liefde te zijn, zal dat wat de mens nu verdeelt, dat wat nu (be)heerst, dat wat nu tevergeefs teweeg wordt gebracht, geen gevolg krijgen.

Geen gevolg krijgen, waar de mens die verdeelt en heerst, de mens die verdeelt en heerst op doelt. Omdat liefde de mensen op geen enkele wijze laat verdelen, omdat liefde zich op geen enkele wijze laat heersen, (be)heersen of zelf(s) onderdrukken..

Want liefde is puur, liefde is alles wat niet geësceneerd wordt, liefde is alles wat zonder plan samenbrengt, liefde is dat wat geheel op eigen initiatief en eigen keuze samenkomt. Omdat liefde die samenbrengt en samenkomt, zoveel kracht heeft, dat alle tegenovergestelde kracht, alles wat een ander doel beoogt, alles wat een achterliggend plan heeft, bij deze kracht totaal in het niet valt. Omdat de kracht die de liefde is, er letterlijk en figuurlijk alles aan doet om dat wat het leven is en leven inhoud geeft, met iedereen te delen die ook wil leven. Met iedereen deelt, die ook het beste met zichzelf, iedereen die en alles wat leeft voorheeft. Want wie het beste met zichzelf, iedereen die en alles wat leeft voorheeft, zal dit vanaf nu ook vanuit het Algemeen Belang doen. Zal dit doen voor iedereen die en alles wat er vanuit zijn of haar hart voor kiest om.....

Ja, waar zul je vanuit je hart voor mogen kiezen? Waar wil ieder mens wat leeft voor kiezen en voor leven? Waar wil ieder mens die gelukkig is en dagelijks de liefde ervaart voor leven? Ieder mens die en alles wat in liefde, geluk en gezondheid leeft, wil leven om alles wat hij als goed ervaart, alles waar hij of zij plezier aan beleeft te delen met iedereen die en alles wat leeft. Iedereen die en alles wat hem of haar lief is, door de liefde te zijn, door de ware liefde te willen zijn, voor iedereen die en alles wat in het hier en nu leeft. Want een mens die in het hier en nu leeft, is vooral bezig met het leven zelf, het leven wat ook echt voor iedereen die voor het geluk en de liefde leeft is weggelegd. Het leven wat voor iedereen die leeft bestemd is.

Het leven wat voor je bestemd is, waardoor het leven uniek is en het leven past alsof het voor je gemaakt is, dit specifiek voor jou gemaakt is. Omdat het leven wat je leeft, jou alles leert en meegeeft wat jij nodig hebt om te groeien, om je te laten groeien en je te laten ontwikkelen. Je te laten groeien en te ontwikkelen, door te willen groeien en je ontwikkelen.

Want iets wat wil groeien, is in staat om te groeien, iets wat zich wil ontwikkelen, is in staat om zich te ontwikkelen. Dat geldt voor de mens, een dier en alles wat leeft. Dat geldt voor alles wat de potentie heeft, wat de kracht en de energie heeft om te willen groeien en zich te willen ontwikkelen, door eerst zelfstandig te willen groeien, door zich zelfstandig te willen ontwikkelen, door los te komen van. Los te komen van eigen en aardse emoties, die ontstaan door herhaling of opstapeling van emotionele momenten. Want alleen de opstapeling van aardse momenten, gebeurtenissen en ervaringen, is dat wat een blijvende indruk, een blijvende angst daarbij gecreëerde en gegenereerde angst achter laat. Alleen een opstapeling aan eigen aardse emoties is dat wat ertoe kan leiden dat mens tijd en plaats, dat wat ongetwijfeld verbonden is met het gebeurde, ertoe laat leiden dat iets veel groter wordt gemaakt dan, het in wezen is. Iets veel groter wordt gemaakt dan het in wezen zou mogen en kunnen zijn wanneer je meteen de tijd neemt om dit te verwerken, wanneer je meteen met jezelf aan de slag gaat en het verwerkt. Het verwerken, door het los te laten, het direct verwerken door het te delen. Het te delen met het papier, uitschrijven op de computer of door dit te vertellen aan een vertrouwenspersoon, de persoon die zich daartoe openstelt, omdat ieder mens een klankbord nodig heeft. Een klankbord wat nodig is voor zelfreflectie. Het klankbord wat ieder mens nodig heeft en er ook altijd zal mogen zijn, voor iedereen.

Iedereen die bereid is om zijn of haar leven ten volste te leven. Iedereen die bereid is om zijn of haar leven volledig in eigen hand te nemen en dit vooral ook altijd in eigen hand te houden, want op het moment dat je de ander jouw leven laat leiden, op het moment dat je wie of wat maar ook jouw leven laat leiden, zul jij op geen enkele wijze jezelf meer kunnen zijn. Dan zul jij je leven altijd in het teken laten staan van dat wat de ander met jou voorheeft. Wat de ander voor jou in petto heeft, wat de of ieder ander met jou van plan is. Een plan, een idee of toch vanuit liefde, vanuit onvoorwaardelijke liefde, dat wat geheel vrij en daardoor ook volledig vrijblijvend is, omdat er geen voorwaarden aan gesteld worden, er totaal geen verplichting of wat maar ook bij komt kijken. Want een verplichting is iets dwangmatig, een verplichting waaraan je je moet houden is een eis, een verplichting waaraan je je moet houden is en voelt voor heel veel mensen als iets wat drukt, wat onderdrukkend of juist drukverhogend werkt. Wat op een dusdanige manier drukverhogend werkt dat je het gevoel hebt om het wel uit te moeten voeren, omdat je wanneer je dit niet doet, wanneer je er geen gehoor aan geeft, je ontdoet van je verantwoordelijkheid.

De vraag daarbij is echter, wat is jouw verantwoordelijkheid, welke verantwoordelijkheid heb jij en zou deze specifieke verantwoordelijkheid die in wezen ieder mens wat leeft heeft, iedereen die en alles wat leeft heeft ook niet gewoon vrijwillig mogen zijn? Zou ieder mens die zijn of haar leven leidt, die zijn of haar leven leeft, altijd en overal zijn of haar eigen keuzes mogen maken, omdat het maken van keuzes, het maken van levensbenodigde keuzes, iets is wat voor ieder individu geldt? Voor ieder individu, voor ieder mens persoonlijk en voor iedereen die en alles wat leeft daardoor geheel uniek en daarbij authentiek zal zijn, krachtens de overeenkomstigheid?

Want voor ieder mens geldt dat een beslissing, een keuze, een oordeel, een mening iets is wat uniek is. Voor ieder mens geldt dat een beslissing, een keuze, een oordeel, een mening iets is wat geheel op eigen initiatief en op eigen kennis en kunnen mag worden gedaan. Op eigen kennis en kunnen, op eigen inzicht. Maar wie heeft er nog inzicht, wie is er nog op de hoogte van alles wat er speelt in de wereld, wanneer hij of zij al moeite heeft om te ontdekken, te begrijpen en te voelen wat in zijn of haar eigen belang is? Wat in zijn of haar eigen belang is omdat het hem of haar en daarmee iedereen waarmee enige verbondenheid bestaat gewaarborgd is? Doordat het algemeen belang gewaarborgd is, want eigenbelang, is in een wereld waarin zoveel mensen naast elkaar leven, in een wereld waar zoveel mensen met elkaar verbonden zijn, door familie, door leefomgeving, door werk, door sport, maar ook door spel, nauwelijks nog los van elkaar te zien. Nauwelijks nog van elkaar te onderscheiden, tenzij de persoon onderscheidend genoeg is, om er ook werkelijk weer voor te kiezen om dit te zijn. Want dat je je alleen kunt onderscheiden van de ander door volledig jezelf te zijn, is iets wat maar heel weinig mensen begrijpen. Dat je je alleen kunt onderscheiden, door vanuit eigen kracht en kunnen te leven, door vanuit eigen kracht en kunnen te laten zien wat jij waard bent, daar zal de persoon die dit ook kan, die dit van nature kan, zich vol in kunnen vinden.

Want door vanuit eigen kracht en kunnen te handelen, is het overbodig om je te profileren, is het overbodig om je op watvoor manier dan ook tegenover de ander te verantwoorden, is het overbodig om jouw levenswijze tegenover de ander te verdedigen, omdat je met wie bent en wat je doet al van waarde bent. Doordat je al van waarde bent, door iedere dag te doen wat je vanuit je hart kunt doen, wat je hart je dagelijks ingeeft.

Wat jouw hart je dagelijks laat weten, door gebruik te maken van jouw talent, jouw kwaliteiten en dat wat ervoor zorgt dat jij authentiek bent, dat jij uniek bent, dat jij het puzzelstukje kunt zijn in de puzzel die vanuit liefde door God geschapen is. Het welbekende ontbrekende puzzelstukje, nodig om als startsein te dienen waardoor ieder mens waarmee jij verbonden bent, weer ziet, voelt en ervaart wat er allemaal mogelijk is. Wat er in wezen allemaal mogelijk is, wanneer ieder mens er weer voor kiest om vanuit zijn of haar eigen bron, vanuit zijn of haar eigen kracht, het hart te gaan leven. Omdat leven vanuit je hart, het werkelijk leven vanuit je hart, dagelijks leren is. En dat juist het dagelijks leren vanuit je hart hetgeen is waardoor je als mens in staat bent om wezenlijk te groeien. Wezenlijk, door in wezen te groeien, waarbij het iedere dag nemen zoals deze zich aandient, iedere dag te nemen zoals deze komt, dat is wat heus en daadwerkelijk uitkomst biedt. De uitkomst die nodig is, die vanuit liefde gecreëerd is, om ieder mens een kans te bieden, ieder mens de kans te bieden om ook werkelijk weer voor zijn of haar persoonlijk leven te kiezen. De uitkomst die nodig is en waarbij ook werkelijk elk mens, in de gelegenheid wordt gesteld om vrij te zijn. Vrij te zijn door in vrijheid te leven, in vrijheid te leven en genoeg te nemen met dat wat hem of haar wezenlijk gelukkig maakt. Dat wat hem of haar de persoon maakt die het geluk, wat hij of zij dagelijks voelt en ervaart, met iedereen die en alles wat leeft zal kunnen delen.

Daardoor deelgenoot wordt, door dit te zijn. Want door iedere dag te delen wat jou gelukkig maakt, waarvan jij gelukkig wordt, groei je. Door iedere dag te delen wat jou gelukkig maakt, waarvan jij gelukkig wordt, bepaal jij jouw eigen geluk. Bepaal je je eigen geluk door dit te wortelen, door dit grond te geven waardoor je jouw eigen basis creëert, jouw veilige basis.

Want een basis is een plek, is een situatie, is een omstandigheid waar je als mens op kunt vertrouwen. Een basis is dat wat jij bent, wat jij in wezen bent, door iedere dag jezelf te zijn. Een basis is dat wat er werkelijk voor zorgt dat zelfs wanneer alles om je heen wegvalt, jij nog steeds jezelf kunt blijven. Wanneer de hele wereld één grote chaos is, jij de kracht vindt om jezelf te zijn. Jezelf te zijn waardoor je er altijd voor kiest om jezelf te blijven. Jezelf te blijven door ieder ander ook volledig zichzelf te laten zijn. Want het jezelf zijn en jezelf blijven is een gevolg van het feit dat je ook de ander, ieder ander volledig zichzelf laat zijn. Doordat je ieder ander ook de kans geeft om zijn of haar eigen leven en eigen pad volledig te lopen. Volledig te lopen door hem of haar zijn of haar eigen pad volledig te laten betreden, volledig te laten begaan. Omdat ook hij of zij zelf zal mogen ondervinden waar de grens ligt. Waar de grens ligt, voor dat wat voor hem of haar mogelijk is, wat in wezen mogelijk is. De grens en dat wat mogelijk is voor iedereen die en alles wat leeft, omdat de grens en dat wat mogelijk is voor ieder mens gelijk, maar daarbij ook zeker voor ieder mens verschilt. Voor ieder mens verschillend is, omdat we allemaal verschillend en daardoor ook allemaal uniek zijn.

Eigen uniciteit, de kwaliteit van jouw en mijn leven bepaalt, en dit iedere dag opnieuw zo mag zijn. Omdat uniciteit datgene is wat de mens hoop geeft. Dat uniciteit ook datgene is wat de mens aanzet tot wanhoop op het moment dat hij of zij niet gehoord, niet opgemerkt of uiteindelijk niet gezien wordt, heeft de geschiedenis al heel vaak bewezen. Heeft de geschiedenis niet alleen bewezen maar helaas ook maar al te vaak laten zien. Laten zien, voelen, weten en ervaren, waardoor de beleving, in wezen ieders beleving geworden is. Vertegenwoordigd door de media waardoor ieder mens zich dit levendig kan voorstellen.

Want dat de media en alles wat gebaat is bij aandacht en het voortbrengen van de boodschap, van het verhaal of in wezen van de gebeurtenis en dat wat er plaats heeft gevonden deels de geschiedenis schrijft, zal duidelijk worden wanneer er ander nieuws volgt. Wanneer er positief nieuws volgt waardoor mensen weer een positieve kijk op de wereld krijgen. Een positieve kijk op de wereld, omdat we het met ons allen, met allerlei verschillende mensen, met unieke eigenschappen en bijzonderheden kunnen en mogen doen. Er zelfs voor kunnen en mogen zorgen dat er een ommekeer komt. De ommekeer die nodig is om dat wat al jaren verkondigd is, waar al jaren naar uitgekeken wordt waarheid te maken. Waarheid te maken door het waarheid te laten zijn. Omdat we allemaal onze eigen verantwoordelijkheid weer nemen. De verantwoordelijkheid die nodig is, om ieder mens werkelijk weer het gevoel te geven dat zij het verschil kunnen maken, het verschil kunnen maken door het verschil te zijn. En het verschil zijn kan op zoveel positievere wijze dan de laatste tijd in het nieuws verkondigd wordt. Het verschil maken kan met name in de positieve zin tot veel mooiere resultaten leiden, dan dat de verschillen die volop gepromoot worden als zijnde van belang nu al hebben gedaan.

Want het verschil zit hem niet zo zeer meteen in het feit dat iets spectaculair is of op de één of andere wijze baanbrekend is voor hen die al jaren zoekende zijn. Het verschil zit hem met name in het feit dat ieder mens erbij gebaat is, ieder mens, iedere dier en alles wat leeft. Omdat het leven, het kunnen, mogen en willen leven, dat is wat alles verbindt. Omdat het leven, het kunnen en willen leven, ervoor zorgt dat het mogen leven, het leven mogen leven zoals het bedoeld is en vooral voorbestemd is, nu wezenlijk weer zo mag zijn. Want hoop hebben is goed, hoop houden ook, tot dit wanhoop wordt.

Wanneer hoop wanhoop wordt

Wanneer hoop wanhoop wordt, zijn we ons doel, ons leven en het leven van iedereen die en alles wat leeft voorbijgeschoten. Wanneer hoop wanhoop wordt, zal alles wat we tot nu toe hebben opgebouwd, niet meer van ons zijn, gestolen, niet langer in ons bezit, ondanks de bescherming, open sloten.

Wanneer hoop wanhoop wordt, zal iedere persoon, ongeacht hoe aardig ook als vijand kunnen worden beschouwd, gezien. Wanneer hoop wanhoop wordt, zal niemand meer zomaar iets voor de ander doen, krijgt alles een dubbele lading, instinct, een gevoel of toch iets wat je aangepraat wordt misschien?

Door hoop wanhoop te laten worden en wanhoop te laten zijn, is er niemand bij gebaat, voelt een mens zich onveilig, leeft deze zelfs zijn of haar waarde, door angst en pijn. Angst en pijn, uit “het niets” ontstaan, zonder ook maar op enige wijze direct betrokken te zijn geweest, maakt de grootste held, de dapperste persoon, ineens niet waardig meer, klein.

Klein omdat er geen inspraak is, degene onder invloed is, van alles wat hem of haar wordt gezegd, wordt medegedeeld of via de buitenwereld wordt gegeven, onheus bejegend, aangereikt. Als waarheid verkondigd, omschreven door specialisten, die deze systematiek hebben bestudeerd, onderzocht, door de feiten te groeperen, theoretische kennis, totaal verongelijkt.

Verongelijkt, doordat zij niet horen, niet weten, de kennis hen niet eigen is, de verbinding met hun hart verstoord, nog niet in ere hersteld of geheeld door eenwording, als ‘t ware intact.

De wezenlijke verbinding, die door het leven van het eigen leven, als vanzelf ontstaat, een gegeven, een zekerheid, zonder garantiebewijs, toch een overeenkomst, al in den beginne gesloten, voorafgaand aan de levensreis, “Gods eigen pact”.

Een pact, een verbond, iets waar op geen enkele wijze aan te tornen valt, doordat het vastligt, iedereen die bij zichzelf blijft, in leven, er toegang tot heeft, de innerlijke encyclopedie vindt. Alle benodigde kennis en dat waartoe men zijn of haar eigen pad mag laten leiden, ongehinderd, zonder opsmuk, zonder statistisch bewezen feiten, simpel en veilig, het innerlijk kind.

Het innerlijk kind, de mens in wezen, zoon of dochter van de enige levende God en broer of zus van Zijn Zoon Jezus, de verlosser, die zonder reden, ooit op een dag, geheel vrijwillig, zijn leven voor iedereen die in hem gelooft, gegeven heeft. Opdat elk mens die ervoor kiest om ook zijn of haar leven te leven, zich dit weer mag herinneren, daarbij beseffen dat Hij zonder rancune is, geen schuldige ziet, waardig is en vergeeft.

Vergeven door lief te hebben en iedereen op deze aarde een kans bieden, tot inzicht te komen, dagelijks zichzelf te wezen. Zonder toets of test, de dagelijkse dingen doen, in en vanuit liefde, door zinvol bezig te zijn, te delen wat van waarde is, voor iedereen die en alles wat leeft, waarheid zonder vrezen.

Want vrezen is dat wat leidt tot lijden, dat wat wezenlijk een bodem legt, de basis vormt, onrecht, in ieders lijf en leden. Tenzij je er doorheen prikt, het groter geheel ziet, dat wat werkelijk van belang is, voor iedereen die en alles wat leeft, het algemeen belang, “de samenleving” door wereldvrede.

Wereldvrede, wanneer we allemaal weer samenzijn, ieder mens voor zijn of haar eigen gekozen leven kiest en gaat. Geen egoïsme, geen egocentrisme, maar eigen gekozen weg, het pad wat naar de toekomst leidt, zonder gepredikte haat.

Haat, die vooral door de mens die pijn heeft, doorgegeven wordt, gedeeld als zijnde een normaal iets, dat wat bij het leven, het leven in een wereld vol verdeeldheid hoort. Verdeeldheid, door de verschillen te benadrukken, ieders eigen wijze van leven te bekritisieren, door de norm aan te geven, zonder enige waarde, in geld uitgedrukt, verstoord?

Een verstoring, een onheus begrip, gekoppeld aan alles wat vergoelijkt is, in het verleden als rechtvaardig aangenomen, tegen beter weten in, ten onrechte, desondanks geaccepteerd. Waardoor eigenwaarde, een totaal andere verklaring heeft gekregen, als een prijs, een rang, stand of status, zonder de echte inhoudelijke waarde, eigen of zelfkennis toch geleerd.

Geleerden of schriftgeleerden, zij die alles mochten weten en aan wie de normen en waarden, als bevoorrecht mens, in de geschiedenis, werden gepresenteerd, in heuse lessen getoond. Het diploma, de titel, het bewijs van de geleverde resultaten, zonder enig besef van wat waarheid is, op papier bekroond.

Een bekroning, als beloning voor datgene waar zij geheel zonder eigen inbreng, in mee zijn gegaan, door de lessen te volgen, zich de leerstof, de kennis, volledig eigen te maken. Dat zij zichzelf daardoor of juist daarin verloren hebben, dit zorgt voor de onvrede, de zoektocht naar de werkelijke zin, de waarde in en van het leven, zal uiteindelijk ook bij de mens die wil verklaren bekend worden, de juiste snaar raken.

De juiste snaar, de toon die de muziek maakt, dat wat God gebruikt heeft, om ieders ziel volledig mee af te stemmen. Wanneer we ons aan de melodie houden, de juiste klank en toonaarden hanteren, zullen we mogen vooruitgaan, ons ook blijven ontwikkelen, groeien, zonder stoppen, zonder remmen.

Want remmen of afremmen is dat wat er wezenlijk gebeurt op het moment dat de wanklank, de weerklank wordt, in de mens tentoongespreid, veelal zichtbaar en ook voelbaar aanwezig. Even uitgeteld, niet meer deelnemen aan, de hectiek van het leven en alledag, als geheelonthouder, daarbij volledige rust, zonder aangenomen werk aan jezelf werken, zinvol bezig.

Zinvol bezig zijn, de behoefte die ieder mens heeft en dat wat hem of haar brengt naar waar hij of zij mag zijn, mag wezen. Door zich creatief te uiten, iets te maken wat van waarde is, de kennis van zijn of haar leven, dat wat hem of haar helpt, zelfs een mooie aanwijzing, aanvulling, zo niet het voorbeeld voor ieder ander zal kunnen zijn, met daarbij iets extra's, passend, op maat, met de juiste afmeting, echt handgemaakt, een meesterwerk, uniek, zonder schuren, schaven of frezen.

De hand van de meester, God, die met liefde alles gecreëerd, vervaardigd en met de grootste zorg tot leven geroepen heeft. Door er werkelijk tijd en aandacht aan te besteden, met één ding tegelijk bezig zijn, wat duidelijk merkbaar is wanneer de persoon geconfronteerd wordt met een blokkade, doordat er iets stopt in lichaam, ziel of geest, drie-eenheid voor wie leeft.

Leven, dat wat de functie en taak is voor allen die vol van vertrouwen, iedere dag tegemoet treden, lopen en of gaan. Waarbij de adem, de brandstof is, de lucht van het bestaan.

Want lucht is leven en leven zonder lucht is geen leven. Leven is nodig, lucht heeft ieder mens en dier nodig om te kunnen leven. Te kunnen leven volgens zijn of haar eigen wensen, te kunnen leven volgens zijn of haar eigen inzicht, volgens zijn of haar eigen wijze. Omdat lucht, naast de adem en de zuurstof ook de tijd is, die de mens, iedereen die en alle wat leeft nodig heeft. Nodig omdat lucht, de adem en de zuurstof een behoefte is, waar alles wat leeft niet buiten kan leven. Omdat lucht, de adem en de zuurstof een algehele behoefte is, waar zelfs de meest hoopvolle mens, nooit genoeg van kan krijgen. Je zult begrijpen, dat iemand die in een uitzichtloze situatie zit, een mens of dier die in een situatie zit, waarbij geen vooruitzicht op verbetering, op verandering of enig positieve voortgang is, alle lucht nodig heeft waar hij of zij dan gebruik van kan maken.

Lucht om van te leven, lucht om te kunnen leven. Lucht die in één adem, met zuurstof kan worden genoemd, in één adem met zuurstof mag of in wezen moet worden genoemd, omdat het één is. Een noodzakelijk iets, wat evenals de tijd die de mens krijgt om zijn of haar leven te leven, optimaal benut mag of zelfs benut moet worden, wanneer je als mens je leven de moeite waard wilt laten zijn. Ja, de moeite waard wilt laten zijn, door deze ook de moeite waard te laten wezen. Want een leven wat vanzelf gaat, een leven wat vanzelf doorkabbelt, een leven waarbij je blindelings dat doet wat in wezen, het als het ware leeglopen of doodbloeden van jouw zijn inhoudt, is geen echt leven. Is een leven waar je genoeg mee neemt, terwijl je in wezen weet dat dit niet het leven is waar je voor gekozen hebt. Is een leven waar je genoeg mee neemt, doordat je op de één of andere manier of wijze het idee hebt, dat dit alles is wat erin zit. Is een leven waar je genoeg mee neemt, doordat jij in vergelijking met de ander, toch wel het beste af bent.

Beter af dan wie, beter af dan wat, beter af dan.....? Wie ben jij dan? Wie ben jij in wezen, wanneer jij jouw leven durft te vergelijken met de ander, ieder ander of alle andere mensen op deze wereld? Wie ben jij in wezen, wanneer jij denkt dat jouw leven op enige wijze vergelijkbaar is met het leven wat de ander leeft? Wie ben jij in wezen, wanneer jij denkt dat jouw leven vergeleken moet, mag of kan worden met het leven van de ander? Wie heeft jou in wezen verteld, dat dit de waarheid is? Of kan ik de vraag beter anders formuleren? Wie heeft jou laten denken dat dit de waarheid is? Want dat dit laatste het geval is voor de mens die zichzelf vergelijkt met de ander, is dat wat er nu in deze tijd toe geleid heeft, dat er zo velen zijn die het spoor, hun weg naar geluk, wat in wezen het jezelf zijn betekent, volkomen bijster zijn. Ja, volkomen omdat zij op een zeer ludieke wijze zijn overtuigd dat ieder mens vergelijkbaar is. Ieder mens eenzelfde levenswijze heeft, als....? Ja, als welk mens? De persoon die alles op een rijtje heeft? De persoon die volop geniet van alle geneugten van het leven, inclusief degene waarvan steeds meer bekend wordt, dat deze schadelijk zijn?

De persoon die zich volledig laat leiden door alles wat de wetenschap, de maatschappij en de regering voorschrijft? De persoon die zich volledig laat leiden door zijn of haar eigen oordeel, meningen en of goeddunken? De persoon die ervoor kiest om niet ouder te willen worden? De persoon die ervoor kiest om alles wat nieuw is uit te proberen? De persoon die zich overal tegen afzet? De persoon die zich op de één of andere manier overal van afzijdig houdt? Ja, ik kan nog wel een poosje doorgaan, want volgens mij, in mijn beleving bestaan er meer dan 7,4 miljard verschillende personen. Ja, verschillend en daarbij ook uniek, soms exentriek en de ander weer wat gematigder zij het allemaal met eigen kenmerken.

Unieke en uitzonderlijke kenmerken en maar daarbij ook een kernwaarde, de kernwaarde van dat wat wij als mens in wezen zijn. De kernwaarde die de mens in wezen is. De waarde die de mens vertegenwoordigt, wanneer hij zijn of haar eigen leven weer leeft. Wanneer hij net als Jezus, de eniggeboren Zoon van God is en ervoor kiest om zijn of haar leven weer ten volste te leven, wanneer hij of zij weer in het hier en nu leeft. Omdat Jezus, oprecht uniek was. Omdat Jezus daarbij de persoon was die alles deed wat juist was. Wat juist voor God en iedereen die en alles wat zijn of haar leven leeft was, omdat Hij met het geven van Zijn leven voor ons allen, voor ieder van ons, voor alle mens, iedereen die zijn of haar leven weer leeft, het pad naar de vrijheid heeft gemaakt. Het pad naar de vrijheid heeft gemaakt waardoor ieder mens dit mag betreden, de mens die zijn of haar eigen waarde vertegenwoordigt. De waarde die de mens vertegenwoordigt, in het hier en nu, wanneer hij of zij de geschiedenis laat voor wat deze was en is geweest, de toekomst als een open boek beschouwt en aanvaart en daarbij per dag dat doet wat voor hem of haar mogelijk is. Wat voor hem of haar mogelijk is gezien de gegeven omstandigheden. De gegeven omstandigheden en de situatie waarin hij of zij verkeert. De omstandigheid en situatie waar deel vanuit gemaakt wordt.

Omdat de persoon die met de dag leeft, die in het hier en nu leeft, zich alleen laat leiden door wat er voor hem of haar mogelijk en juist is, daarbij alleen doet wat wezenlijk past. Wat wezenlijk past, doordat dit in wezen goed voelt. Wat wezenlijk past doordat dit passend is en wat passend is, is gepast. Wat passend is, zal een geschikte, zal een natuurlijke manier van leven altijd bevorderen. Een passende levenswijze is dat wat ervoor zorgt, dat de persoon optimaal functioneert, waardoor gedaan kan worden wat nodig is, waar behoefte toe of aan is.

Want de behoefte is dan ook echt de eerste levensbehoefte, de behoefte is dan ook echt dat wat als meest belangrijke wordt gezien, waardoor alles wat er buiten het meest behoeftige, het hoogst noodzakelijke gedaan wordt, geen extra winst oplevert. Geen extra winst, buiten de zin van tijd, tijd die je als mens krijgt om je leven ten volste te leven. Omdat het leven ten volste leven, dat is wat ieder mens die op deze aarde leeft weer mag doen. Wat ieder mens die en elk dier wat op deze aarde leeft in wezen weer mag ervaren, omdat het leven dat mogelijk maakt. Ieders leven het mogelijk maakt, om ieder mens en elk dier, zijn of haar leven weer te laten leven. Want het leven leven, ieder zijn of haar eigen leven laten leven, is een stap in de juiste richting, een stap in de richting waarheen we allemaal mogen gaan. Ieder zijn of haar eigen leven laten leiden, is dat wat werkelijk een bijdrage levert aan alles wat nodig is, wat nodig is omdat dit de levensbehoefte is, de 1^e levensbehoefte.

De levensbehoefte die als een draad door ieders leven loopt. De levensbehoefte die de wezenlijke verbinding vormt met God. Hij die ieder van ons de levensadem heeft ingeblazen, de ware levensadem en daarmee het leven. Eenrichtingsverkeer, dat wat nodig is, om er ook daadwerkelijk tweerichtingsverkeer van te kunnen maken. Want wanneer echt ieder mens ervoor kiest om zichzelf te zijn, dan is er geen strijd meer, dan is er geen oorlog meer, dan is ieder mens tevreden en zal er gedeeld worden. Dan zal er gegeven worden om de medemens, iedereen die en alles wat leeft, omdat we het met ons allen mogen doen. Omdat deze wereld voor ieder van ons geschapen is en deze wereld ook ieder van ons toebehoort. Er geen enkel mens is die in een uitzonderlijke positie verkeert waardoor hij of zij het voor het zeggen heeft. Want denk je nu werkelijk dat God het toe zou staan dat er iemand buiten hem om deze wereld zou leiden.

Denk je nu echt dat Hij Jezus voor niets zijn leven heeft laten geven? Denk je nu echt dat God die liefde is, zijn Eniggeboren Zoon gegeven zou hebben wanneer Hij wist dat de wereld die duidelijk het spoor bijster is geraakt er op geen enkele wijze bij gebaat zou zijn? Ja, bij gebaat, omdat deze totale chaos, alles wat geld door macht gecreëerd heeft, dat met zich meebrengt wat eigenlijk niemand ooit had durven dromen. De mens wordt weer wakker, het wezen in de mens wordt weer wakker, het in wezen goed zijn van de mens, laat van zich horen. Natuurlijk zijn er ook nog steeds mensen die zich laten leiden door angst, natuurlijk zijn er ook nog steeds mensen die zich daarbij laten leiden door pijn en verdriet. Daarbij zijn er ook mensen die zich God zij Dank volledig afzijdig houden. Gelukkig zijn er mensen die tussen haat en nijd gaan staan. Die de gewonden, alle mensen die de strijd ontvluchten, wel liefdevol op willen vangen, op willen vangen en hen omarmen. Omarmen en zelfs een thuis bieden, omdat zij in wezen weten, in wezen weten hoe fijn het is om thuis te zijn, thuis te zijn bij de Vader.

Want een thuis, is namelijk veel meer dan een huis, eten, drinken en een dak boven je hoofd. Een thuis zorgt ervoor dat de mens in wezen weer rust krijgt. Een thuis is er zodat iedereen die en alles wat leeft de tijd krijgt om op adem te komen, waardoor hij of zij rust krijgt. Rust krijgt om op adem te komen door in rustiger vaarwater terecht te komen. En iedereen die daar op een goede manier mee omgaat, zal zien dat in rustiger vaarwater terecht komen, voornamelijk te maken heeft met het rustiger aan doen. Ieder mens die op eigen kracht in rustiger vaarwater terecht komt, zal ervoor kiezen om allereerst te kijken waar hij of zij blij van wordt. Waar hij of zij gelukkig van wordt, omdat dit ook de enige taak is die een mens in zijn of haar bestaan zal hoeven en mogen vervullen.

Deze taak het enige doel is, waarvoor deze mens zijn of haar situatie, zijn of haar omstandigheid en zijn of haar huis, zijn of haar land, zijn of haar familie en landgenoten is ontvlucht. Ja, ontvlucht want het zoeken naar dat wat hem of haar gelukkig maakt, is niet anders dan in het moment zijn. In het moment zijn waardoor dat wat bij hem of haar past, dat wat hem of haar past weer als vanzelf naar boven komt. Als vanzelf naar boven komt, daardoor zichtbaar en of duidelijk wordt. Duidelijk als de weg die voor hem of haar ligt, duidelijk als de weg die lijdt naar de toekomst, naar dat wat hem of haar toekomt, zelfs wanneer de persoon zich daar nog totaal niet bewust van is. Want bewustzijn is niets meer of minder dan dat doen wat voor een mens mogelijk is. Dat doen wat voor ieder mens mogelijk is, mogelijk op geheel eigen wijze. Mogelijk door dat te doen wat een bijdrage levert aan ieders gezond en welzijn, aan het gezond en wel, vrij actief kunnen zijn, waardoor ieder mens automatisch een bijdrage levert aan het leven van de ander.

Aan het leven van de ander, iedereen die en alles wat hem of haar lief is. Iedereen die en alles wat hem of haar na aan het hart staat. Want het na aan het hart staan is dat wat hem of haar gelukkig maakt. En dat wat hem of haar na aan het hart staat, is niet ineens anders geworden, is gelijk gebleven, zelfs wanneer de persoon zijn of haar leven ontvlucht. Omdat zelfs wanneer de persoon zijn of haar gekozen leven ontvlucht, dat wat hem of haar gelukkig maakt met hem of haar is. God altijd met iedereen die en alles wat leeft is, God dat is wat het Lot, dat wat hem of haar overkomt, dat wat hem of haar in leven laat of van het leven berooft, altijd zal laten zijn. Deel zal laten zijn van het door de mens gekozen leven dit, het vrijwillig door de mens gekozen leven is. LOT, Liefde Onder Toezicht betekent, en dit is zolang de mens zijn of haar leven leeft gewaarborgd.

Dit is gewaarborgd wanneer de mens zijn of haar eigen leven leeft en zijn of haar leven leidt, omdat LOT Leven Onder Toezicht is. LOT, Leven In Liefde Leiden Onder Toezicht is. Leven, In Liefde Leiden met hoofdletters is. En wie er onverhoopt voor kiest om zijn of haar leven door iets anders dan LIEFDE te laten leiden, zal lijden in leven. Zal het leven wat hij of zij leidt moeten bekopen met leed. Leed, wat hij of zij zichzelf op enige wijze aandoet. Leed, wat hij of zij zichzelf op enige wijze op de hals heeft gehaald, omdat het leven laten leiden door alles wat buiten het Leven en de Liefde om is, een leven is wat geen gelukkig einde kent. Het leven laten leiden door alles wat een bijdrage levert aan het in een nare positie verkeren, de mens uiteindelijk opbreekt. De mens opbreekt waardoor, hij of zij zichzelf alsnog mag verantwoorden.

Omdat het leven, het leven leven en het leven leiden, maar ook het lijden in leven, ieder(s) eigen verantwoordelijkheid is. Het leven leiden en het lijden in leven voortkomt aan je niet aan jouw vrijwillig gekozen leven houden. Het leven leiden en het lijden in leven voortkomt uit het feit dat je meer wilt dan je gegeven is of je je niet bewust bent van wat er mogelijk is, waardoor je jezelf als de mindere ziet. Maar ook wanneer je meer wilt dan je gegeven is of meer wilt dan waar je genoeg mee hebt genomen, zal voldoening uitblijven. Omdat de ware voldoening iets is wat je blij maakt, wat je laat beseffen dat je werkelijk alles in je hebt wat nodig is om gelukkig te kunnen en mogen zijn. Gelukkig te kunnen en mogen zijn in leven door voldaan te zijn, de fase van genoegdoening en voldoening, ver voor je wist wat genoeg betekende. Zelfs nog ver voor je wist wat het genoeg doen je deed. Want genoegdoening is, iets wat je voor de ander doet. Het genoeg doen is, iets wat je voor de ander kunt betekenen, door er echt voor de ander zijn.

Er voor de ander te zijn, door en met wat je doet, wat je ook alleen maar kunt doen, wanneer je bij jezelf blijft, wanneer je jezelf bent, wanneer je dat gebruikt, dat inzet, dat aanwendt wat in jouw systeem zit. Wat in jouw systeem zit en wat jou gegeven is. Iets wat je genoeg doet, is dat wat je van nature kunt. Dat wat jij als mens van nature hebt meegekregen, doordat dit jouw gave is, jouw gave en jouw gift. Dat wat nodig is om je jouw leven weer te laten leiden, waardoor jij jouw leven weer leidt. Het leven leidt wat jou gegeven is, omdat jij er door dit leven te leven werkelijk toe doet, sterker nog, zelfs door dit leven te leven werkelijk van waarde bent, van meerwaarde voor iedereen die en alles wat leeft, voor iedereen die en alles wat het leven heeft, het leven vanuit liefde heeft. Leven in liefde, met alle liefde en aandacht is wat ertoe leidt dat jij jouw eigen LOT in handen hebt en mag houden.

Want wie zijn of haar eigen LOT in handen heeft en dit ook werkelijk in handen neemt, is in staat om bruggen te bouwen, is in staat om bergen te verzetten, is in staat en wordt daarbij van hogerhand geholpen. Heeft de mogelijkheid om ook de verbinding die nodig is, de zogehete “verbintenis” die er altijd was, weer realiteit te laten zijn. Realiteit te laten zijn, door deze verbintenis te wezen, de verbintenis te wezen door in leven de wezenlijke verbinding te zijn. De wezenlijke verbinding te zijn waardoor je ook werkelijk ieder mens de kans kunt bieden om zijn of haar leven, zijn of haar leven te leven. Want het leven waarvoor je als mens gekozen hebt, waar ieder mens voor gekozen heeft voor hij of zij gestart is met het leven van dit leven, zijn of haar leven, is het leven vol leven. In liefde, geluk en gezondheid leven, gelukkig en voldaan, met genoegdoening. Genoegdoening, door er voor de ander te zijn, zo mogelijk de ander te helpen en voldoening door overal altijd jezelf te zijn.

Want alleen wanneer je jezelf bent, laat je je alleen leiden door vertrouwen. En alleen wanneer jij jezelf bent, laat je je leiden door liefde, liefde voor iedereen die en alles wat leeft. Ja, liefde voor iedereen die en alles wat leeft, omdat dit hetgeen is wat we als mens allemaal meekrijgen, vanuit ons hart meekrijgen doordat dit ons ingegeven is. Dat dit meteen het doel is om van waarde te kunnen zijn, is nog steeds iets waar weinig over bekend is. Is nog steeds onbekend bij hen die het voor het zeggen denken te hebben. Ja de personen die denken dat zij het voor het zeggen hebben, doordat zij denken te weten. Denken te weten, waardoor zij dat doen, wat de wereld nu een totale chaos laat zijn. De wereld zoals deze nu is, een totale chaos laat zijn, waardoor vele mensen, dieren en alles wat leeft in onbalans is geraakt, in onbalans is, daardoor in een constante staat van in onbalans zijn verkeert. En dit allemaal, doordat de personen die het voor het zeggen (denken) te hebben, door “het denken te weten”, op dit moment de kracht en dat wat elk mens in wezen al heeft, volledig verstoren. Volledig, totaal verstoren waardoor het merendeel van de mensheid op dit moment in een verstoorte situatie zit, in een verstoorte situatie leeft, of zelfs een verstoord beeld heeft van de werkelijkheid. De realiteit?

Ja, de realiteit voor hen die hun leven laten leiden, door alles wat niet van toepassing is. Wat werkelijk op geen enkele wijze toepasbaar is voor het in liefde, geluk en gezondheid kunnen leven. Laat staan voor het in liefde, geluk en gezondheid kunnen zijn, doordat zij zelf in wezen geen idee hebben, in wezen totaal niet op de hoogte zijn, in contact zijn met dat wat liefde, geluk en gezondheid is. Doordat de personen die het voor het zeggen denken te hebben, zelf hun eigen basis, wie zij in wezen zijn, volledig uit het oog zijn verloren. Waardoor zij door te lijden leiden, dit nu overal aan de orde en van kracht is.

Wanneer leiden lijden wordt

Wanneer leiden lijden wordt, is de persoon die lijdt maar ook de persoon die leidt, onbewust zijn of haar leven kwijtgeraakt. Wanneer leiden lijden wordt, heeft de persoon die lijdt, maar ook de persoon die leidt, bewust of onbewust zijn of haar wil verloren, zijn of haar plicht, kans, kortom het leven verzaakt.

Het leven verzaken, door dat te doen wat in feite geen enkel mens ten goede komt of ook maar enigszins helpt in wezen. Want wie zijn of haar leven verkoopt, wie zijn of haar leven, dat wat hem of haar gegeven is tegen betaling verhandelt, verkoopt of inzet om geld te genereren, is in angst, zal vrezen.

Vrezen voor dat wat hem of haar overkomt, wat hem of haar of één van zijn of haar geliefden ooit zal kunnen gebeuren. Er vanuitgaande dat het samenzijn, het samen kunnen leven en leuke dingen mogen doen, niet langer voor hem of haar van kracht is, daardoor niet meer van toepassing, gegeven.

Een gegeven, een feit of iets wat veroorzaakt wordt, waardoor en waarbij juist angst de emulgator is, als bindmiddel bestaat. En of dit komt, doordat er ineens een inkomen wegvalt, de persoon die in leven naast hen is er ineens niet meer zal zijn, ineens geen deel meer is in leven, is wat ik in het midden laat.

In het midden, want de balans zal altijd in het midden liggen, de balans zal altijd in het midden, in evenwicht mogen zijn. Want evenwicht bestaat uit gelijke verhoudingen, ieder een gelijk deel, ieder dat wat hem of haar toekomt, geen verschil, geen onjuiste handelingen, geen acties die schade met zich meebrengen, verstrekkende gevolgen, resultaat levenspijn.

Levenspijn, dat wat de mens heeft die ervoor kiest om geld of enig ander waardemiddel als de hoofdzaak in leven te zien. Wetende dat Jezus voor 30 zilverlingen verkocht is, en God dit tot in lengte van dagen zou gaan voelen, is dat wat Zijn Zoon hem nooit zou toewensen, laat staan meegeven, als rode draad in eeuwig leven, of zie jij dit toch anders misschien?

Wil jij als mens, jouw kind, jouw geliefden, iedereen die en alles wat jou na aan het hart staat, opzadelen met verdriet? Kies jij ervoor om als mens, jouw kind, jouw geliefden, iedereen die en alles wat jou na aan het hart staat, te laten lijden door jouw hebzucht, je eigen creatie of toch niet?

Denk je of voel je dat jij degene bent, die door zelfbeschikking het recht heeft om door jouw lijden, het leven van een ander, ieder ander, iedereen die en alles wat leeft te mogen leiden? Dan ben jij als Jezus, zul je ook alles op de juiste wijze doen, door je niet in te laten met dat wat men van je wil of verlangt, geen reactie wanneer iemand je pijn doet, geschil vermijden.

Want alleen wanneer jij net als Jezus, als Gods Eniggeboren Zoon bent, jouw leven door liefde en vertrouwen laat kleuren. Ben je in staat om wonderen te verrichten, dat te doen wat jou, maar daarbij ook ieder ander die zijn of haar leven wil leven helpt, zal jouw droom uitkomen, er niets ergs gebeuren.

Omdat elke gebeurtenis in het verleden ligt en iedere nieuwe dag die volgt, die als het ware geboren wordt, jouw diverse kansen biedt, het juiste te doen, jouw moment te pakken. Door alles wat je doet vol liefde, daarbij met honderd procent aandacht te doen, dat wat werkelijk nodig is, zonder enige afleiding, zonder enige verstoring, alle energie vertakken.

Ik voel me dankbaar dat ik dit als mens, vrouw, deel van een groter geheel, op geheel eigen wijze en tijd kan en mag doen. Omdat de vrouw geschapen is, uit de rib van een man, is zij volautomatisch deel van hem en zal zij evenals een boom, die goed geworteld is, alles vanuit liefde doorgeven, met fatsoen.

Fatsoen is, dat waar het in de huidige wereld helaas bij heel veel mensen, die hun oordeel al klaar hebben, aan ontbreekt. Wie geeft er nog om de ander, zichzelf, dat wat naast/met hem of haar in leven is, zonder hebzucht, zonder boze, haat, wraak of wrokgevoelens, opgelost, doordat zijn of haar hart spreekt?

Het hart, ieder(s) hart, spreekt over het algemeen een taal die verre van land of plaatsgebonden is, daardoor wel voelbaar. Vul dit met mooie en liefdevolle gedachten, door acties die in dezelfde lijn liggen, vanuit vertrouwen, het leven leven, zelf(s) willen leiden, daarbij delen met, kosteloos, volledig dankbaar.

Dankbaar voor alle ervaringen en dat wat jou maar ook ieder ander de toekomst biedt, elke nieuwe dag vanuit liefde geeft. Elke nieuwe dag, die je krijgt, die jij mag benutten door echte zingeving, omdat dit is waarvoor jij maar ook de ander leeft.

Zingeving, dat wat ervoor zorgt dat je als mens van waarde bent, voor iedereen die en alles wat leeft en nu in leven is. Want in jouw eigen leven zijn is de wezenlijke waarde die je vertegenwoordigt, door dat te doen wat bij je past, wat jou van waarde maakt, de meerwaarde, dat wat werkelijk werkt, gis.

De ware kracht die ieder mens die zichzelf is heeft, sterker nog, wat leed ooit veroorzaakte stopt, vanuit liefde vertraagd. Waardoor lijden, leiden wordt, het leed voorgoed verdaagd.

Voorgoed verdaagd leed, dat wat dankzij God en Zijn Zoon Jezus mogelijk is gemaakt, wanneer je als mens dat doet wat werkelijk van belang is. Wat van belang is voor iedereen die en alles wat leeft, voor iedereen die en alles wat het leven heeft. Want we hebben allemaal van God de kans gekregen om ons leven te leven. We hebben allemaal van God de kans gekregen om ons leven te leiden. Ons leven, het leven wat van onszelf is gedurende de periode, de tijd, het moment waarop we ook werkelijk in het moment leven. En dat je dit ook werkelijk ervaart wanneer je het doet, daar kan ik over meepraten. Daar kan ik over meepraten, omdat ik in het moment leef. En echt, het is absoluut geen gemakkelijke opgave, het is geen “piece of cake” zoals velen zouden denken of zeggen. Het is iets waar ik werkelijk iedere dag opnieuw mee bezig moet zijn. Ja, waar ik van mezelf mee bezig moet zijn omdat dit het enige is wat ik kan doen, wat ik mag doen en wat ik moet doen om mijn geluk, mijn leven en alles wat voor mij is weggelegd te kunnen beleven. Ik mag mijn eigen leven zijn, wanneer ik me aan mijn planning aan dat wat ik zelf ooit met God heb afgesproken houd. Want LOT, is LEVEN Onder Toezicht. LIEFDE Onder Toezicht, LOSLATEN Onder Toezicht, waardoor Leiden Onder Toezicht ipv Lijden Onder Toezicht mogelijk wordt.

God ziet erop toe, Hij helpt en beschermt, Hij is het vangnet wanneer we het als mens onverhoopt niet redden. Hij zal ons nooit laten vallen, nooit. Dat is de zekerheid, dat is de garantie, dat is dat wat ervoor zorgt dat voorgoed verdaagd geldt. We mogen ons leven leiden, ons eigen leven leiden en wanneer we dit doen, wanneer we ons leven leiden, zijn we in staat om de ander te begeleiden, de ander ook zelf zijn of haar leven te laten leiden. Op het moment dat wij het leven van de ander leiden, het leven van de ander sturen, zijn we verantwoordelijk.

Dan zijn we verantwoordelijk voor alles wat de ander ervaart, dan zijn we verantwoordelijk voor alles wat de ander, de persoon die jij helpt overkomt, meemaakt en beleeft. Dan zijn we onlosmakelijk verbonden en zullen we alles voelen, ervaren en beleven wat de ander meemaakt. Dan zullen we er deel van zijn, dan delen we het leed. En waarom zou je dit willen, waarom zou je het leed willen delen, wanneer je weet dat ieder mens, ieder mens de mogelijkheid heeft om zijn of haar eigen leed op te lossen. Ja ieder mens heeft door het leven van zijn of haar eigen leven de mogelijkheid om verantwoordelijkheid te nemen, verantwoordelijkheid te nemen en verantwoordelijk te zijn. Zich te verantwoorden tegenover zichzelf, tegenover zijn of haar geliefden, tegenover iedereen waar hij of zij ooit mee verbonden is en in contact staat. Of zou God hier een stokje voor gestoken hebben, zou God doordat Jezus zijn leven heeft gegeven hiermee een probleem hebben opgelost en verholpen?

Ja, opgelost en verholpen, omdat ieder mens door zijn of haar eigen leven te leven, ervoor kan en mag kiezen om de zogehete erfzonde, dat wat zijn of haar ouders, voorouders en iedereen die daarmee verbonden was, ooit heeft gedaan, ooit heeft misdaan ooit heeft veroorzaakt, te laten voor wat het was. Je mag als mens datgene loslaten, datgene zien als afgehandeld, datgene zien als geschiedenis, wanneer je je eigen leven leeft. Want door jouw eigen leven te leven, door jouw eigen leven te leiden, zul je ook alleen dat doen wat ervoor zorgt dat iedereen inclusief jijzelf hierbij gebaat is, gebaat is in het kader van zijn of haar eigen geluk. Want geluk is het leven leven waarvoor je gekozen hebt. Waar geluk is het leven te leiden waar jij heel bewust voor gekozen hebt toen God jou de kans gaf om jouw leven te vervolmaken, te helen door eenwording. Weer één te zijn met wie jij bent, wie jij in wezen door eigen keuze bent.

Ik ben zo ontzaglijk dankbaar dat ik dit heb mogen ervaren. Ik ben zo ontzaglijk dankbaar dat ik tot dit besef ben gekomen. Ik ben zo ontzaglijk blij dat ik me hier door de confrontatie met mezelf aan te gaan, door mijn leed, dat wat mij overkomen is, dat wat ik heb meegemaakt als meerwaarde zie. Dat ik daarom ook weet dat alles door mijn eigen toedoen, door dat waardoor ik me heb laten leiden, misleiden, verleiden, geheel mijn eigen verantwoordelijkheid is, is mijn geluk. Ja, dit is werkelijk en wezenlijk mijn geluk, omdat ik vanaf dat moment ben gaan beseffen wat ik als mens werkelijk en wezenlijk nodig heb om gelukkig te zijn, gelukkig te kunnen en mogen zijn in het hier en nu. Want lieve mensen, wanneer je een planning maakt om in de toekomst gelukkig te kunnen zijn, wanneer je eerst iets moet bereiken, eerst iets moet doen, iemand moet vinden, iets moet hebben om gelukkig te worden, dan ervaar je niet wat je hebt. Dan ervaar je niet hoe gelukkig je in het hier en nu bent.

Dan blijf je zoeken naar dat waarvan je denkt dat je er blij en gelukkig van wordt, terwijl het mooiste geschenk, dat wat God ieder mens geeft, een nieuwe dag, een nieuwe kans, een nieuwe mogelijkheid om jouw leven te leven is. Jouw leven leven door jouw leven te zijn. En natuurlijk mag je er voor een ander zijn, natuurlijk mag je er voor ieder ander zijn, wanneer je er daarbij ook voor kiest om volledig bij jezelf te blijven. De ander, ieder ander en al het andere, werk, een hobby, maar ook een man, vrouw, kinderen, een huis, een auto, huisdieren of mogelijk zelfs een vereniging, club of gemeenschap, mag en zal op geen enkele wijze het geluk teweeg kunnen brengen, wat je ervaart en wat je beleeft, wanneer je jezelf bent. Want wanneer je jezelf bent, wanneer je jezelf bent door jezelf te zijn, doe je iedere dag wat bij je past en bij je hoort. Wanneer je jezelf bent, geniet je van alles wat de dag je brengt, zonder planning.

Omdat alles wat je plant, alles waar je voorafgaand aan al mee bezig bent, ertoe leidt dat je vergeet in het moment te leven. In het moment te leven en in het moment te zijn. Sterker nog, wanneer je niet jezelf bent, weerhoudt het je er zelfs van om jezelf te zijn. Wanneer je jouw leven door de planning laat leiden, zal iedereen die en alles wat voor jou van belang is, iedereen die en alles wat voor jou van waarde is, jouw waarde zijn. Vraag je eens af wanneer jij dan ontdekt, wanneer jij dan beseft, wanneer jij dan ervaart wie jij bent? Wie jij bent, waar je blij van wordt, waar je energie van krijgt, wat een bijdrage levert aan jouw gezond en welzijn? Hoe kun je helemaal welzijn wanneer je er in wezen, er wezenlijk, er met wie jij bent niet totaal bent? Doordat een deel van jou bezig is met....., het werk, je to do list, je man, je vrouw, je kinderen, de mensen en dieren waarom je geeft. Hoe lang ga en kun je dit als mens volhouden? Hoe lang kun je dit als mens iedere dag doen? Hoe lang kun jij leven zonder dat je jezelf volledig uit het oog verliest, zonder dat je jezelf volledig buitensluit? Want dat je je jezelf buitensluit door alles wat er belangrijker is dan jij, dit ertoe leidt dat jij jezelf verliest, het contact, de echte verbinding met jezelf verliest, zal toch geen verrassing meer zijn? Geen verrassing of toch juist daardoor het keerpunt? Dat wat ervoor zorgt dat je eindelijk naar jezelf gaat luisteren? Dat wat ervoor zorgt dat jij de verbinding, het contact en daardoor de relatie met jezelf weer herstelt? Want dat is natuurlijk wat er gebeurt en wat er mogelijk wordt gemaakt doordat je jouw grenzen overschrijdt. Jouw grens of jouw grenzen, want dat er mensen zijn die de grens regelmatig verleggen dat is bekend.

Dat er mensen zijn die dagelijks hun grens verleggen dat komen we iedere dag tegen. Daar zijn zelfs regels en wetten op gebaseerd. Wanneer we dit weer zien, is de grens echt bereikt.

Ik ben anders dan.....omdat ik er iedere dag voor kies!

Wanneer we weer zien, voelen en ervaren wanneer onze grens, onze eigen persoonlijke grens bereikt is, kunnen we verder, kunnen we en mogen we verder met ons leven.

Dan zijn we in staat om gelukkig te zijn, te weten wat goed voor ons is, wat een bijdrage levert aan ons gezondzijn, wel, dat wat nodig is, de behoefte, genoegdoening, een gegeven.

Want genoegdoening is wezenlijk dat wat ertoe leidt dat elke behoefte, ieders belang, in het algemeen bevredigd wordt. Geen overtollige dingen, als overbodige en onnodige hulp of hulpmiddelen, extra eten, drinken of medicatie, iedereen weer eigen verantwoordelijkheid nemen, ieder een eigen bord.

Want dat wat jij op je bordje krijgt, is voor jou bestemd en zal alleen door jouzelf, mogen worden opgelost en of verholpen. Wanneer je de ander voor jouw karretje spant, dat laat doen wat jij in feite zelf moet en kan doen, zelf regelen, zelf mag verzorgen, ben je je leven onwaardig, in wezen onbeholpen.

Onbeholpen als een kind zonder ervaring, nog niet volleerd, maar juist daardoor en daarbij ook nog niet geschaad door enige aangeleerde en opgedragen kennis of kunde, jij, puur. Door iedere dag iets te doen, wat je als mens ontwikkelt, wat je als mens kennis laat maken met, dat wat de dag brengt en jou laat zien, de zon die alles begeleidt, gratis, de natuur.

Omdat de natuur alles in zich heeft, wat de mens kan helpen, om de mens zonder enige inmenging van wie of wat maar ook volledig zichzelf te laten wezen, daarbij zichzelf te laten zijn. Ieder levend wezen en alles wat leeft telt, hoe groot of klein.

Omdat we allemaal, een eigenwaarde hebben, deze tot uiting komt, op het moment waarop we vol vertrouwen zijn, stevig in onze schoenen, of wezenlijk in ons eigen leven zijn en staan. Door iedere dag dat te doen wat mogelijk is, waar we kracht uit halen, wat ons aanmoedigt en sterkt in ons eigen bestaan.

Wie heeft ooit bedacht dat het nodig was om de mens onzeker te maken, door hem of haar de eigenwaarde te ontnemen? Die zal zelf in wezen nooit het geluk ervaren, nooit het geluk kennen, alleen dat wat de ander toebehoort, dat wat de ander in wezen is, als zijn of haar eigendom zien, als zijn of haar bezit, als dat wat hem of haar toekomt, eigenwaarde claimen?

Dat dit alleen de persoon toebehoort en er daardoor ook geen enkel bedrag, geen prijskaartje of wat maar ook is, waarmee dit kan worden gerealiseerd gekocht of kan worden betaald. Is dat wat God begreep toen hij Jezus akkoord gaf, voor het geven van zijn leven, tegen betaling of had Hij ook gefaald.

Want was God net als de mens, ooit zelf een onwetend kind? Die door schade en schande wijzer geworden is, geleerd door vallen en opstaan, eigen ervaring, zelf meemaken door het te doen, horend en luisterend naar zijn eigen ik, dat wat hem zo krachtig en machtig maakte, niet langer in het ongewisse of in onzekerheid verkerend, vol vertrouwen ipv ziende blind.

Wie was zijn voorbeeld, wie heeft Hem gemaakt tot wat Hij was, is en ook altijd tot in de eeuwigheid zal mogen blijven? Ontstaan uit Liefde, geboren om leven te creëren, groei en ontwikkeling in alle dagen die volgen, tot aan het eind der tijden, door zelf te doen, te leren, de geschiedenis schrijven.

Geschiedenis, ontstaan uit dat wat er al was of zelfs ooit is geweest en altijd weer nieuwe hoofdstukken zal weergeven. Omdat weergeven, geven en nemen, onderdeel van alles is, alles wat nodig is om in liefde, geluk en gezondheid te leven.

Weergeven als delen, woorden die een weerklank van liefde in zich dragen en daardoor van groot belang mogen zijn. Liefde die allesomvattend is, alleszeggend, alles laten weten, wat een bijdrage levert aan het verhelpen, oplossen van pijn.

Pijn die niets meer of minder is, dan de eigenwaarde teniet doen, verkwanselen en of verkopen aan de hoogste bieder. Waar zijn we mee bezig in de wereld, wie staat er op, wie helpt de ander, familielid, naaste, vriend, vijand een ieder?

Ik heb mijn hele leven, alles met liefde voor iedereen die en alles wat leeft gedaan en probeer dit nog dagelijks te doen. Geld vragen voor het verlenen van hulp, voor het bieden van een luisterend oor, de ander willen helpen, voelt in mijn beleving voor mij niet goed en als het ware zonder fatsoen.

Want ook ik ben een mens en heb me door impulsief of zelfs hebzuchtig handelen weleens behoorlijk in de nesten gewerkt. Daar zelf de gevolgen van mogen dragen, doordat ik op dat moment niet langer mobiel was, gehandicapt, zeer beperkt.

Dat deze beperking in mijn geval, voor mij de wake up call was die ik nodig had en nodig was, om mij bewust te maken. Dit mij geholpen heeft om weer in contact met mezelf, maar ook in verbinding met God te komen, door weer open te staan voor dat wat werkelijk leidt tot tevredenheid, door vredig te zijn, in vrede zijn met de Hemel op aarde, mijn levenstaken.

Want ieder mens heeft een levenstaak, deze start wanneer je volledig jezelf bent en de ander de kans geeft dit ook te zijn. Zichzelf, geen duplicaat of kopie van jou, iedereen een eigen leven, dat waarvoor gekozen is, eigen leven, zonnenschijn.

Want alle dagen die je als mens zelf leidt, waarbij jij jezelf de kans geeft om er iets zinvols mee te doen, je nuttig te maken. Zullen een bijdrage leveren aan het Algemeen Belang, het belang voor iedereen die en alles wat leeft, zal dat bereiken wat nodig is, ongeacht wie de zender is, de juiste snaar raken.

Omdat de snaar in wezen, het instrument is waarmee je ieder ander treft, ieder ander bereikt, ieder ander in contact brengt. Zelfs wanneer hij of zij zich van jou verwijdert, er alles aan doet om maar niet te willen horen, te willen zien of in wezen willen weten, wat van belang is, wat wezenlijk is, vermengd.

We zijn als mens gemaakt uit zand en klei, evenals alles wat door God geschapen is, met uiterst grote aandacht gecreëerd. Door alles maar met een deel van onze tijd te doen, te werken, lief te hebben, te rusten, eten en drinken, komen we tijd te kort, geen samenhang, geen binding meer, totaal verleerd.

Verleerd wat ons in wezen als God maakt, krachtig en vol van alles wat nodig is, om ons leven een echt succes te laten zijn. Niet meer in staat om alles vloeiend te laten verlopen, zonder stress in wezen te leven, als leven al mogelijk is, met deze pijn.

Pijn die nu stopt, omdat ik er klaar mee ben, mijn grens nu ook werkelijk is gekomen, nu werkelijk/wezenlijk is bereikt. God heeft de mens in en vanuit liefde geschapen, Hij is er klaar voor, ieder mens mag zichzelf weer zijn, vol en verrijkt.

Ik kijk er werkelijk al jaren naar uit omdat het nu tijd is dat ieder mens weer in zijn of haar eigen kracht gaat staan. Want het leven leven wat bij je past en bij je hoort, zal ieder mens gelukkig maken, ieder mens die zelf weer weet wat te doen. Ieder mens die weer vanuit zijn of haar hart gaat leven. Ieder mens die dat weer doet wat hem of haar de gelukkigste mens op aarde maakt, de gelukkigste mens op aarde, waardoor we samen de gelukkigste mensen op aarde zijn. Waarom zouden we er nog langer voor kiezen om onszelf en ieder ander, alle andere mensen, kortom iedereen die op aarde is, tekort te doen?

Waarom zouden we er in hemelsnaam voor kiezen om ons leven nog langer te laten leiden door “het geld”, de regels en alles wat de wetgeving en daaruit voortvloeiende lasten hebben gecreëerd? Ja, daaruit voortvloeiende lasten hebben gecreëerd en zoals velen inmiddels ook zullen weten, daarbij ook hebben georganiseerd, georganiseerd, in scene gezet al dan niet met onze volledige toestemming. Want doordat we dit jarenlang als gewoon en vanzelfsprekend hebben ervaren, dit jarenlang, mogelijk zelfs eeuwenlang, als gewoon en vanzelfsprekend hebben gezien, is dat wat in scene is gezet, dat wat ten tonele is verschenen en daardoor door ons gedeeld is, dat wat er op een heel ongemerkte wijze ingeslopen is. En juist doordat dit er ingeslopen is, is het toch gewenst of ongewenst onderdeel geworden van wie we in wezen zijn. Onderdeel geworden van wie we geworden zijn, zonder dat we ons hier bewust van zijn. Zonder dat we ons er werkelijk en wezenlijk bewust van zijn, doordat we ons dit niet beseffen. Niet beseffen wat dit toch werkelijk en wezenlijk met ons doet, doordat we er geen tijd voor nemen om hier stil bij te staan. Doordat de tijd ons voor het grootste deel ontbreekt, de tijd ontbreekt om er stil bij te staan. Want de wereld waarin we leven, raast maar door.

De wereld waarin we leven en de wereld om ons heen raast maar door. En we kunnen de wereld waarin wij leven en de wereld om ons heen nauwelijks nog los van elkaar zien. We kunnen de wereld waarin wij leven en de wereld om ons heen, alles waar wij geen invloed op uit lijken te kunnen oefenen, doordat we geen invloed hebben, door laten razen, door laten razen en door laten gaan. De vraag is of wij daar deel van moeten zijn, de vraag is of we daar deel van willen zijn?

Daarnaast of daarbij is de vraag, hoe laten wij ons leven en met name de wereld waarin wij leven, de wereld waarin wij dagelijks dat doen wat bij ons past en hoort, of is het toch dat doen wat van ons verwacht wordt, ons leven leiden? Want hoe lang kunnen we nog doorgaan in de wereld, doorgaan naast dat wat de doorrazende wereld van ons verlangt, dat wat van ons verwacht wordt, zonder tijd te besteden aan wie we zijn, wat we zelf nodig hebben en waar we zelf behoefte aan hebben? Hoe lang kunnen we nog doorrazen? Hoe lang kun jij nog doorrazen voor de grens werkelijk bereikt wordt en is? Hoe lang kun jij nog doorrazen voor je omvalt, of kies je ervoor om de wereld, om ons je heen, de wereld om je heen de wereld te laten zijn en kies jij weer voor jouw leven? Doe jij weer wat voor jou mogelijk is, wat voor jou mogelijk is en waar jouw lichaam, dat wat jij toch echt als eerste nodig hebt eer aan, door dit weer als het belangrijkste te gaan zien? Het belangrijkste wat er is doordat je luistert naar de signalen die jouw lichaam jou geeft. Jouw lichaam wat los staat van de wereld om jou heen, jouw lichaam wat wanneer jij doorraast, wanneer jij doorraast zoals de wereld om jou heen dit jou voordoet, totaal ontregeld raakt. Ontregeld, doordat je klachten krijgt, ontregeld, doordat je serieuze klachten krijgt, waar je met geen mogelijkheid meer omheen kunt, doordat het jou remt in alles wat bij jou hoort.

Wat bij jou hoort, omdat je dat al een heel leven lang, een hele tijd, heel veel jaren, gedaan hebt? Gedaan hebt of nog steeds doet, doordat het je een goed gevoel geeft, doordat je het met liefde doet? Gedaan hebt of nog steeds doet doordat het je voldoening geeft? Het je een dusdanige voldoening geeft dat je aan het einde van de dag, zonder “ongepaste” gevoelens kunt gaan slapen? Ongepaste gevoelens die lichamelijk of geestelijk kunnen zijn? Ongepaste gevoelens, die van invloed zijn op wie jij bent? Ongepaste gevoelens, die ervoor zorgen dat jij niet je vertrouwde zelf bent? Ja, de persoon die jij behoort te zijn, de persoon die jij verkozen hebt te zijn en daardoor of daarbij ook de persoon die jij in wezen mag zijn doordat je er voorafgaand aan jouw leven, het leven waarin jij nu leeft, naar hebt kunnen en mogen kijken! Omdat dat het leven is waar je blij van werd, het leven is, wat jou er op een dusdanige manier van overtuigde dat het jouw leven zou zijn, waardoor je er met heel je hart en met alles wat je bent, lichaam, ziel en geest voor gekozen hebt!

Jouw leven waar je lichamelijk, verstandelijk maar ook zeker emotioneel de potentie, de kracht en de mogelijkheid voor had. Jouw leven waar je lichamelijk, verstandelijk maar ook zeker emotioneel toe in staat zou zijn. Toe in staat zou zijn, wanneer je dit ook weer volwaardig zou gaan leven. Wanneer jouw leven volwaardig zou zijn, waardoor jij alles zou kunnen doen wat in en binnen jouw vermogen ligt. In en binnen jouw vermogen, omdat jij er de mogelijkheid toe had, omdat jij er de mogelijkheid toe zag en daardoor wist dat alles wat jij in deze vooruitblik zag, door jou behaald zou kunnen worden. Ja, door jou behaald zou worden mits je naar jezelf, jouw lichaam en met name naar je hart zou luisteren, door jezelf te zijn. Door volledig jezelf te zijn, waardoor jij de stem van je hart op geen enkele wijze door de stem in je hoofd, zou laten overstemmen.

Waardoor jij de stem in jouw hart, jouw innerlijke stem op geen enkele wijze zou kunnen negeren. Op geen enkele wijze, doordat jij dat wat jouw hart je ingeeft, als enige juiste advies zou zien, zou voelen, zou begrijpen doordat je dit beseft. Jouw zicht, jouw gevoel, jouw gehoor, jouw reuk, jouw smaak maar ook jouw tast, dat wat jij voel en aanvoelt, op de juiste wijze weet te waarderen. Weet te waarderen, omdat het kunnen, het willen maar ook het mogen weten, voortkomt uit de waardering die je voor jezelf hebt. De waardering die je voor jezelf hebt, voor jezelf, iedereen die en alles wat leeft, doordat jij overal en altijd jezelf bent en dit ook toestaat van ieder ander, iedereen die en alles wat anders is dan jij. Iedereen die en alles wat er een andere levenswijze op nahoudt. Omdat het er op nahouden van een levenswijze, ieders eigen taak, ieders eigen weg en ieders eigen keuze is, gemaakt voorafgaand aan het werkelijk leven van het leven wat voor hen bestemd is, wat in de voorbestemming ligt, wat past, wat wezenlijk zo hoort te zijn.

Omdat we allemaal het leven mogen leven wat echt voor ons bestemd is. Omdat we allemaal het leven mogen leven wat bij ons past, waar wij ons werkelijk en wezenlijk goed bij voelen. Goed bij voelen doordat het ons toebehoort. Het goede of juiste leven ons toebehoort. En de persoon die ervoor zorgt dat hij of zij een ander leven leidt of zelfs lijdt in het leven wat geleefd wordt, zou zichzelf het volgende af mogen vragen: Hoe lang red ik het nog in de wereld waar van alles van je verwacht wordt? Hoe lang red ik het nog voor ik weer voor mezelf kiest daarbij te kijken of ik zelf iets kan doen om het te verbeteren? Of kies jij ervoor om op middelbare leeftijd, symptomen in plaats van gevoelens te krijgen? Want dit is wat er gebeurt, wanneer je je gevoelens en de stem van je hart negeert en de signalen die jouw lichaam je geeft niet serieus in acht neemt.

Dit is wat er gebeurt wanneer je je gevoelens en de stem van je hart, die jou altijd zullen waarschuwen totaal in de wind slaat. Omdat je er geen gehoor aan geeft, niet luistert naar het fluisteren van je lichaam, doordat er zoveel dingen zijn die voorrang hebben. Er zoveel dingen zijn, die gedaan moeten worden, omdat je dit of dat nog moet doen. Omdat je als mens zoveel verplichtingen hebt, zoveel verwachtingen waar moet maken, dat je in wezen geen tijd hebt om aan je eigen verwachtingen te voldoen, in wezen geen tijd hebt om aan je eigen verwachtingen, dat wat jij behoort te doen totaal over het hoofd ziet, er geen acht op slaat. Omdat jij pas op de laatste plaats komt, je jezelf pas de rust en de aandacht gunt wanneer je al zover heen bent, dat dit ook in wezen het enige is wat je nog kunt doen. En waarom? Waarom heb je in vredesnaam zolang gewacht? Dat is toch de vraag die heel veel mensen gesteld krijgen die in het ziekenhuis belanden, een ernstige aandoening krijgen, datgene krijgen waarmee zij letterlijk en figuurlijk op de rem worden gezet. De rem van hun vermogen, de rem van hun kunnen, de rem van wie zij in wezen zijn, en het bizarre is, dit is helaas van alle leeftijden, ongeacht wie. Doordat zij keer op keer hun grenzen voorbij gegaan zijn. En doordat zij keer op keer de grens tot wat in hun vermogen ligt verleggen, omdat..... Ja, waarom doen mensen dit waarom wachten mensen net zo lang met het naar hun lichaam, naar hun hart of innerlijke stem luisteren tot het bijna te laat is? Wat is dat toch? Wat is toch in vredesnaam de reden waarom een mens eerst half dood moet zijn, voor hij of zij de ernst van de situatie inziet? Want dat je leven leven de meest ernstige situatie is, de meest serieuze bezigheid is, dat is waar ieder mens vanaf dag één van zijn of haar leven bewust van mag wezen en bewust van mag zijn, is dat wat het overschrijden van de levensgrens, de letterlijke levenslijn uitsluit, dan is het klaar.

Ergens klaar mee zijn, is dat hetzelfde als de grens bereiken?

*Ergens klaar mee zijn, is dat hetzelfde als de grens bereiken?
Niet langer meer in staat om op de weg door te blijven lopen
die je ingeslagen bent, ziende blind bent ingegaan, doordat je
ervoor gekozen hebt om er omheen te zien, niet recht kijken?*

*Want door rechtstreeks te kijken, door werkelijk te begrijpen
en te zien, zou je de waarheid veel sneller onder ogen krijgen.
De waarheid, de realiteit, de reële tijd, dat wat jij verdient en
dagelijks hebt en mag gebruiken, door te zien wat nodig is, te
voelen en ervaren wat jou toekomt, doordat dit van jou is, van
jou en niemand die daar iets over zeggen kan, alleen zwijgen.*

*Spreken is zilver en zwijgen is goud, krijgt op die wijze een
andere verklaring, een andere uitleg, wordt zelfs een begrip.
Wordt daarmee ineens waardevol, voor de persoon die dit
kan, voor de persoon die zich afzijdig houdt, zonder oordeel
is, zonder mening, bij zichzelf blijft, waardevol in diverse
opzichten, het algemeen belang, voor iedereen, geen egotrip.*

*Want de persoon die weet van hoeveel belang het is om alleen
dat wat een bijdrage zal leveren aan het wezenlijk geluk, kan
het in leven zijn delen, door dit “out in the open” te gooien.
Zal zich er bewust van zijn dat iets wat het uiten niet waard is,
waarbij het benoemen ervan geen verschil maakt of mogelijk
zelfs verbetering in de weg staat, ook werkelijk niet te delen,
zal geen zout in de wonde of zand in de ogen willen strooien.*

*Omdat zout en zand dat is waar heel veel mensen, die in luxe
of weelde leven uiteindelijk door gehinderd worden, eronder
zullen lijden, tot op het bot gekwetst, vernederd en geschaad.*

In weelde leven, maar daardoor zeker niet in staat om de weelde te kunnen dragen, wie is er nu werkelijk bij gebaat?

De enige die gebaat is bij dat wat een ander schaadt, is de persoon of de personen, de instantie, de organisatie, maar ook het bedrijf die er iets aan overhoudt, eraan verdient. Op geen enkele wijze verantwoord, op geen enkele wijze humaan of maar enigszins in die richting, wel doorgeslagen, daarbij volledig de boot gemist, onder valse voorwendselen, tegen betaling van een vergoeding, gemiste kans, uitgekiend?

Ja, een uitgekiend iets of toch de plank volledig misgeslagen, wanneer je inspeelt op dat waar in wezen geen behoefte toe is. Behoeftte of vraag, het verschil is de nuance, dat wat meteen waardebepalend kan zijn en of vernieuwend, verjongend, fris.

Want God heeft al zijn kinderen zelfvoorzienend gemaakt en hen allemaal de nodige skills en vaardigheden meegegeven. Vaardigheden, wanneer zij hier en nu zichzelf durven te zijn, daarbij nieuwsgierig, leergierig en belangstellend, oprecht en met aandacht in het moment staan, herkenbaarheid in leven.

Herkenbaar aan dat wat hen uniek maakt, wat hen de kracht de kennis en “de know how” geeft, met twee rechthanden, de doeners, voor deze personen zijn de oplossingen altijd nabij. De oplossingen, dat wat in feite, in wezen, een mogelijkheid is, een kans, een nieuwe creatie, waarbij de oorsprong, dat wat werkelijk ten grondslag ligt aan het verhaal, nog niet eens is ontstaan, begonnen of gestart, de oorzaak voorbij.

Omdat het iets is wat vloeiend verloopt, waar men lering uit trekt, wat helpt je te ontwikkelen, gezonde lesstof, eerlijk, vrij.

Doordat het een bijdrage levert aan het groeiproces, dat wat ieder mens nodig heeft, de levensweg, inclusief de daarbij behorende levensvragen, op geen enkele wijze achter, bij.

Want de persoon die bij de les is, die weet waar het in het hier en nu om draait en waarover het leven gaat, zal er altijd zijn. Zal zich op geen enkele wijze gehinderd, vernederd en zelfs op enige wijze verstoten voelen, is altijd zichzelf, zonder pijn.

Pijn die velen ervaren die zich willen bewijzen, zichtbaar of hoorbaar willen zijn, gewaardeerd, geëerd, is dat wat dan telt. Waar rekening mee gehouden wordt, omdat deze persoon iets toont of iets te melden heeft, buiten het feit of dit zinvol of ook nuttig is, op waarde geschat, uitgedrukt in vermogen, geld.

Wat als geld en vermogen, gelijk zouden zijn, eenzelfde soort waardering verdienen, zou dit dan los worden omschreven? Dat verklaart waarom Jezus, Gods eniggeboren zoon, naast dat hij van meerwaarde was, ook als levensbedreigend werd ervaren en gezien, de vraag is voor wie, voor hen die ervoor kozen, om in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven?

Toch weet ik diep van binnen, dat wanneer alles en iedereen weer in volle gezondheid, geluk en liefde leeft, alles op zijn of haar plek is, als vanzelf zal zijn, zonder een plaats op te eisen. Dan zal iedereen zonder dwang verplichting of negativiteit, in het hier en nu kunnen zijn, eigen broek ophouden, ophijzen.

Ieder mens is dan in staat, om dat te doen wat hij of zij nodig heeft, waar behoefte toe is, goed, nuttig zinvol voor iedereen die en alles wat leeft, inclusief de onbewuste mens, om welke reden dan ook, de moeite waard, daarbij volledig toegestaan.

Zal niet meer grensoverschrijdend bezig zijn, de lasten op een evenredige manier verdelen, juist dingen met en voor elkaar doen, vrijwillig door liefdevol te zijn, zonder haat en nijd, als echte broers en zussen van één Vader door het leven gaan.

Want door het leven gaan, is totaal anders dan je laten leven, doen wat mensen van je verwachten, zelfs stilaan verlangen. Leven is eerlijk, oprecht, zoals het toen begonnen is, ooit in den beginne, zonder gêne, schuld of angstgevoelens, daarbij ook zonder vooronderstelling, planningen, vrij, onbevangen.

In den beginne, toen de hemel en de aarde, met iedereen die en alles wat daarop leeft net geschapen was, net gestart met het leven, nog alles voorhanden, klaar om er van te mogen genieten, ervan te proeven, inclusief het lustvrij beminnen. Alle mensen gelijk, onvoorwaardelijke liefde, verbonden, en daardoor levenslang een paar, geen ziektes of uit negatieve emoties ontstane blokkades, alles vanzelf, zonder verzinnen.

Door iedere dag dat te doen wat bij je hoort en past, zal het levensspel en alles wat je samen doet, harmonieus, gracieus en iedere dag vernieuwend zijn, iets wat echt nooit verveelt. Geen verwachtingen, daardoor ook geen verwijten, ieder zijn of haar ding laten doen, omdat dit iets is waarbij afspraken, overbodig zijn, omdat dit vanzelfsprekend is, je gelijk deelt.

Je deelt, je doet, je geeft, zonder daarbij ook maar één keer te denken over, dat wat je nodig hebt, door zelf even stil te staan. Even rust, niks, niet blindelings doorhollen, jezelf zijn, noch blijvend overbelasten of beschadigen, daarnaast onder geen enkel beding je eigen grens overschrijden, door altijd dingen te doen die wel gepast zijn, zonder je boekje te buiten te gaan.

Want je boekje te buiten gaan is dat wat heel veel mensen doen die zich op één of andere wijze inlaten met iets wat schadelijke gevolgen heeft. Schadelijke gevolgen voor jou als persoon, als de persoon die niet luistert naar de stem van zijn of haar hart. Die zich koste wat het kost wil bewijzen, zich wil optrekken aan de ander, ieder ander, terwijl ze daarbij zichzelf volledig uit het oog verliezen. En wanneer je jezelf uit het oog verliest, wanneer je als mens niet meer luistert naar dat wat voor jou van belang is, zul je altijd over je grenzen gaan. Dan zorg je er eigenhandig voor, op eigen initiatief voor dat je jezelf onnodig schade berokkent. Want dat dit een logisch gevolg zal zijn, zal iedereen kunnen beamen. Dit zal ieder mens die zich bewust is van hoe het leven in elkaar zit, meteen bevestigen.

Omdat dit is wat er gebeurt in de wereld waarin mensen vrij zijn, vrij om te doen en te laten wat ze willen, daarbij ook vrij in het maken van keuzes, zelfs wanneer dit de verkeerde zijn. Wanneer de keuzes die gemaakt worden leiden tot schade, wanneer de keuzes die gemaakt worden dan leiden tot het beschadigen van, zal er altijd gekeken worden naar wie en wat er bij betrokken was. Wie en wat er bij betrokken was, omdat betrokkenheid in de meeste gevallen als schuldig wordt ervaren. De vraag is en blijft natuurlijk altijd, wat was de achterliggende grond, wat was de reden, wat heeft er toe geleid dat? Want de aanleiding is in alle gevallen van belang. De aanleiding zegt alles over de reden. En de reden daarbij weer over het wel of niet begrijpen van. Wel of geen begrip kunnen hebben voor of wanneer het het tegenovergestelde is, waardoor je je absoluut niet kunt vinden in dat wat er gedaan, dat wat er geregeld of dat wat er bedacht en daardoor ook gebeurd is. Bedacht en gebeurd, omdat waar je aan denkt altijd een vervolg krijgt, een vervolg is, waardoor dit in wezen een vervolg kent.

Een vervolg waarover van te voren nagedacht is, nagedacht in de negatieve zin. Want wie gaat er vanuit dat er iets mis gaat, wie gaat er voorafgaand aan een avontuur, aan een ervaring aan iets waarover nog niets bekend is uit van het feit dat het ook werkelijk mis zal gaan? De persoon die de oplossing al voor handen heeft? De persoon die het probleem al opgelost heeft voor het überhaupt maar ontstaat? Dat is in wezen hoe de wereld op dit moment is ingericht, hoe de wereld is ingericht en hoe de wereld functioneert. Omdat voorkomen beter zou zijn dan genezen? Ja, dat zou zo zijn, wanneer er nooit iets gebeurd was, dat zou zo zijn wanneer er nooit een gevolg was geweest, dat zou zo zijn wanneer we allemaal eerst bij onszelf te rade zouden gaan. En dat is waar ik me al sinds lange tijd bewust van ben. Eigen verantwoordelijkheid en eigen verantwoording start ook werkelijk bij ieder mens zelf.

Bij ieder mens die zich ergens inmengt en ieder mens die zich ergens mee inlaat. Die zich inlaat met dat wat een bijdrage levert aan dat wat een vervolg kent. Wat een vervolg of een gevolg kent, want de gevolgen zijn veelal niet te overzien. De gevolgen zijn vaak erger dan dat waar het in oorsprong door ontstaan is, mee begonnen is. Omdat iets wat vanzelf start ook vanzelf weer verdwijnt. Iets wat vanzelf ontstaat ook vanzelf weer ophoudt te bestaan. Tenzij we het in stand houden, tenzij we er van alles aan doen om het maar zo lang mogelijk voort te laten duren, voort te laten duren doordat er winst uit behaald wordt, wanneer we het voort laten duren. Waardoor voortduren, voortdurend wordt, voortdurend blijvend wordt en blijvend niet meer weg te denken is. Ja, dat zou je kunnen denken, daar zou je je bij neer kunnen leggen, dat zou kunnen. Dat zou kunnen, wanneer je niet beter wist, wanneer je niet beter wist dan. Wanneer je niet beter wist en of weet dan dat.

Maar wanneer je zelf de ervaring hebt dat het anders is, wanneer je zelf de ervaring hebt, uit eigen ervaring dat er nog veel meer mogelijk is, dan zal de uitkomst, dat wat er uit voort komt, wel eens bijzonder verrassend kunnen zijn. Verrassend of zelfs ontwapenend, doordat met liefde en positiviteit wat onmogelijk lijkt het vaak toch mogelijk blijkt. Waardoor dat wat met liefde en positiviteit gevoed wordt, uiteindelijk vaak een mooi einde kent. Een mooi een daardoor ook een gelukkig einde. Dat wat je ieder mens gunt en dat waar ieder mens bij gebaat is, die ervoor kiest om de lijdensweg, het lijden en alles wat daarmee gepaard gaat, niet langer nodig is. Sterker nog, echt overbodig is, omdat Jezus in zijn leven en met zijn leven het leed voor de hele mensheid afgekocht heeft. Uit vrije wil, met de juiste intenties, door er niet aan te willen verdienen, maar er zeker wel het beste resultaat mee te kunnen behalen. Dat wat in wezen de basis van ieder leven is. Want het leven leven, het leven kunnen leven is dat wat werkelijk de bedoeling is, is dat wat werkelijk nodig is om eruit te halen wat erin zit. Eruit halen wat erin zit door er het beste van te maken, dat te doen wat binnen je mogelijkheden ligt, wat binnen ieders, ieder mens zijn of mogelijkheden ligt en waartoe we als mens ook werkelijke allemaal in staat zijn. Omdat het in staat zijn om de dingen te doen die bij je passen en bij je horen menselijk is.

Menselijk en daardoor ook mogelijk, menselijk door je vooral en voornamelijk bezig te houden met dat wat een bijdrage levert aan ieders zijn. Aan jouw, aan mijn, maar daarbij ook zeker aan het zijn en kunnen zijn van iedereen die en alles wat leeft. Omdat de mogelijkheid tot het kunnen leven en in leven kunnen zijn aan iedereen die en alles wat leeft geboden wordt. Omdat de mogelijkheid tot het kunnen leven en in leven kunnen zijn, dat is waar ieder mens gebruik van mag maken.

Vrijwillig gebruik van mag maken, omdat de Vrije Wil het recht is waar we dankzij God, evenals ons geboorterecht in ons leven allemaal mee geholpen zijn. Mee geholpen zijn en mee geholpen worden, want zonder hulp zijn we nooit. Wat we in het hier en nu, in ons leven weer mogen ervaren is welke hulp werkelijk en wezenlijk een bijdrage levert aan ons gezond en wel in leven zijn. Welke hulp er wezenlijk toe bijdraagt dat wij onszelf kunnen vervolmaken. Welke hulp er wezenlijk toe bijdraagt dat wij onszelf weer heel mogen maken, waardoor we weer heel kunnen en mogen zijn. Waardoor wij onszelf maar daarbij ook ieder ander de keuze laten die daarvoor nodig is.

Want dat deze keuze de enige keuze is die van belang is, deze keuze de enige keuze die van waarde is, dat zal ieder mens weer ontdekken en ondervinden wanneer de eigenwaarde, dat wat nodig is om gezond en wel te zijn volledig is verspeeld. Volledig is verspeeld door niet te luisteren naar de signalen die jouw lichaam je geeft. Je dit volledig hebt verspeeld door niet te luisteren naar de signalen die jouw lichaam je via je hart, via de functie van jouw hart je laat weten. Omdat het hart de bron van alle kracht is, daarbij de enige echte raadgever. En ieder(s) hart samen in hetzelfde ritme klopt, wanneer de wereld weer in evenwicht is. Wanneer de wereld, met iedereen die en alles wat daarop leeft en in leven is weer in evenwicht is, door daarbij ook evenwichtig te zijn. Evenwichtig, dat wat nodig is om voet bij stuk te houden. Evenwichtig, dat wat nodig is om je leven ten volste te kunnen leven. Je leven te leven zoals dit voor jou bestemd is en daardoor ook zo behoort te zijn. Want dat wat jou toebehoort is voor jou bestemd. Dat wat jou toebehoort, is jouw bestemming, de bestemming waar jij je door mag laten leiden. Doordat dit je je helpt, jou helpt jezelf te zijn, dit jou helpt om onvoorwaardelijk van jezelf te houden, je jezelf bent.

Want het jezelf zijn en er overal en altijd voor kiezen om dit te zijn, is dat wat het leven de moeite waard maakt. Dit is wat ervoor zorgt, dat je kunt genieten en iedere dag dat uit het leven haalt wat er voor jou in zit, voor jou inzit en ook zeker voor jou is weggelegd. Omdat dat wat voor je is weggelegd voorhanden is, dat wat voor je is weggelegd een bijdrage levert aan jouw leven, het leven wat je mag leven en mag leiden omdat jij zelf de enige persoon bent die jouw grenzen kent. Grenzen die alleen door jou gevoeld, alleen door jou ervaren en dus ook door jou overschreden kunnen worden, tenzij jij de ander, ieder ander en al het andere jouw grenzen laat bepalen.

En vraag je dan eens af of het jouw leven is wat bepaald wordt? Vraag je dan eens af of het jouw leven is wat door de ander, ieder ander, al het andere, regeltjes, wetten en dat wat voor jou van toepassing is, bepaald wordt? Of heb je toch ingestemd met de beste versie, die jij toebedeeld krijgt? Of heb jij toch genoeg genomen met de versie die men (de ander, ieder ander of in het geval van de regels en wetten, al het andere), jou gunt? Ja, jou gunt, waardoor jij het gevoel hebt in een bevoorrechte positie te zijn, terwijl niets minder waar is. Omdat een bevoorrechte positie vanuit het oogpunt van de hedendaagse wereld, een positie is, waarin je een baan hebt, een eigen huis (met hypotheek), je een relatie hebt, al dan niet met een paar kinderen. Ouders die nog in leven zijn, familie en vrienden, waardoor jouw sociale leven compleet ingevuld is. Compleet ingevuld is en compleet ingevuld wordt, zodat je maar niet met jezelf bezig hoeft te zijn. En voor de spaarzame momenten, voor het kleine beetje vrije tijd, roosteren de bedrijven, instanties en de personen en organisaties die het voor het zeggen hebben, gewoon nog wat nieuwe regels in. Wat dingen waar jij je mee bezig moet houden en bezig bent.

Want wanneer jij bezig bent, wanneer jij volop bezig bent met de gekte van alledag, dan kom je er gewoonweg niet aan toe om jouw leven te leven. Wanneer jij bezig bent met de gekte, dat wat de dag, iedere dag, waarin jij leeft, of denkt dat je leeft, met zich meebrengt, dan hoef je nooit bezig te zijn met jezelf.

Dan hoef je geen verantwoording te nemen, dan is alles wat er bij jou op je pad komt, de schuld, door toedoen of toch door medewerking van de ander of is het met medeweten van de ander? De vraag is met medeweten van wie? Wie heeft dit plannetje, dit sluwe plannetje bedacht? Wie heeft dit plan bedacht en wie zorgt ervoor dat dit plan tot in lengte van dagen door blijft gaan, door blijft gaan doordat we het gewoon iedere dag opnieuw accepteren als gewoon? Als gewoon of dat wat bij ons hoort en dat wat bij ons past? Gewoon of dat wat gedacht wordt of in wezen bedacht is, om ieder mens ervan te overtuigen dat dit de wereld is, dit de wereld is waarin wij met inmiddels meer dan 7 miljard mensen leven. De wereld waarin de waarde van de mensen bepaald wordt. De wereld waarin de waarde van iedereen die en alles wat leeft of een bijdrage levert bepaald wordt? Dat dit laatste is wat mij bezighoudt, wat mij al vanaf dag 1 bezighoudt, is dat wat ik met ieder mens wil delen, dat wat ik met ieder mens mag delen, dat wat ieder mens weer mag weten, voor hij of zij zich laat meeslepen, meesleuren, of eigenlijk opslokken in dat wat ervoor zorgt dat je veelal niet jezelf kunt zijn. Dat je veelal, of in wezen vaak niet jezelf kunt zijn, doordat je het zo druk hebt met alles wat moet, dat het werkelijk doen wat nodig is, wat jij als mens echt nodig hebt naar de achtergrond verdwijnt. Naar de achtergrond, als in later, wanneer de pensioengerechtigde leeftijd behaald wordt. Als in later wanneer ik de tijd, de mogelijkheid en de middelen heb. Dat het middel meteen ook de kwaal is, zul je nu weten.

Wat weerhoudt je ervan om goed voor jezelf te zorgen?

De vraag die ieder mens zichzelf mag stellen die geplaagd wordt, door enig onvermogen, enig onbegrip en de wijze waarop hij of zij dagelijks gehinderd en geplaagd wordt. Omdat het in wezen het enige is, wat een mens zich af kan vragen, die ertoe bereid is, die er klaar voor is, die weer wil leven, gezond en wel zijn, vol liefde inclusief dat op je bord.

Je bord, je kommetje, je schaalpje of dat wat jij tijdens de maaltijd gebruikt om zelf van te kunnen en mogen eten. Want het gaat niet om de buitenkant, het gaat niet om de setting, of deels toch wel, in combinatie met hetgeen erop, erin of erbij zit, de voedingswaarde, eerlijke producten eten.

Omdat alles wat rent, vliegt en zwemt, in vrijheid een leven heeft geleid, waar ook hij of zij voor kiest en echt wil gaan. Een dier is in wezen op geen enkele wijze ondergeschikt, mag daarom ook zeker niet in gevangenschap leven of zich de mindere voelen, van nut en zinvol, waardig in z'n bestaan.

Bestaan, is in leven zijn, in het leven zijn waar jij, en daarbij iedereen die en alles wat leeft, zich volledig kan vinden, door er zelfs ook iedere dag volledig in te kunnen en mogen zijn. Iedere dag volledig in het leven staan, dat doen waar energie uit voortkomt, waar energie door wordt opgewekt, de bron, van ieder leven, en alles wat leeft, heel, compleet, zonder pijn.

Want pijn is de reactie, die ervoor zorgt dat je beperkt bent, dat je overbelast bent, of sterker nog dat je je hebt misdragen. De enige die daar zeker van is, die daarover de ins en outs kent, ben jij, je mag en kunt het in wezen alleen jezelf vragen.

Door jezelf de vraag te stellen, wat jou ervan weerhoudt om jezelf te zijn, natuurlijk goed voor je innerlijke zelf te zorgen? Het gaat niet alleen om de buitenkant, maar ook dat wat naar binnen werkt, dat waar jij je door laat leiden en sturen, dat wat jou tot een wellustig of behoevend persoon maakt, zonder daarbij bezig te zijn met je toekomst, de dag die volgt, morgen.

Omdat morgen een dag is die niemand nog heeft, morgen een dag is, die alleen de persoon die vandaag goed heeft afgerond zal mogen zien, zal mogen ervaren, weten, daardoor beleven. Wanneer jij het leven bent, het leven wat je leeft bent, staat voor wat je wilt, door te doen wat jouw prioriteit en voorkeur heeft, alle dagen dat je leeft, onvoorwaardelijk liefde geven.

Onvoorwaardelijke liefde, daar is het weer, een begrip, een richtlijn, de basis voor alles wat het leven betreft, in wezen is. Het tegenovergestelde van zonder liefde zijn en of liefde die onder voorbehoud geldt, waarin één of meer voorwaarden gelden, wanneer je als mens jouw eigen leven leeft, op geen enkele wijze een vrij leven, op geen enkele wijze verantwoord, tenzij tijdelijk, met vooruitzicht op vrijheid, geen gevangenis.

Want gevangenschap, is dat wat elk mens ervaart die moet, die in wezen iedere dag vast zit aan een gedwongen ritueel. De persoon zelf bepaalt hoe lang hij of zij hiermee kan leven, zoals de naar het gezegde woorden in een bekende komedie ooit luidde en nog steeds weerklinken, “ieder krijgt zijn deel”.

Welk deel dit is, welk deel dit zal zijn, mag ieder voor zich bepalen, mag ieder voor zich zelf ondervinden, door te zien. Dat wil zeggen, wanneer je het lang genoeg volhoudt, om werkelijk in vrijheid te leven, heel lang of kort misschien.

Wil jij wachten tot voor jou het doek valt, tot jouw serie, jouw blijspel, jouw komedie of tragedie ten einde komt, ophoudt te zijn, doordat het in wezen onhoudbaar is, onbegonnen werk. Wanneer je jouw lot in handen van de ander legt, jouw man, je vrouw, kinderen of naasten hierin meeslept, volgt toch de thriller en horrorvariant, waaraan je alleen ontkomt door de feiten onder ogen te zien, je contact met God herstellen, kerk?

Dit is opnieuw aan iedere persoon zelf, kan op geen enkele wijze door of voor de ander worden beslist en of bepaald. Geloven is vertrouwen, weten wat er in je hart leeft, door de woorden te horen, te voelen, ervaren en beleven, datgene wat bijdraagt aan je eigen ontwikkeling, wie beslist die betaalt.

Dit geldt voor de persoon die voor de ander beslist wat hij of zij zal moeten doen en of daarbij zal leren, het zich weer te herinneren, opnieuw te weten, in het leven wat wordt geleefd. Tenzij je gedurende de reis die jij begonnen bent, op jouw pad blijft, volhardend bent, ieder zijn of haar weg laat lopen en gaan, dat laat ontstaan, dat laat gebeuren, dat wat lucht geeft.

Lucht die voor ieder mens nodig is, om het leven op de meest volwaardige manier te kunnen en mogen beleven, meemaken. Omdat het leven leven creëren is, zonder manipulatie, zonder sturing, zonder overnemen van begeleiden, iedereen heeft de mogelijkheid, de kans en keuze om het te doen, eigen taken.

Taken die elke dag, die je als mens mag begroeten, mag leren kennen, mag leren zien, tot een unieke gebeurtenis laat zijn. Uniek doordat de kleur en de klank die jij er persoonlijk aan toevoegt, jouw waarde bepaalt, jouw waarde vertegenwoordigt en vasthoudt, voor jezelf en ieder ander zorgt, zonder pijn.

Want dat is wat er gebeurt, dat is wat de mens ervaart, die zijn of haar waarde door een ander laat bepalen, die een ander, ieder ander, al het andere nodig heeft, om er te zijn in wezen. De persoon, die het gevoel heeft of eigenlijk denkt, dat zonder de ander, zonder zijn of haar aanwezigheid, zonder specifieke hulp of hulpmiddelen, het leven onmogelijk is, het leven een einde kent, stopt, klaar is, terminaal wordt of toch genezen?

Ja toch genezen, omdat hij of zij zich neerlegt, zich overgeeft, zich overlevert aan dat wat hem of haar overkomt of gebeurt. Het strijden, wat in werkelijkheid de strijd met zichzelf is, al moe is, zat, de energie voorbij, niet langer op aarde, betreurd.

Want de meeste mensen zullen het verlies ervaren, als ware het een amputatie, een verwijdering van een stukje van zijn of haar persoonlijkheid van zijn of haar hart, ziel of geheel. Het geheel van dat wat jij bent, dat wat jouw waarde is, dat wat jou uniek maakt, dat wat jouw leven kleurt, echt, zoveel?

Ja zoveel, omdat je als mens de ander, jouw geliefde, jouw naasten als jouw gelijke ziet, als deel van jou voelt en ervaart. Ook al heb je een andere vader of moeder, is de bloedband en het dna totaal niet overeenkomstig, de tijd die je in jouw leven bewust of onbewust met elkaar heb doorgebracht, is dat wat de werkelijke waarde bepaalt, omschrijft, daardoor evenaart.

Dat je als mens daarom iedere dag, die je als jezelf mee mag maken, daarom volledig mag benutten, volledig invulling kan geven, is dat wat God, dankzij Jezus, mogelijk heeft gemaakt. Door zelf te hebben ervaren waar pijn maar ook verdriet toe kan leiden, het wezenlijk lijden door leiden blokkeert, de kans op groei en ontwikkeling uit vrij wil bijna voorgoed verzaakt.

Dat ook God uit liefde voor zichzelf en al zijn kinderen heeft ingestemd heeft met een offer, waar Zijn Eniggeboren Zoon Jezus, zich op eigen initiatief, op geheel eigen wijze, toe heeft laten leiden en daar gedurende Zijn hele leven voor gegaan is, door zijn leven te geven, “onvoorwaardelijk” heeft ingezet. Onvoorwaardelijk, zonder er iets voor terug te verwachten, uit liefdadigheid, zonder betaling, betaling in aards geld, toch het wezenlijke waardemiddel, vrij van plichten, nochtans bezet.

Bezet, omdat ook God zijn schuld, dat wat Jezus hem gegeven heeft, op eerbare wijze af wil kopen, door dit nu op te heffen, door dit voorgoed verleden te laten zijn, voor altijd verholpen. De hemel op aarde, weer realiteit wordt, weer in het hier en nu mogelijk gemaakt, voor iedereen die zich aan zijn of haar keuze in leven houdt, geldt dat hij of zij werkelijk is geholpen.

Geholpen om dat wat God mogelijk maakt, weer waarheid te laten zijn, door Jezus in, van, door, met zijn liefde begeleidt. De juiste keuzes maken in leven, voor jezelf, iedereen en alles wat leeft, de ander, je naasten, iedereen weer meer eigen tijd.

Tijd, dat wat je als mens krijgt, door jouw leven ten volste te gaan leven, dat wat jij ervaart, beleeft, door dagelijks te delen. En zelfs wanneer je dit niet openbaar maakt, het verzamelt, het inbindt, als een boek uit wil brengen, zul jij hen die het nodig hebben bereiken, zonder 3 of 4G verbinding, wel velen.

Velen, die net als jij, hun weg lopen, hun weg deels onder de liefdevolle begeleiding van God en Jezus, zullen blijven gaan. Dat het er dan op geen enkele wijze toe doet, welke bijdrage je levert aan de maatschappij, je werkelijke waarde, de energie, kracht in de samenleving is, dit laat jou je “mannelijke” staan.

Maar hoe weet je wat jouw werkelijk waarde is? Hoe weet je als mens, wat jouw toegevoegde waarde is en mag zijn? Voel je dit, denk je dit of is er iemand die dit tegen je vertelt, waardoor jij zeker weet? Zeker weten is open staan voor je gevoel, jezelf iedere dag beoordelen. Jezelf, jij, en iedereen die daarnaast is, alles wat daarnaast is, laten zijn. Want ieder ander die naast jou staat en naast jou is, mag er zijn. Ieder ander die naast jou staat en naast jou is mag er wezen. Ieder ander en al het andere wat naast jou in leven is, heeft evenveel recht en evenveel rechten om het leven te leven wat voor hem of haar bestemd is. Dat alle wet en regelgeving hieraan niets afdoet, dat alle wet en regelgeving hieraan niets toevoegt is dat wat ieder mens mag weten, ieder mens die ervoor kiest om volledig zichzelf te zijn. Want dat dit iets is wat mij in de afgelopen tijd weer duidelijk is geworden, dat dit iets is waar ik me sinds korte tijd weer bewust van ben, is dat wat ik graag met iedereen deel. Omdat je als mens alleen gehinderd wordt door de regels en de wetgeving wanneer je je boekje te buiten gaat.

En wanneer je je boekje te buiten gaat, schaad je jezelf, iedere dag, ieder moment en op elk vlak. Vraag je eens af, hoe lang jij nog door wilt gaan met het schaden van jezelf, jouw geliefden en de mensen en dieren om jou heen? Vraag je eens af, hoe lang jij de ander, ieder ander en al het andere nog jouw pijn wilt laten voelen? Want dat deze pijn, het delen van deze pijn bewust of onbewust door jou doorgegeven kan worden, is dat wat ieder mens zal weten die ervoor kiest om bij zichzelf te blijven, zijn of haar eigen verantwoording en daarmee ook verantwoordelijkheid te nemen door verantwoordelijk te zijn. Verantwoordelijkheid nemen in leven, door verantwoordelijk te zijn, betekent ook verantwoordelijkheid naar jezelf toe. De verantwoordelijkheid naar jezelf toe nemen, door dit te zijn.

Verantwoordelijk voor alles wat je zegt, denkt, doet en laat. Verantwoordelijk voor alles waar jij het startsein voor geeft, omdat jij de enige bent, die het startsein van jouw leven, dat waar jij ooit voor gekozen hebt, maar ook voor het beëindigen ervan bent en mag zijn. Jij mag alleen de verantwoordelijkheid voor jouw eigen leven opeisen, omdat God jou dit als zijn kind, als geboorterecht heeft meegegeven. En wanneer jij klaar bent met jouw leven, wanneer jij wezenlijk voldaan bent, je de bijdrage aan jouw leven hebt gegeven, waarvan je weet, voelt en ervaart dat dat het is, dan zal God jou de wezenlijke vrijheid geven. Pas dan zal God jou van je aardse lasten ontdoen.

Aardse lasten die pijn, leed en verdriet kunnen veroorzaken, aardse lasten die ervoor zorgen dat jij in je leven zult moeten knokken en vechten wat jou rechtmatig toekomt, of is het toch anders? Is het vele malen eenvoudiger wanneer jij jouw leven weer leeft? Is het vele malen eenvoudiger wanneer jij er weer voor kiest om jouw leven te zijn, doordat jij iedere dag zelf dat doet wat jou maar ook de ander helpt om bewust te kunnen leven, door bewust in leven te zijn. Ja lieve mensen, door bewust in leven te zijn, iedere dag te zien waar de waarde in ligt, kun je genieten, kun je en mag je genieten van alles wat zich aandient, kun je en mag je genieten van alles wat er op jouw pad komt. Want dat wat jij op je pad tegenkomt en zelfs dat wat jij op jouw dak krijgt, zal altijd een bijdrage leveren aan dat wat jij nodig hebt om jouw leven te vervolmaken. Dat wat jou overkomt in leven, zal altijd op elk moment een bijdrage kunnen en mogen leveren aan wie jij in wezen bent. En zelfs wanneer je dit nog op een andere wijze ervaart, wanneer jij er de lering en les er nog op geen enkele wijze van trekt of inziet, zal het jou helpen om steeds meer jezelf te wezen, jou helpen om steeds meer en vaker jezelf te zijn.

Want het jezelf zijn is het geschenk, het jezelf zijn zonder angst, pijn en verdriet, het jezelf zijn zonder leed, is dat wat jij geheel eigenhandig, met behulp van God zult mogen bereiken.

Het jezelf zijn is dat wat zoveel waard is, dat er geen mens, geen enkel mens, geen ander in staat is om jouw leven te leiden. Omdat jij de enige bent die jouw leven leidt, jouw leven leidt, mits je de lessen die het leven jou leert, die het leven jou meegeeft weer volledig op waarde inschat. Weer volledig waardeert, volledig, door te voelen, door het te ervaren en te beleven, iets wat alleen mogelijk is wanneer je het zo laat zijn. Want door het te laten zijn zoals het is, zul je dit ook werkelijk als de juiste les mogen zien. Als dat wat jij nodig hebt en dat wat jouw behoefte bevredigt, dat wat jouw behoefte, dat waar bij jou behoefte toe is, behoefte aan is, volledig zal kunnen en mogen worden voldaan. Omdat alles wat je als mens nodig hebt voorbestemd is, alles wat je als mens nodig hebt op voorhand al geregeld is en geregeld wordt, met als doel dat jij weer jouw leven in de hand neemt. Met als doel dat jij de verantwoordelijkheid, de verantwoording weer met beide handen aanneemt, zodat ook jij net als ik jouw leven en de regie daarover weer in de hand hebt. Want door de regie van je leven weer in de hand te hebben en in de hand te houden, krijg je als mens alles wat je nodig hebt op je pad, krijg je alles wat je als mens kunt gebruiken, kunt gebruiken en kunt inzetten om een zo groot mogelijke doelgroep te bereiken. Bereiken, omdat jij jouw handen uitstrekt, jouw handen uitstrekt om te delen, om te delen en te ontvangen. Omdat het ontvangen wat wezenlijk van waarde is, wat wezenlijk van belang is voor jouw eigenwaarde jou altijd toekomt, omdat dit de toekomst is. En dat wat jou toekomt en waar jij zomaar tegenaan loopt zal jou de meest gelukkige mens op aarde maken.

Wanneer is het jouw tijd?

Wanneer is het jouw tijd, wanneer is het jouw tijd om jezelf te committeren aan jouw eigen waarde, jouw eigenste zelfzijn? Dat wat er werkelijk toe leidt dat je in je kracht bent, in je kracht staat en jouw kracht in wezen zult wezen, door dit ook werkelijk dagelijks te tonen, te leiden en niet voor de schijn.

De schijn, die heel veel mensen ophouden, door te lachen, door druk te zijn met van alles en nog wat behalve hun leven. En natuurlijk ben ik de laatste die zegt dat dit anders moet zijn, het mag wel, jij mag dit zelf bepalen, ik deel op diverse wijzen mijn ervaringen, wat ik heb meegemaakt, gratis geven.

Doordat ik tijdig een keuze heb gemaakt om mijn leven weer als dat wat voor mij leidend is, te zijn gaan beschouwen, zien. Omdat ik me bewust ben van het feit dat we allemaal mensen van alledag zijn, geen enkeling uitgezonderd, jij misschien?

Wil jij de gok wagen, wil jij erop wachten tot jouw tijd start, jouw tijd begint en of wacht je tot iemand jou het sein geeft. Het sein, toestemming of is het toch de mogelijkheid door.... ja, door wat, tijd door geld en de ruimte voor jezelf, jij leeft.

Ja jij leeft je leven of laat je leven leiden, door..., ja door wie of wat, waar kies jij voor nu je de kans hebt, de kans krijg? Omdat jij als geen ander weet, waarvoor je kiest, waarvoor jij gaat, of je er open over bent, of je het deelt, of liever zwijgt.

Zodat zwijgen over dat wat jij meemaakt, zwijgen over dat wat je overkomt, wat je ervaart, beleeft en iedere dag ondervindt. Jou helpt, jou de kans geeft om eraan te wennen, jouw kind?

Kind ja, omdat het een soort van idee, gedachte, plan of iets is wat je het liefst zou willen delen, nu al openbaar wilt maken. Terwijl je diep van binnen weet, dat de tijd, of de mensen die in jouw nabijheid zijn, er nog aan zullen moeten wennen, er rustig op voorbereid mogen worden, zonder ze kwijt te raken.

Kwijtraken, omdat de plannen en de uitwerking daarvan, de nodige inzet en energie behoeft en of inzet en energie vereist. Natuurlijk zal jij de kar mogen trekken, de kar trekken waar jij de koploper van bent, zonder de koploper te blijven, omdat de wagen die eraan gekoppeld zit langzaam samenvloeit of beter gezegd één wordt, overvloeit in dat wat de waarde prijst.

De waarde of waar, het verschil zit hem in dat wat verkocht of dat wat gegeven wordt, aangeboden als iets wat je kan helpen. In tegenstelling tot dat waar de wereld van nu op gespind is, de wezenlijke hulp en niet een doekje tegen het bloeden, dat wat nodig is om het werkelijk leed te verzachten, te stelpen.

Omdat het stelpen van dat wat door manipulatie veroorzaakt wordt, door het hoofd voorbereid, verstandelijk gecreëerd. In wezen iets is, wat alleen een basis vindt voor hen die op geen enkele wijze bij zichzelf kunnen blijven, door de verkoop van hun eigenwaarde, hun tol, kwaliteiten en talent verlerd.

Dit klinkt natuurlijk absurd, belachelijk en komt totaal niet overeen met dat wat in de wereld als succesvol wordt gezien. Tenzij de persoon wakker wordt, zich beseft dat er veel meer tussen hemel en aarde is, ruimte, universeel, God misschien?

De zekerheid hebben we geen van allen, door vertrouwen is er wel degelijk een kans, een keuze en dat wat echt inspireert.

Omdat iets wat van nature in ieder mens zit, door het hart op de juiste tijd en plaats, gebruikt en beschikbaar gesteld wordt. Als bedankje voor de trouwe inzet, het zelfsrespect, iedereen eigen broek ophouden, dat doen wat je toebehoort, jouw bord.

Het of beter gezegd jouw bordje, dat wat je erop krijgt, in de letterlijke maar ook zeker de figuurlijk zin, zin van het leven. Geven en nemen, door uit te delen en te incasseren, dat wat op elk moment in verhouding hoort te staan, zo weergegeven.

Weergegeven, afgebeeld, afgeschilderd, door het gestalte te geven, te reproduceren, omdat het altijd zo beschreven staat. Wie niet horen wil zal moeten voelen, wie niet luisteren wil zal het ondervinden, een vaststaand iets, de standaard maat.

Standaard omdat ieder mens, hoe hoog hij of zij in rang ook is, dezelfde basis kent, dezelfde tijdgeest, algemeen is, voor allen gelijk, onvoorwaardelijk, onder geen beding verdraait. Want verdraaien, misleiden, dat wat er tot op heden toe heeft geleid, dat de mens zichzelf is kwijtgeraakt, zichzelf en zijn of haar eigenwaarde, van levensbelang, niet langer weggewaaid.

Weggewaaid of weggewuifd, beide aan de orde van de dag, beide op de meest onnatuurlijke wijze worden gesimuleerd. Waardoor dat wat werkelijk en wezenlijk totaal overbodig is, onnodig is, schadelijk kan zijn, uit alle macht gestimuleerd.

Ja, uit alle macht, de machten en de krachten die in wezen op geen enkele wijze verantwoordelijkheid tonen en of dragen. Er zeer geleerde heren en dames op zetten, met onderzoeken, studies en zo het er nu op lijkt, het er nu naar uitziet, de echte of zijn het toch de onheuse, de ondoordachte keuzes, vragen?

De vragen of eigenlijk levensvragen, die de mens zichzelf op geen enkel punt lijkt te stellen, lijkt te willen stellen, onnodig. Dat het echter de belangrijkste voorwaarde is, dat is wat je helpt en ervoor kan zorgen dat je je leven leeft, is dat wat van waarde is, waardevol en al het andere, de rest echt overbodig.

Overbodig, omdat het geen enkele bijdrage levert aan dat ene wat als levensgeluk bestempeld en beschouwd wordt, daarbij ook wezenlijk is en voor altijd en eeuwig zo zal zijn en wezen. Daardoor is de angst ook voorgoed verleden tijd en zal dit onder geen beding, onder geen enkele omstandigheid meer, nogmaals herhaald worden, voor altijd klaar, zonder vrezén.

Want vrees is het werkwoord wat angst leidt naar alles wat lijden veroorzaakt, lijden versterkt, daardoor leed laat zijn. Vrees voor het vrezén, de wezenlijke aanwezigheid van het enige waardoor leed ontstaat en gevoed uitmondt in de pijn.

De pijn die voor velen, alleen voelbaar is wanneer hun tijd, de tijd hier en nu op aarde, ogenschijnlijk in wezen gekomen is. Dat de tijd alleen komt, wanneer jij eraan toegeeft, wanneer jij er zelf mee instemt, je hoofd neerlegt, is tot op heden nog steeds het begrip wat weinig mensen kennen, een groot gemis.

Een groot gemis, doordat er iedere dag mensen overlijden en heengaan, waarvan velen zeggen dat de tijd op aarde erop zit. De tijd op aarde, die zij zelf wilde benutten, daarbij zelf zinvol wilde gebruiken, krachtens en overeenkomstig het voorbeeld, dat wat “de wereld”, de maatschappij als normaal ziet, de hit.

Ja een hit, omdat degene die muzikaal is, van alle tijd, ieder andere minder positieve daarmee overstemt en ook ontkracht.

Door de juiste klank dat bereiken wat er meer toe leidt dat er een samenhang komt, minder verschillen, mooi, onverwacht.

Onverwacht of zonder verwachting, uit vertrouwen dat alles uiteindelijk, op de lange duur opgelost wordt, ten goede keert. Omdat ieder mens diep van binnen weet, dat de gekte die nu heerst, dat wat er nu gepromoot en gepropageerd wordt, dat is waar geen enkel mens wijzer van wordt, hoeveel je ook leert.

Waarom iets leren wat in de voorgaande eeuwen, afgelopen, tijd, nog tot geen enkel resultaat heeft heeft mogen leiden? Zal dit eindelijk de ogen van velen gaan open, waardoor het hart, van belang voor ieder mens die leven wil, zonder enige inbreng van, wie of wat, niets dan de waarheid, dat wat echt een bijdrage levert, onmogelijk te ontkennen of te vermijden.

Het vermijden, door er maar zoveel mogelijk omheen en ook langsheen te praten, te omzeilen, waardoor dat wat werkelijk de waarde vertegenwoordigt, nu doelbewust wordt uitgesteld. Waardoor dat wat zo hard nodig is, waar werkelijk behoefte toe is, behoefte aan is, een mens die zichzelf is, een mogelijk leider, de mens die verantwoording neemt, echt, mens, held.

Een held dat wat ieder mens is, die zijn of haar eigen leven weer in handen neemt, weer wezenlijk verantwoordelijkheid durft te nemen, durf te pakken, deze daardoor zelf draagt. Niet langer op zoek naar een of de schuldige in alles wat er op dit moment speelt, omdat er geen mens is die erom vraagt.

Omdat het antwoord, de oplossing en dat wat verkocht wordt als van het grootste belang, allang is verholpen, achterhaald. Waardoor ieder mens, de tijd krijgt, de rekening is betaald.

Onze rekening, dat wat de mensheid in een ver verleden in de vorm van Adam en Eva gepresenteerd heeft gekregen, is door en dankzij Jezus ook werkelijk afgesloten, voorgoed verleden. Dat wat is geweest, daarbij ook iets wat op geen enkele wijze meer zal hoeven worden herhaald, overbodig in het heden.

Waarom zou je er dan in hemelsnaam voor kiezen en dit ook willen herhalen, waarom zou ieder mens weer boeten, de lasten opnieuw doormaken deze nogmaals af willen kopen? Tenzij ieder mens, zijn of haar eigen pad, dat wat hij of zij ooit gestart is, nog moet vervolmaken, door deze af te lopen.

Wanneer je met iedere stap dan iets afsluit, kun en mag je wezenlijk en werkelijk verder gaan, verder doordat je eigen gemaakte fouten herstelt, waarmee jij jouw schuld inlost. Jouw schuld, dat waaraan jij je ooit zelf in leven schuldig hebt gemaakt, onder invloed van iets, iemand, de situatie of omstandigheid, eigen initiatief, er hoeft niet te worden getost.

Omdat alle fouten, die je als mens maakt, alleen jou en geen enkel ander mens aangerekend kunnen en mogen worden. Deze horen bij de keuzes die je in je leven maakt, dit zijn de spelregels, een gladde weg, hobbels of toch liever de horden.

De horden, hobbels en hindernissen die jou met jezelf laten kennismaken, je laten zien waartoe je als mens in staat bent. Het erbij laten en de oplossing bij iets of iemand anders laten is mogelijk, de vraag is, herken je dan ooit jouw eigen talent.

Zul je wanneer alles je aangeleund wordt, wanneer er altijd iemand is die je vangt, weten hoe het hoort en zelfs mag zijn? Of je leer je door vallen en opstaan, de levensles van de pijn?

De pijn die jij zelf mag vertalen, die in jou, inwendig pas de ware oorsprong vindt, wanneer jij de betekenis vol accepteert. Want acceptatie van jouw menszijn, van het jezelf zijn, met alle goede, minder goede, lelijke eigenschappen, helpt, leert.

Helpt en leert jou dat ook jij fouten kunt maken in je leven, waar dan wellicht geen vergelijkingsmateriaal voor bestaat. Door je eigen fouten, echter te onderkennen, deze niet te zien als de oorzaak van alles wat er uit voortvloeit, doe je jezelf en ieder ander te kort, zal dat wat je schaadt zich mogelijk zelfs verdiepen, komt iedere behandeling, dat wat nodig is, te laat.

Te laat, of laat, dat is de keuze die je als mens hebt en met beide handen aan mag pakken, die je zelfs aan mag grijpen. Tenzij je ervoor kiest om de gemaakte fouten, niet te willen herstellen, moe zijn, er letterlijk klaar mee zijn, zonder enige levenslust, geen zin meer, het zat zijn, er tussenuit knijpen.

Maar waar knijp je tussenuit, uit jouw leven, uit jouw weg of uit het leven van iedereen die en alles waar je zelf om geeft? Vraag je dat eens af, vraag je eens af waar je werkelijk en of wezenlijk ontvlucht jouw leven, of 't leven van alles wat leeft?

Dit laatste is vaak het geval bij de mens die tijdens zijn of haar leven, het leven wat geleefd wordt, het leven wat geleid wordt, door het laten, het volledig door de ander laten leiden. Waardoor leiden, niet leiden maar lijden wordt, zonder eigen inbreng, zonder stem, zonder antwoord of juist het vermijden.

Geen eigen inbreng, geen stem en of antwoord, voor een groot deel, zij het niet het overgrote deel geleid en of misleid. Tenzij je er wezenlijk voor kiest, God, Zijn Zoon Jezus, tijd.

Wat doet jou besluiten om voor jezelf en daarbij wezenlijk voor God en Zijn Zoon Jezus te kiezen? Dat is de vraag die ik mezelf heel lang dagelijks heb gesteld. De vraag die mij in wezen zo vaak bezig heeft gehouden, dat ik in feite, in wezen me geen leven zonder deze vraag kan voorstellen. Dat ik me mijn leven op geen enkele wijze meer voor kan stellen zonder de wetenschap dat God en Jezus er altijd voor mij, voor iedereen die en alles wat leeft zullen zijn. Hoeveel kost het mij om dit toe te geven? Hoeveel kost het mij om iedere dag even een moment aan hen te denken, een moment, een vast moment, inmiddels ingebakken als een vast ritueel. In de morgen, wanneer ik ontwaak, in de morgen wanneer ik mijn ontbijt, eten en drinken klaar maak, gedurende de dag wanneer ik thee zet of eten kook. Wanneer ik aan het einde van de dag, nadat alles wat ik mee heb mogen maken weer goed verlopen is, wanneer ik dat weer gedaan heb wat voor mij mogelijk is, bedank ik voor alle wat ik heb mogen meemaken, alles wat ik heb mogen meemaken en daarbij zien en doen. Daarnaast bedank ik voor het feit dat God, door Jezus er weer voor iedereen die en alles wat leeft is geweest omdat ik dit ook werkelijk op die wijze ervaren heb, het werkelijk op die wijze meegemaakt heb en het werkelijk op die wijze beleef.

Daardoor ben ik ook letterlijk overtuigd van het feit dat God bij ieder van ons aanwezig is, ieder mens in staat is om zijn stem en wijsheid te mogen gehoord worden omdat dit in wezen deel van ons zijn is. En dit in wezen ook tot ieders mogelijkheid behoort, ieders mogelijkheid, wanneer deze bereid is om goed naar zichzelf te kijken, door zichzelf echt te zien. Zichzelf te zien als een kind van God, als de persoon die hij of zij zelf gekozen heeft te zijn, ver voorafgaand aan het leiden van dit leven. Ver voorafgaand aan het leven waarin hij of zij nu leeft.

Dat dit voor mij iedere dag opnieuw zo voelt, zal iedereen die mij kent inmiddels weten. Ik deel het al zolang met iedereen die en alles wat mij lief is dat het nog langer ontkennen zou zijn alsof ik mezelf niet accepteer. Alsof ik zelf nog steeds niet accepteer dat ik mezelf ben en mezelf kan en mag zijn. Dat ik mezelf kan en mag zijn met alle goede dingen maar ook met alle dingen die ik nog kan en mag verbeteren, die ik nog kan en mag leren, die ik kan en mag weten door dit te beleven en er bewust bij te zijn. Want ook ik weet dat ik door bewust in mijn leven te zijn, door mijn leven bewust te leven, letterlijk alles op mijn pad krijg wat ik nodig heb. Wat ikzelf nodig heb om er voor iedereen die en alles wat leeft te zijn. Om er voor iedereen die en alles die mijn hulp nodig heeft te kunnen zijn, te kunnen zijn in leven. Het enige wat ik daarvoor zelf hoeft te doen is er dagelijks op toezien dat ik mijn eigen leven leef. Want het leven van mijn leven brengt me vanzelf op het pad wat nodig is om ook werkelijk te weten. Werkelijk te weten wat het delen waard is, het delen en weten waard is, doordat dit weten het delen waard is. Wetenswaardig en daardoor waardevol. Omdat mijn leven wetenswaardig en waardevol is en dit ook voor ieder mens geldt die zijn of haar leven leeft. Die er voor de volle honderd procent voor kiest om zijn of haar leven te leven. Het leven te leven waar hij of zij voor de volle honderd procent voor gekozen heeft. Het leven te leven en het leven te leiden wat bij mij past en bij mij hoort, omdat dit ook echt mijn leven is.

Het leven is wat ertoe bijdraagt dat ik dat weer mag weten wat God mij meegegeven heeft. Wat God, dankzij Jezus, dankzij de 10 geboden die in mijn hart geschreven staan mij heeft willen laten weten. Omdat ik het waard ben om te weten, omdat ik het waard ben om er te zijn en ik net of evenals ieder ander die ervoor kiest om zijn of haar leven te leven in leven mag zijn.

En wanneer ieder mens weer weet, weer wetenswaardig en daardoor waardevol is, is de tijd er rijp voor om het leven voor ieder mens weer mogelijk te maken. Is het tijd om het leven in liefde voor ieder mens weer mogelijk te maken, omdat het leven in liefde, geluk en gezondheid de enige juiste wijze van leven is. De levenswijze is die God voor ogen had toen Hij de hemel geschapen heeft met iedereen die en alles wat daarop leeft, wat daarop de levensvaardigheid heeft. Want alleen de persoon die de levensvaardigheid kent is in staat zijn of haar leven vorm te geven. Alleen de persoon die de vanuit alle belang levensvaardigheid kent, is in staat om zijn of haar leven vorm te geven en daarmee het leven van iedereen die en alles wat in liefde met hem of haar verbonden is de juiste richting op te sturen. De juiste richting op te sturen door de ieder mens zijn of haar leven te laten leiden, ieder mens zijn of haar leven te laten leven. En zelfs wanneer de ander de verkeerde, de onjuiste zijde kiest, ervoor kiest om zichzelf tekort te doen, zal hij of zij dit buiten het zo nu en dan kenbaar maken, buiten de ander erop te attenderen, er op geen enkele wijze van invloed op zijn. Want het zelfstandig ontdekken, het zelfstandig leren, het je zelfstandig weten te herinneren is dat wat ieder mens zelf weer mag doen, ieder mens zelf weer mag doen die ervoor kiest om zijn of haar leven te laten leiden door..... Ja, dat blijft natuurlijk altijd de vraag. Waar laat jij je leven door leiden?

Waar kies jij voor en hoe bewust ben jij van het feit dat je hier zelf ooit voorafgaand aan gekozen hebt? Hoe bewust en of zeker ben jij ervan dat jij alleen invloed zult, kan en mag hebben op jouw leven, dat wat je doet en dat wat je laat. Zelfs wanneer jij het gevoel hebt om jouw leven te verbinden met de ander, ieder ander, de persoon die jou na aan het hart staan en ieder ander die zijn of haar leven leidt, leidt en wezenlijk leeft.

Omdat je alleen wanneer je er in wezen voor kiest om jouw leven te zijn, er wezenlijk voor kiest om jouw leven volwaardig te leven een waardevolle aanvulling voor de ander kunt en mag zijn. Voor de ander die er prijs op stelt, die het prijzenswaardig vindt dat jij jouw leven met beide handen leidt, dat jij jouw leven met beide handen aanpakt. Dat je je daarbij volledig door je hart zult kunnen en mogen laten leiden is dat wat ieder mens ontdekt, wat ieder mens ervaart en ieder mens weer zal begrijpen die zijn of haar leven weer volledig onder controle krijgt, ieder mens die datgene weer doet wat hem of haar wezenlijk van waarde maakt. Wat hem of haar wezenlijk van waarde maakt, door hem of haar van waarde te laten zijn. Van waarde te laten zijn voor zichzelf, voor haarzelf, voor iedereen die en alles wat leeft, voor iedereen die en alles wat het leven heeft, omdat het leven het enige waardige is, het enige is wat van waarde is en niets, niemand anders deze waarde zal kunnen vertegenwoordigen dan jijzelf. Jijzelf omdat je van waarde bent, van onschatbare waarde bent, wanneer je dit ook zelf weer wilt weten en wilt zien, als waardevol wilt zien, doordat je dan waardevol bent en waardevol kunt zijn.

We zijn als mens allemaal weer waardevol wanneer we ons leven gaan leiden, wanneer we ons leven weer onder de loep nemen en de fouten, die we ooit zelf gemaakt hebben, die we ooit zelf hebben begaan, herstellen. Het herstellen van de fouten die van invloed zijn geweest op onszelf, iedereen die en alles wat ons dierbaar is, omdat velen van ons, vele mensen op een dusdanige manier verbonden zijn met de ander, dat ook deze mensen een herstelproces nodig hebben om verlost te worden van fouten die ooit in het verleden, een ver of nabij verleden ontstaan zijn. Ontstaan zijn doordat ze begaan zijn, ontstaan zijn doordat jij op enige tijd of wijze jezelf verloor.

Jezelf verloor door jezelf uit het oog te verliezen, jezelf verloor door de ander, ieder ander, al het andere als het of als de meest belangrijke persoon in jouw leven te gaan zien. Pas op het moment waarop je Jezus weer als de belangrijkste persoon in jouw leven ziet, als de persoon ziet waar je dankzij God alles door en aan kunt vragen is jouw les geleerd, heb je jouw les geleerd en ben je in staat en er klaar voor om jouw leven te leven. Jouw leven te leven, door volledig, zonder enige inbreng van iets of iemand anders, jouw leven weer te zijn. Dan mag je jouw leven weer zijn op ieder uur, iedere minuut en iedere seconde (of deel daarvan) van de dag. Omdat het jouw leven is en jij daar een bewust onderdeel van bent, een deel van bent, doordat je dit met beide handen aangepakt hebt, het aangepakt hebt, door er zelfstandig mee om te gaan, er verantwoordelijk mee om te gaan en verantwoordelijk te zijn. Dit zo is omdat je er met alles wat je bent en alles wat je in je hebt volledig voor kiest. Het is per slot van rekening jouw leven en wie anders dan jij kan dit leven invulling geven? Wie anders dan jijzelf kan dit leven vorm en kleur geven? Wie anders dan jijzelf kan iets vertellen over het leerproces van alle dagen die jouw leven heeft? Wie anders dan jij? Ja, er zijn vast heel veel mensen die jou graag iets laten doen waar zij bij gebaat zijn. Er zijn vast heel veel mensen die jou graag iets willen laten doen, waar zij zelf geen tijd voor of geen zin in hebben. Geen tijd voor en geen zin in. Maar tijd en zin zijn één. Omdat het de tijdszin is die ervoor zorgt dat ieder mens precies dat doet wat bij hem past en hoort. En natuurlijk hoort daar het helpen van je medemens bij. Natuurlijk hoort daar het helpen van de persoon die het zelf niet meer kan bij. Natuurlijk hoort daar het helpen van iedereen bij, die het in eerste instantie zelf op de één of andere wijze niet doet. Maar tot hoever wil je hierin gaan? Tot hoever wil jij de ander ontlasten, wil je de ander verlossen?

Verlossen of verlichten, hem of haar verlossen van alles waar hij of zij zich zelf niet bezig mee wil houden of verlichten door dat te doen waar de ander geen gat in ziet, waar de ander echt, door dit letterlijk te nemen, geen einde in ziet, laat staan een mogelijkheid of wijze om hier zelf beter van te worden, hier zelf mee geholpen te zijn. Omdat het helpen vaak meer is dan het werkelijk helpen alleen. Het werkelijk helpen alleen is dat wat zoden aan de dijk zet. Het werkelijk helpen is dat wat ertoe bijdraagt dat de persoon ook werkelijk waardeert, en vanuit deze waardering dankbaar wordt. Dankbaar omdat jij hem of haar laat zien dat jij zelfs als persoon die mensen helpt, die mensen helpt die het moeilijk hebben, door je als gelijke op te stellen het jezelf niet moeilijk maakt. Het jezelf zo gemakkelijk mogelijk maakt, omdat je er plezier aan beleeft, omdat je dat doet wat zowel de ander als jezelf een goed gevoel geeft. Het gevoel een bijdrage te kunnen leveren aan het levensgeluk van de ander, van de persoon die je helpt en jezelf door er te zijn.

Want door er te zijn, doordat men het gevoel heeft dat men op je kan rekenen, laat je zien dat je ook bereid bent om je als de ondergeschikte op te willen stellen. Je als de ondergeschikte op te willen stellen zonder de ondergeschikte te zijn. Omdat je met alles wat je doet nog steeds de regie in handen hebt en dat niet alleen, je door alles wat je doet, zelfs de regie in handen hebt van hoe jij wilt dat er met jou wordt omgegaan. Ja, dat jij zelf bepaalt in hoeverre iemand jou als een gebruiksvoorwerp of als mens gaat zien, een gebruiksvoorwerp of een mens met meer kwaliteiten dan zij zich ooit maar hadden kunnen bedenken. Een mens met meer kwaliteiten dan zij zich ooit maar voor mogelijk hadden gehouden. En dit omdat jij puur bent, omdat je eerlijk bent en omdat je dat doet wat de ander zoekt, de ander nodig heeft, zonder het te verwachten, onvoorwaardelijk.

Want wanneer jij iets onvoorwaardelijk doet, wanneer jij bereid ben om er onvoorwaardelijk, voor de ander te zijn, dan kan de ander op jou bouwen, op jou vertrouwen, er vanuit gaan dat. Ja en hier mag ieder mens zijn of haar eigen invulling aan geven. Hier mag ieder mens dat bij plaatsen wat voor hem of haar goed voelt, want ook het goed voelen hoort bij dat wat je onvoorwaardelijk voor iemand kunt doen en kunt betekenen.

Waardoor jij in wezen, het boek, jouw levensboek en deels het boek van de ander, kleur en vorm geeft, zonder de regisseur van het leven van de ander te zijn. Zonder de regisseur van het leven van wie of wat maar ook te zijn. Dat dit echter pas lukt wanneer je jezelf op waarde inschat, dat dit echter pas lukt wanneer jij weer weet waar jouw kracht inzit, inligt of soms achter schuilgaat, is dat wat vandaag naar buiten gebracht mag worden. Wat naar buiten en “in the open” gedeeld mag worden, omdat het delen van dat wat het weten waard is, ervoor zorgt dat de wetenswaardigheid alleen maar toe zal nemen. Dat de wetenswaardigheid alleen maar zal groeien en zich zelfs langzamerhand uitspreidt over iedereen die en alles wat dit nodig heeft. En zich uitspreid over iedereen die en alles wat leeft. Want het leven leven, het leven zijn en dat doen wat jou als mens een nuttig en zinvol leven geeft, is dat wat ieder mens mag ontdekken in zijn of haar leven, is dat wat jou, mij maar ook ieder ander helpt om zijn of haar leven te zijn. Zijn of haar leven in liefde te kunnen zijn, door het in wezen te zijn, door er wezenlijk te zijn en door er iedere dag wezenlijk en bewust, met honderd procent aandacht voor te kiezen. Zodat het leven wat je leeft, het leven wat je leidt en het leven waar jij je het meest in kan vinden weer jouw leven wordt. Ja, weer jouw leven wordt omdat je er bewust voor gekozen hebt op het moment waarop God jou de keuze gaf en jou de keuze liet.

Wanneer jouw tijd gekomen is!

Hoeveel mensen zijn er nog die wezenlijk zichzelf durven zijn, die erop vertrouwen, dat datgene wat zij doen het juiste is? Hoeveel mensen zijn er op dit moment nog die zich op geen enkele wijze van hun stuk laten brengen, door het verleden het verleden te laten, de ander de ander laten zijn, zonder angst, zorgen en of alles wat er ooit is gebeurt, geschiedenis?

Hoeveel mensen zijn er nog die wezenlijk en in wezen eerlijk naar zichzelf durven te kijken, zonder verlangen naar hoe het ook zou kunnen zijn, vergezeld van de ander, je verrijken? Ja, vergezeld van de ander, omdat de ander, ieder ander, maar ook de persoon waar jij mee samenleeft, close mee bent, jouw leven mee deelt, met de eer zou kunnen gaan strijken.

De eer die ieder mens persoonlijk toekomt, die het heft in eigen handen neemt, ervoor kiest om zijn of haar eigen leven, iedere dag op de meest volwaardige wijze te leven, te leiden. Door dat te doen wat een bijdrage levert aan eigen verrijking, het ontdekken van de waarheid, die in ieder mens verborgen ligt, blootgelegd wordt door het juiste pad en goede tijden.

Goede tijden, omdat deze persoon wezenlijk voelt en ervaart hoe het is om de hemel op aarde te mogen ervaren, er te zijn. Voor zichzelf en daardoor als steun voor de ander, iedereen die er zelf ook voor kiest, om een leuk leven te kunnen leven, waardevol door gevoel voor eigenwaarde, zonder enige pijn.

Zonder enige pijn, doordat het ontstaan ervan op geen enkele wijze door jou wordt opgezocht, mogelijk wordt gestimuleerd.

Omdat het leven zonder pijn is wat God voor ogen had, toen Hij de hemel en de aarde schiep, voor iedereen die herinnert, door het eigen pad te kiezen, het juiste, voor degene die leert.

Die leert van de ervaringen en alles wat hij of zij meemaakt in zijn of haar eigen leven, het leven van zijn naaste of de ander. Dat wat als extra kennis mag worden meegenomen, vanaf de zijlijn gezien, door te observeren, zonder deelname, zonder te integreren en onderdeel te zijn van het proces, volledig buiten blijvend, er naast staan, ieders eigen taak, toch ik verander?

Ja, je verandert, wanneer je de ander op geen enkele wijze steunt, de ander op geen enkele wijze laat zien wat jouw rol is, jouw eigen kracht, jouw taak in het leven, wat je hier nu leeft. Het leven in het nu, jouw kracht, jouw eigen motivatie, dat wat jou zo bijzonder, uniek, speciaal, maar ook de gelijke van de ander maakt, wanneer je er vol voor gaat, deelt, ook geeft.

Door te delen en te geven, kun je ieder mens er bewust voor laten kiezen, zijn of haar leven te leven, daarbij vervolmaken. Zonder daar wezenlijk betrokken bij te zijn, er wel als spiegel voor te dienen, op gelijk niveau, geen hiërarchie, verschillen, buiten de lijntjes kleuren, eigen invulling en het hart raken.

Het hart van de persoon, die zichzelf verloren waant in deze wereld, die vaak als zo hard, zo veeleisend, zo ingewikkeld of moeilijk wordt gezien, ervaren, ondervonden en beschouwd. Dat juist het ondervinden, ertoe leidt dat je je ondergeschikt voelt, je je de mindere, het kleine nietige deeltje of soms zelfs dat nog niet eens, maakt dat je twijfelt en niet meer vertrouwt.

Vertrouwt op eigen kracht en kunnen, wat jij in wezen bent.

Van meerwaarde, zinvol, nuttig, het ontbrekende puzzelstukje en dat wat jou weer jou maakt, wezenlijk zijn, jouw talent.

Want lieve mensen, dat is in wezen het enige waar behoefte toe is, wat nodig is en wat iedereen mag ontdekken, vereist. Wanneer iedereen zijn of haar handen weer uitsteekt om de ander tot hulp te zijn, de behoefte aan te stillen, een knuffel, een omarming, zonder enige inbreng van geld, toch gepolijst.

Het polijsten van ieders hart, waardoor alle leed, voor eens en altijd tot het verleden behoort en geschiedenis zal mogen zijn. Wie wil dit niet, wie kiest er voor het tegenovergestelde, wrok, vaak ontstaan door woede, wanhoop, onzekerheid en pijn.

Wie in mijn hart kijkt, wie mijn geschiedenis ziet en bereid is om ook dit keer tussen de geschreven regels door te kijken. Die zal zien dat er bij mij niets van een leien dakje is gegaan, ik overal zelf altijd tijd en inzet voor heb moeten geven, de waarde, dat wat het mij gekost heeft, zonder me te verrijken.

Te verrijken aan iedereen die op enige wijze, zelf het spoor deels of volledig kwijt is geraakt, door verdwaling in wezen. Werkelijk verdwalen zul je nooit, op geen enkele wijze omdat we allemaal beschermd worden, God via Jezus is genezen.

Alleen wanneer je als mens bereid bent om dit in leven te zien, in leven te willen weten, daarbij in leven te accepteren. Of kies je ervoor om je daar volledig van afzijdig te houden, te doen alsof je neus bloedt, door volop mee te gaan met de aardse gekte, het moeten, door regels, wetten en verplichte zaken, 24 uursmaatschappij, verder komen en studeren.

Studeren, het volgen van een opleiding, hogerop komen, de baan krijgen met de daarbij behorende verantwoordelijkheid. Wanneer je het goed doet, het beste met een ieder voor hebt, de juiste belangen dient, een mooi leven leiden, er voor jezelf maar ook voor de ander zijn, jouw beloning, meer eigen tijd.

Meer eigen tijd om te ontdekken wat jij mag doen en wat jouw weg is om het leven te leiden waarvoor jij gekozen hebt voor je er mee gestart bent, er in wezen en wezenlijk mee begon. Puur omdat jij je leven leidt, omdat jij je verantwoordelijkheid neemt en de verantwoording draagt die je gekregen hebt, die God jou gegeven heeft, vanuit vertrouwen, wist dat je het kon.

Want weten wat jij kunt, weten wat er voor jou mogelijk is en waar jij toe in staat bent, is dat wat elk mens weer mag leren. Elk mens die ervoor kiest om zijn of haar eigen leven en ook talenten te leren kennen, te weten waar hij of zij goed in is, zijn of haar waarde in vermeerdering omzetten en vereren.

Vereren door jezelf te laten zien, zonder daarbij of juist wel op een voetstuk of speciaal daarvoor gemaakt commercieel podium te klimmen, in de schijnwerpers, belangstelling staan. Doordat je ervoor kiest om vereerd te worden en als echt als uitzonderlijk te willen worden gezien, enig in je soort, met leiderskwaliteiten, de verantwoordelijkheid dragen voor een ieder die en alles wat leeft, jij als bestuurder, jouw bestaan?

Want een bestaan onder een vergrootglas is dat wat alleen voor de mens is weggelegd die alles volgens het boekje doet. Het boekje, de 10 geboden, naar eer en geweten leven, zonder in eigenbelang of zelfverheerlijking terecht te komen, het spreekwoord geldt nog steeds, wie goed doet, goed ontmoet.

Een stukje herhaling van iets uit mijn voorgaande boek, wat ik nu gebruik als woord van dank. "Waarom ik zo dankbaar ben

Wanneer ik hierover nadenk dan komen de woorden niet. Wanneer ik echter start met schrijven gaat het als vanzelf. Want dankbaar zijn zit hem niet in de woorden, het zit hem in de dingen die ik heb meegemaakt, die ik heb ervaren, de mensen die ik heb mogen ontmoeten en leren kennen. Mensen, die onbewust of bewust een deel uit hebben gemaakt van mijn leven. Mensen, die daar onderdeel van zijn, hebben gevormd en nog steeds vormen. Die daar deels of volledig het besef van hebben gehad. Mensen, die op de één of andere manier, door hun denken, doen en handelen, een voorbeeld zijn geweest. Zonder hierbij de persoon met naam en toenaam te noemen kan ik wel een aantal mooie voorbeelden geven.

Voorbeelden die corresponderen met bepaalde fases in mijn leven. Corresponderen met jaren of delen daarvan waarin de dingen totaal niet volgens de "planning" liepen. Niet volgens de planning omdat geen enkel mens deze zomaar zou kunnen bedenken. Geen mens deze dingen voorafgaand aan het leven wat hij (of zij) zelf mocht kiezen zou hebben gekozen. Tenzij het werkelijk zou leiden tot het vervolmaken van je ziel, mijn ziel in dit geval. De ziel, die altijd en ondanks alles wat we doen, in contact staat met God, door de 10 geboden die dankzij zijn Zoon Jezus in ons hart geschreven staan. Door het bloed van Jezus zijn overigens de zonden voor alle mensen "afgekocht" voor nu en iedereen die leeft tot in de eeuwigheid. Iedereen die leeft in de heilige geest. Iedereen die leeft met de wetenschap, dat we verbonden zijn. Iets wat ons als mens in staat stelt, om te doen wat nodig is, te doorstaan en doormaken wat we in ons leven meemaken, ongeacht de soort emotie.

Meemaken omdat het nodig is om tot besef te komen. En ook nu kan ik niet anders zeggen dat het nodig is om tot besef te komen dat we allen één zijn. Allemaal onderdeel van een groot geheel. Onderdeel van een groot geheel, daarbij allemaal individu met eigen kwaliteiten, talenten en eigenaardigheden. Want door alles wat we zonder moeite kunnen uitvoeren en doen, zijn we allen, stuk voor stuk van onschatbare waarde. Omdat het niet van belang is wie er goed, beter of best is, omdat het niet van belang is waar we goed in zijn, maar juist dat het voor onszelf van belang is om te weten waar we goed in zijn. Zodat we onze kwaliteiten kunnen benutten, eruit halen wat erin zit, omdat het ons helpt te groeien, helpt ons te ontwikkelen en daarnaast helpt om volledig in onze kracht te laten staan. Dat wat nodig is, om de balans te vinden, die je als mens zoekt om iedere storm te doorstaan. Want ons karakter, is slechts een mooi woord voor de eigenschappen die we hebben.

Eigenschappen, die ons maken tot wie we zijn, omdat God ons de vrije keuze liet. De keuze, om ons leven een eigen richting te geven. Een eigen richting, dat wat nodig is om ons eigen ik te vormen, te ontwikkelen, te ontdekken, En meteen te kijken of we ons gedurende ons leven en alles wat we meemaken staande kunnen houden. Of we werkelijk blijven wie we zijn en of we dat wat we voorafgaand aan het leven wat we leven hebben mogen zien, ook werkelijk herinneren. Of we puur naar ons gevoel luisteren, vanuit ons hart leven, zonder ons daarbij te laten leiden door ons verstand, de dingen die ons opgelegd worden, de verplichtingen die het haast onmogelijk maken om gedurende het leven wat we leven ook werkelijk onszelf te blijven. We zijn allen kinderen van God, kinderen met gelijke maar ook met unieke eigenschappen, omdat God ons heeft geschapen naar zijn evenbeeld. God is uniek, is alles wat is.

Met onze vrije wil en alles wat we voorafgaand aan het leven wat we uiteindelijk hebben gekozen, mochten zien, zullen we in ons leven de richting op gaan die bij ons past, die echt bij ons hoort, omdat het zo mag zijn. Wanneer we de dingen doen die bij ons passen, we de juiste intentie hebben om deze dingen te doen, dan zal alles ook werkelijk lukken. Dan zullen alle kansen geboden worden, zonder daar al te veel tijd en energie in te steken. Als vanzelf, omdat het een soort tweede natuur is.

Een tweede natuur, omdat het in ons bloed zit, omdat het ons gegeven is. Aangeboren, alsof er een zaadje geplant is, op het moment waarop we ons leven zijn gestart en we door het doen van de juiste dingen, het zaadje te voeden ervoor kunnen zorgen dat dit zaadje zal ontspruiten. En het ontspruite zaadje, door de zon, en onze inzet en energie werkelijk de kans krijgt om tot bloei te komen. Als een kunstwerk, wat zich volledig kan ontplooien, wanneer er tijd en aandacht aan besteed wordt. Want wanneer je ergens tijd en aandacht aan besteedt, zal het met liefde gebeuren en dat deze liefde nodig is om iets werkelijk tot een hoogtepunt te laten komen, weet ieder mens. Liefde, onvoorwaardelijke liefde. Dat wat nodig is om iets te kunnen bereiken. Nodig, omdat het voorbestemd is. Een leven zonder voorbestemming geen leven is, geen leven kan zijn, mits je je laat leiden door vertrouwen. Het je vol vertrouwen begeven op jouw levenspad, is daarbij het meest van belang. Zelfs wanneer je nog niet weet waarheen het pad zal leiden is het al voldoende wanneer je het met vertrouwen betreedt. Met vertrouwen, een goed gevoel. Een gevoel wat je sterkt en net dat extra beetje kracht geeft, wat nodig is om het vol te houden, doordat je overtuigd bent van je kunnen. Overtuigd bent, het met en vanuit de juiste intentie doet, en wat de juiste intentie is, zul je vanzelf ervaren, op het moment waarop je het pad kiest.

Want kiezen voor het juiste, zal ervoor zorgen dat het is alsof je gedragen wordt. Kiezen voor het juiste, zal zijn alsof het je totaal geen energie en moeite kost. En belangrijker nog, het resultaat wat behaald wordt, zal vele malen mooier en groter zijn, dan wanneer je strijd levert. Strijd zorgt ervoor, dat je altijd zult moeten blijven vechten. Strijd zorgt er keer op keer weer voor, dat je tegen onoverkomelijke dingen aan blijft lopen. Strijd zorgt ervoor, dat er altijd mensen zullen zijn, die overwinnen en er daarnaast mensen zijn die het nakijken hebben, er verlies zal worden geleden. Zodat het lijkt alsof er personen zijn die als overwinnaar uit de bus komen, alles voor elkaar krijgen. Niets is echter minder waar, want ook deze personen zullen getroffen worden. Getroffen op een wijze waar geen enkel mens vrijblijvend voor kiest. Omdat de pijn die geleden wordt, zo hevig zal zijn, dat geen enkel mens dit kan verdragen. Alleen eerlijkheid zorgt voor verlichting.

‘Eerlijk duurt het langst’, een gezegde, waar ieder mens zich zeker mee kan stellen. Zeker, omdat het ervoor zorgt, dat je zonder pijn en verdriet verder kunt leven. Een leven zonder zorgen, een leven in zekerheid, zelfs wanneer alles eromheen onzeker is, onduidelijk, nog niet helder waartoe het zal leiden.

Eerlijkheid betekent ook verantwoordelijkheid nemen en ervoor zorgen, dat je niets of niemand meetrekt in de foute beslissingen die je ooit genomen of gemaakt hebt. Zelfs wanneer je je hebt laten verleiden om een foute keuze te maken, dan is en blijft het nog jouw keuze, jouw eigen verantwoordelijkheid. Jij hebt de keuze gemaakt, jij hebt het besluit genomen. En of dit nu in een moment van totale zwakte of onzekerheid is geweest, dat maakt daarbij niet uit. Het gaat erom dat jij dit hebt gedaan. Bij jezelf blijven is de manier.

Bij jezelf blijven en zien dat de fouten die je mogelijk in het verleden hebt gemaakt, geleid hebben tot verdriet, pijn en zorgen, die je nooit zou hebben gevoeld en ervaren op het moment waarop je deze niet gemaakt zou hebben. De wet van oorzaak en gevolg. ‘What goes around comes around’. Wie dit begrijpt en zich inzet om ervoor te zorgen dat het spreekwoord: ‘Wie goed doet goed ontmoet’, evenzo krachtig is, als de minder positieve variant. Minder positief, omdat ieder mens in de gelegenheid wordt gesteld om goed te maken wat hij fout heeft gedaan, door boetedoening. De mogelijkheid om een fout te herstellen. Goed maken, van wat ooit geleid heeft tot pijn, tot verdriet, bij wie of wat maar ook. Goed maken, van wat ooit onjuist was. Goed maken, om er zo voor te kunnen zorgen, dat de balans weer terug komt, herstelt. In evenwicht, omdat een onevenwichtig leven leidt tot nieuwe onbalans, leidt tot problemen en leidt tot strijd, waardoor de balans vaak ver te zoeken is. Zoeken naar de balans is al te lang gedaan. Heeft naast onnodig veel tijd en mensenlevens, een vermogen gekost. Onevenredig! Omdat niet iedereen er profijt van heeft gehad. Omdat er weinig mensen zijn die eigen verantwoordelijkheid hebben genomen. Eigen verantwoordelijkheid, gerechtigheid en profijt, wat zijn de overeenkomsten, wat zijn de verschillen?

Wie kan dit nog naar alle eerlijkheid zeggen. Ik heb ervoor gekozen, om geen profijt te hebben, van dat wat mij niet toekomt. Ik heb ervoor gekozen om te willen genezen. Ik heb ervoor gekozen om te luisteren naar mijn hart en mijn gevoel, waardoor ik wist dat ik mocht genezen. Door te danken, te bidden en te vertrouwen. Want zoals ik al eerder mocht vertellen in mijn boekje *Leven Leren Herinneren Weten*, hebben we allemaal de kans om te weten. Wanneer je weer in contact met jezelf staat. Weer vertrouwt op de God in jouzelf.

Anders gezegd: de verbondenheid met God, Zijn Zoon Jezus en de Heilige Geest. Want alleen wanneer je deze verbondenheid weer voelt en ervaart, wanneer je bereid bent om te ontwaken, kortom de verantwoordelijkheid neemt voor jouw denken, doen en handelen, zul je weer eenzijn, zul je je weer volledig bewust zijn van jezelf. Daarmee van alles wat je doet, de gevolgen, van wat jouw denken, doen en handelen met zich meebrengt en in het verleden met zich mee heeft gebracht. Omdat je het vanaf dat moment ook werkelijk wilt, kunt en mag zien.

Omdat je het vanaf dat moment ook aankunt om de gevolgen van jouw denken doen en handelen te dragen. Waardoor je de gelegenheid krijgt om alles ten goede te keren. Ten goede te keren, zodat je leven loopt zoals het behoort te lopen, waardoor je je hier weer volledig aan kunt overgeven. Want alleen wanneer je je eraan overgeeft, kun je verder. Verder zonder dat je voor de weg van de meeste of minste weerstand gekozen hebt. Verder op het pad wat je voorgaand aan dit leven gekozen hebt. Verder met het leven wat je voorafgaand aan het leven wat je leeft, wilde leven. Omdat dit leven jou de kans zou bieden, om weer één te worden weer één te zijn. Weer heel te zijn. Heelzijn, volmaakt gelukkig jezelf zijn. Waarom zou dit zo belangrijk zijn? Waarom is de weg naar heelzijn, voor de mens zo lastig. Omdat Jezus eens het goede voorbeeld heeft gegeven? Omdat Jezus de lasten van de totale mensheid heeft gedragen, vanaf het moment waarop hij ervoor gekozen heeft Gods Zoon te zijn? Op het moment waarop hij de kans kreeg om als voorbeeld, voor iedereen die leeft te gaan leven. Jezus, heeft zelfs zijn hemelse bestaan opgegeven zodat alle zonden van de mensheid, voor eens en voor altijd gewist werden. En iedereen die in hem gelooft het eeuwig leven heeft.”

En er hoort een stukje bij, een extra stukje omdat zonder dit stuk het dankwoord niet compleet is. En compleet zijn is dat wat nodig is. Incompleet zijn, is dat wat evenals alles wat er in de wereld speelt en in de wereld als promotie wordt gebruikt, dat wat alles in stand houdt. Daardoor doden we allereerst het kind in onszelf en we zorgen er daarbij zelfs voor, dat het kind in ons, gedurende ons leven slapende gehouden wordt. Het goede nieuws is, dat we het om kunnen draaien, we het weer om kunnen draaien en mogen herstellen. Want omdraaien en herstellen, is dat wat nodig is om het kind in onszelf weer te laten ontwaken. En wanneer het kind in ons éénmaal ontwaakt is, zullen we dit alleen kunnen beschermen door bij onszelf te blijven. Ja, bij onszelf blijven. Omdat dit de wijze is waarop we “Jezus werk”, Jezus leven en alles wat God ons daarmee gegeven heeft, ten goede kunnen laten keren. Bij onszelf blijven is de wijze waarop we het leven en sterven van Jezus weer zinvol kunnen laten zijn. Omdat we allemaal onze eigen verantwoordelijkheid hebben en mogen dragen, allemaal.

Want door niet bij onszelf te blijven, houden we alles in stand, door niet bij onszelf te blijven, doden we het kind in onszelf. Het kind in ons wat ons iedere dag opnieuw weer blij mag zijn, iedere dag weer blij mag maken. Het kind in onszelf wat iedere dag weer vol frisse moed mag en wil starten. Het kind in ons wat nog een heel leven voor zich heeft, om nog zoveel mooie nieuwe dingen te ervaren en belangrijker nog, dit te kunnen delen met iedereen die en alles wat leeft. Want dit laatste was Gods grootste wens.

Eén wereld waarin we allemaal weer samen zouden zijn, weer samen zouden leven en samen zouden delen, onze liefde voor iedereen die en alles wat leeft delen is de wens die wezenlijk is.

De wens die wezenlijk is en werkelijk zin heeft. Die werkelijk van nut en zinvol is. Wat kost het ons om dit te doen, wat kost het ons om dit te laten? Ja, vraag je eens af wat het ons, onze ouders, onze grootouders en iedereen die daarvoor geleefd heeft gekost heeft? En vraag je jezelf daarbij eens af wat het ons geleerd heeft? Wat hebben wij nu werkelijk geleerd van alle leed die de wereld al jaren in zijn of haar grip heeft en in de greep houdt? Wat heeft dit voor zin, wie is erbij gebaat?

Buiten het feit dat er heel veel mensen zijn die er alles aan doen om het kind in zichzelf te doden, zijn er nog veel meer mensen die het kind in zichzelf slapende houden. Er zijn gelukkig al aardig wat mensen die weten hoe we dit om kunnen draaien en hoe we het kind in onszelf kunnen laten ontwaken. En om dit aan te moedigen, om deze mensen aan te moedigen, doe ik graag de eerste stap. De stap die mogelijk leidt tot een hernieuwd kennismaken. Het kennismaken en kennisdelen waardoor de wereld weer de bakermat van alles wat goed is wordt. De wereld weer de mooie wereld wordt die God voor ogen had, toen hij uit liefde voor alle leven de hemel en de aarde geschapen heeft. Want God heeft de Hemel en de Aarde geschapen om te willen delen. God heeft de Hemel en de Aarde geschapen om dat te willen delen wat hem lief was met iedereen die en alles wat hem lief is. Toen, nu en tot in de eeuwigheid. Want waarom zou God alleen op de wereld willen zijn? Waarom zou God alleen willen heersen, willen leiden, willen zijn, wanneer Hij niemand zou hebben om dit mee te kunnen delen? Zou Hij dan werkelijk gelukkig zijn, of zou eigenbelang, dat wat nu van waarde lijkt zijn drijfveer zijn geweest. Ik ben er zeker van dat dit op geen enkele manier het geval is. Ik vertrouw erop dat God ook gedurende zijn leven heeft geleerd, geleerd hoe hij zijn waarde kan laten groeien.

Van eigenbelang naar eigenwaarde door zelfrespect!

Wanneer eigenbelang, dat wat al veel te lang de basis voor een ogenschijnlijk gelukkig en succesvol leven, weer het verleden is, kunnen we verder, mogen we verder in leven. Want leven is dat wat wezenlijk gelukkig maakt, wat ieder mens de kracht geeft om dat te doen wat mogelijk is, wat hen mooi, gezond en sterk maakt, onvoorwaardelijk liefde geven.

Onvoorwaardelijk liefde geven, waardoor alles wat hier, nu in stand gehouden wordt, alles wat nu bewust gedood of in slaap gehouden wordt, weer open zal bloeien alsof de lente start. Heel eenvoudig, zonder poespas, zonder enige manipulatie, een ieder weer accepteren, startend bij jezelf, de persoon die je bent, zonder pijn, zonder verdriet en of wezenlijke smart.

Want de mens die zich laat sturen door alles wat de negatieve emoties teweeg hebben gebracht en nog steeds meebrengen, zullen dagelijks geconfronteerd blijven worden met alle pijn. Waardoor het lijkt of zij het keer op keer weer herbeleven en in leven zowel zichzelf als ieder ander waarmee zij zich op enige wijze verbonden voelen, door “samensmelting” zijn.

De opwarming van het klimaat, zorgt er zelfs bij mens en dier voor dat de grens veel eerder wordt overgeschreden, bereikt. Geeft de economie een zetje in de goede richting, zorgt voor werk, laat de mens, organisaties en bedrijven met mooie en slimme oplossingen komen, die zorg en zekerheid verrijkt.

De vraag is en blijft wie er nu mee geholpen is, wie er nu mee geholpen worden, wie er nu werkelijk mee geholpen zijn?

De grootverbruikers, de grootverdieners of toch de mens, het individu, vader, moeder, broer of zus, degene die lijdt, pijn?

Daarbij de persoon die pijn heeft, de persoon die iedere dag van zijn of haar leven, geconfronteerd wordt met wat stoort. Wat hem of haar stoort en ervan weerhoudt zijn of haar leven te leven, te leiden, te doen wat past, wat het leven echt inhoud geeft, de energie, nodig om te leven, toch enig in zijn soort?

Want als de mens zelf weer gaat kijken, naar wat mogelijk is, wat zonder al te veel moeite gedaan kan worden, daarbij kan worden bereikt en zelfs volledig kan worden gerealiseerd. Sterker nog, zal deze er veel minder vaak voor kiezen, om hulp in te schakelen, de ander voor zijn of haar karretje te spannen, omdat het in wezen zo goed voelt, het echt voelt of je wijzer wordt, doordat je je alle kennis eigen maakt, zelf leert.

Je leert om te gaan met alles wat er op je pad komt, alles wat je op je bord krijgt, alles wat jou laat weten wat echt nodig is. Nodig, om je leven ten volste te kunnen leven, de kansen te kunnen benutten die je worden geboden, jij schrijft je eigen levensverhaal, jij maakt je eigen kennis, je bent geschiedenis.

Ja, ieder mens die zichzelf is, die ervoor kiest en de dingen doet die bij hem of haar passen en ook werkelijk zo horen. Zal iedere dag als een geschenk zien, een dag waarin hij of zij mag leren, alsof iedere dag een nieuwe kans en keuze biedt, vanuit zelfrespect naar eigenwaarde, zelf uit liefde geboren.

Uit liefde geboren, doordat je er zelf voor gekozen hebt en dit zelf zo hebt willen laten zijn, iedere dag waarin je leven mag.

Zul je werkelijk alleen de juiste dingen doen, vanuit je hart, met het grootste respect voor, jezelf, jouw lichaam, ontzag.

Ontzag voor wie je bent, welke kansen jij in dit leven allemaal hebt gekregen en er ook werkelijk gebruik van hebt gemaakt. Door het kind in jezelf te laten ontwaken, iedere dag opnieuw omdat je het beseft hebt, door te voelen, dat je wanneer je hier geen gehoor aan geeft, je plicht, jouw levensrecht verzaakt.

Jouw levens en geboorterecht waar je dankzij God en je ouders gebruik van mag maken, waar jij dankzij God en je ouders de levensadem en het levenslicht hebt mogen zien.. Natuurlijk is ieders verhaal en omstandigheid anders, zal iedereen een eigen kijk op zijn of haar leven hebben, dit is aan de persoon zelf, of zie jij dit anders, mag jij er een eigen mening of oordeel over hebben, als een expert misschien?

Als expert, als levengenieter en de persoon die weet hoe het is om dagelijks het leven in liefde, geluk en gezondheid te leven. Kun je de ander wat tips en adviezen geven, om er op jouw wijze voor te zorgen dat iedereen dit weer op eenzelfde, zij het geheel eigen wijze kan meemaken, hen de kennis te geven.

De kennis die jij jezelf eigen hebt gemaakt, die jij voor jezelf en degene waarvan jij houdt, intens hebt leren gebruiken. Als een bij die iedere dag van bloem naar bloem vliegt, om de nectar, het stuifmeel om te zetten in honing, door simpelweg de juiste smaak, geur en kleur te ontdekken, door te ruiken.

Ruiken, dat wat de mens veel te weinig doet, niet meer toe in staat lijkt te zijn, blokkade, aandoening aan de luchtwegen? Wanneer jij vrij de lucht in kunt ademen is dat jouw zegen.

Dan ben je een gezegend mens en kun jij net als ieder bijtje, jouw goede raad en advies doorgeven aan iedereen die ervoor open staat, door vanuit je hart, de ware kennisbank te delen. Uit liefde voor hen die willen weten, voelen, ervaren en ook beleven, van dat wat werkelijk van belang is, voor hen die net als jij van iedere dag iets waardevols maken en niet spelen.

Niet spelen dat je gelukkig bent, maar het ook werkelijk echt voelen, door het weer te ervaren, door het wezenlijk te zijn. Daarbij zonder hinder dat doen wat nodig is, waar je je voor de volle honderd procent voor ingezet hebt, voor ieders eigen belang, in het algemeen, niet voor de centen of voor de schijn.

Want waarom zou je het alleen voor jezelf willen doen, als je denkt dat de ander dit je mogelijk op enige wijze misgund? Je door negatieve gedachten laten leiden heeft hetzelfde effect ook daarbij ben je niet gebaat, zorgt alleen maar voor gestunt.

Gestunt of ook wel dat wat je als mens zelf in gevaar brengt, dat wat je als mens laat dealen met de gevolgen van jouw zijn. Niet langer op het spoor wat jij zou mogen volgen, niet langer dat doen wat een bijdrage levert aan jouw mooie leven, wat vergelijkbaar is, zeker niet vergeleken kan worden, ragfijn.

Omdat onze levensdraad, de rode draad in ons leven, zelfs wanneer deze een ragfijne structuur heeft, ons met een ieder die leeft, in leven is en wil zijn dagelijks opnieuw verbindt. Als een kind wat zijn of haar handje op je hart legt, daarbij zegt dat ze van je houdt en om je geeft, het innerlijk kind.

Het is onze taak om ons innerlijk kind zo lang mogelijk, het liefst iedere dag te verblijden, dit te voeden en aan te raken.

Een aanraking die net als de fijne vleugels van een vlinder, als de draadjes van een mooi gesponnen web, leiden van de ene naar de andere zijde, wanneer je op hoog niveau zou kunnen horen, zouden deze de mooiste muziek maken.

Muziek, de klanken van een instrument die qua toon alleen hoorbaar is voor de mensen die zich er zelf voor openstellen. Waardoor geritsel ineens voelbaar is, trillend als een telefoon, op het punt staat om te berichten, contact te krijgen, bellen.

Alle techniek die op dit moment voorhanden is, is wanneer je het goed bekijkt, daarbij op de juiste tijd en wijze baseert. Volledig nagebootst van iets in de natuur, dat wat het kleinst levende wezen, ons door dit dagelijks met ons te delen leert.

We leren van elkaar, van iedereen die we ontmoeten en die de tijd neemt om met ons samen te zijn, tijd met ons te delen. Met ons, jou, mij en alle andere mensen, die er voor ons zijn, er nog voor openstaan, door gezamenlijke kennismaking telen.

Want iemand die teelt, die iets voortbrengt, die iets kweekt, plant of zelfs zaait, zal oogsten wanneer de tijd er rijp voor is. De natuur, iedereen die en alles wat daar onderdeel van kan en mag zijn, weet hoe belangrijk het leven is, het leven in het hier en nu, voor wie niet wil weten, duidelijk een groot gemis.

Iedere dag met het grootste respect invullen, iedere dag dat doen wat jou aangeboden wordt, waar jij de uitnodiging voor krijgt, door deze in liefde te willen aanvaarden en ontvangen. Die dag helpt jou om jouw liefste en grootste wensen waar te maken, dat te doen waartoe jij in staat bent, waar jij de kennis plus de vaardigheden voor bezit, zonder angst, onbevangen.

Waarom zou het leven gevuld moeten zijn met angst, met pijn, leed en alle hinderlijke gebeurtenissen die lijden tot verdriet? Wanneer ieder mens ervan zou leren, ieder mens er wezenlijk door geholpen zou zijn, zou het leven oneindig zijn, of niet?

Oneindig in de vorm waarin wij het kennen, waarin wij het hebben ervaren, geleerd door alle lessen die we op school, maar ook gedurende ons leven hebben mogen herbeleven. Ja, herbeleven omdat het leven ons stap voor stap, dat toont en dat laat zien wat van belang is, wat van waarde is voor nu, tijdens, maar ook voor wat ons na het leven zal zijn gegeven.

Het gegeven, dat wat gegeven is of dat wat als een gegeven in ons geheugen, in ons hart geschreven is, erop gebrand staat. Dat wil zeggen wanneer we er ook wezenlijk weer naar gaan luisteren, de juiste frequentie kiezen, door ons er dagelijks op af te stemmen, jij beslist, nu, morgen, wel zeker, vroeg of laat.

Laat, omdat ieder mens, zelfs wanneer hij of zij in leven één of meer keuzes maakt die niet rijmen met dat wat God wenst. Nadien toch ook nog gered kan worden, gered van de duistere machten en krachten, Onvoorwaardelijke Liefde onbegrensd.

Onbegrensd, zonder drempel, zonder enige hindernis, hobbel of dat wat tot weerstand, tegenwerking en of wrijving leidt. Allemaal weggepoetst, gepolijst, gladgestreken, met de mantel der Liefde bedekt, zonder geheimen, de waarheid, geen strijd.

Want strijden heeft de mens in zijn of haar leven al voldoende gedaan en leed heeft de mens in het leven al genoeg geleden. God weet dit als geen ander, heeft alles van nabij ervaren en is daarom vergevingsgezind, het enige wat telt, rust in vrede.

Door vrede te vinden in de tijd waarin rust maar ook liefde overheerst door er opnieuw voor te gaan, er wederom ook bewust voor te kiezen, dit als voornaamste leefregel te zien. Leer je wat er nodig is, om je leven ten volste te leven, te doen wat ervoor zorgt, dat de tijd die je krijgt, die jou echt volledig toebehoort, is om dat te kunnen doen wat je mag bovendien.

Omdat ieder mens een bepaalde hoeveelheid tijd krijgt, de vooraf gewenste tijd, om dit leven op de meest volledige wijze te kunnen leven, te kunnen voltooien, te mogen vervolmaken. Op complete wijze vervolmaken van het leven wat voorheen, ooit in het verleden, in een andere setting en in een andere hoedanigheid of fase, of zelfs een andere hemel en aarde, niet de mogelijkheid en de tijd bood, door alle keuzes en taken.

Taken, die jij jezelf hebt opgelegd, gestimuleerd door de één of de ander, maar daarbij wel door jouzelf zijn geaccepteerd. Zonder in detail te treden, zonder daar wie of wat maar ook bij te noemen, zonder redenen, zonder gevolg, zonder enige zin, want dat is wat mijn gevoel zegt en dit is juist, nooit verkeerd.

Mijn gevoel, wat mij vertelt en zegt wat ik moet of eerder mag weten, waarop ik al zo lang ik leef, mijn hele leven vertrouw. Niet om er beter van te worden dan de ander, maar om dit te kunnen delen, met iedereen die dit niet ervaart, niet beleeft en daardoor mogelijk zelfs mist, door eigen keuzes in het nauw.

Ja, want alle gemaakte keuzes geven ieder mens wat hij of zij mag leren, daardoor mag herinneren en zo ook mag weten. Het leren, door het je te herinneren, daardoor ervaren, is dat wat nodig is, wat velen van ons, zo niet het grootste deel van de mensheid, iedereen die zich laat leven, totaal is vergeten.

Door iedere dag te nemen zoals deze komt, dat te doen wat voor jou mogelijk is en waartoe jij de kracht de energie en de middelen hebt, ben jij rijk en gelukkig, jouw grootste bezit. En ieder ander die deze keuze, de keuze die jou toebehoort, maar ook van hem of haar kan zijn, niet aanneemt als dat wat past, wat mogelijk is, voelt zich moe en allesbehalve fit.

Moe van het leven wat hij of zij leeft, wat hij of zij leidt, laat leiden, daardoor volledig aan hem of haar voorbij laat gaan. Tenzij de persoon ook weer in de kracht en het licht dat wat hem of haar toebehoort komt, ervoor kiest om te gaan staan.

Omdat staan, opstaan is en dat is wat ertoe leidt, dat er geen mens meer is die om je heen kan, er geen mens meer is, die jouw woorden in twijfel trekt, omdat jij jij, je ware zelf bent. De ware, jezelf, de persoon die op eigen kracht met dat wat mogelijk is, de kennis, middelen en mogelijkheden hebt om te doen wat in ieders belang is, de waarheid delen, jouw talent.

Want het delen van talent, is kosteloos, is gratis, juist daarom voor iedereen die er zich voor inzet, te doen en bereikbaar. Omdat dit de werkelijke waarde is, dat wat geen mens je kan leren, laat staan onderwijzen, jouw leven, zon, klip en klaar.

Jouw leven, de zon en alles wat nodig is, om de aarde weer de hemel op aarde te laten zijn, voor hen die ervoor gaan, willen. Waarom zou je er in je eentje voor kiezen om de wereld op je schouders te nemen, door deze naar een hoger level te tillen.

*Samen, is dat wat werkelijk leidt naar alles wat de wereld, **ONZE WERELD**, een betere plaats maakt, daardoor laat zijn. Wil jij ook mee, sluit je dan aan bij deze reis, de levenstrein.*

Het leven, de levensreis, het spel en alles wat op hoog niveau wordt gespeeld en zelfs op zeer hoog niveau uit is gedacht. Kent nu alleen maar dieptepunten, kent nu voornamelijk de negatieve emoties, op een aantal na, wonderlijk, onverwacht.

We wachten al zo lang op de oplossing, op de wederkomst van Jezus, zijn terugkeer, zijn hernieuwd kennismaken op aarde. Maar wie zijn wij, wie ben jij, wie ben ik, wanneer we in de tussentijd, doorgaan met deze puinhoop in stand houden, deze ziekelijke ellende prijzen, de huidige waarde?

Ja de waarde die ziekelijk en ziekmakend is, voor de mensen die zich allesbehalve of zelfs totaal niet gewaardeerd voelen. Mensen die zich iedere dag maar weer inzetten, die zichzelf elke dag oppeppen, om te presteren, voor vele goede doelen.

Doelen die voor ieder mens verschillend kunnen en mogen zijn, wanneer zij zich er goed bij voelen, bovendien gezond. Omdat je goed voelen en gezond zijn alles zegt over de echte waarde van wat je doet, waartoe je in staat bent, wat jou ligt, waar jouw kracht in zit, jouw ware aard, jouw achtergrond.

Ja achtergrond, de enige genetische bepaling die van belang mag zijn, degene die werkelijk waarde heeft, van waarde is. Waardoor genetisch, alles zegt over de lessen in jouw leven, de kennis die je je hebt eigen gemaakt, jouw opleiding, jouw wezenlijke diploma's in jou vorm gegeven, wanneer je ze op juiste wijze tot uiting brengt, "de vaderlandse geschiedenis!"

En ieder die het anders ziet, die het anders denkt te weten. Die zal uiteindelijk zijn of haar ware aard leren kennen, die zal zijn of haar strijd leveren, eigen keuze of toch vergeten?

Ja vergeten, wat jouw waarde als mens is, in deze wereld, op deze aarde, die als de hemel voelt, wanneer jij weer jij bent. Jij weer jij bent en er iedere dag opnieuw voor kiest om ook weer jij te zijn, de persoon die werkelijk leven wil, jezelf kent.

Jezelf kennen, is weten wie de ander is en daardoor juist de ander ook de ander laten zijn, wanneer deze er zelf voor kiest. Tenzij je je erin wilt mengen, de persoon op een dwaalspoor wilt zetten, de ander deel van jou wilt maken, je jezelf verliest.

Dan verlies je je waarde, dan verlies je je kracht en alles wat je als mens in jouw leven hebt geleerd, daardoor hebt bereikt. Ja, dan zul je zelfs aan de bak moeten, dan zul je zelfs jouw leven moeten laten leiden, jouw leven of de ander verrijkt?

De ander, ieder ander, de organisatie, de mens die er werkt of toch eerst jezelf zijn, jezelf blijven en dit je hele leven lang? Gewoon doorgaan op het pad wat je bent ingeslagen, de weg die je gelopen hebt volgen, door te genieten, ieder dag zonder enige angst zijn, zonder angst leven, vertrouwen of wel bang?

Wel bang en angst hebben voor de toekomst, dat wat komen gaat en ertoe leidt dat je niet of nauwelijks in het hier en nu kunt functioneren, in het hier en nu kunt zijn of leven? Stop met piekeren, je zorgen maken over, wie dan leeft dan zorgt, kijk hoe jij op een zo goed en zuinig mogelijke manier van waarde kunt zijn, door dat wat je kunt te delen, geven.

Deel en geef aan ieder die het nodig heeft, iedereen die eraan toe is om zijn of haar leven ook weer in eigen regie te houden. De Vrije Wil uit Onvoorwaardelijke Liefde is wat God al zijn kinderen gegeven heeft, omdat Hij ons volledig vertrouwde!

Ja, God heeft ons het vertrouwen gegeven, omdat Hij zeker wist vanuit zijn hart, dat we het juiste zouden doen in leven. In leven, in ons leven, wanneer we dit weer zouden leiden, het is werkelijk aan ieder van ons geschonken, een waar gegeven.

Pas wanneer we dit weer zo zien, weer zo ervaren en iedere dag zullen herinneren zoals deze voor ons bedoeld was en is. Zal het beleven ook werkelijk zo zijn, zal het beleven ook weer de waarde hebben die het behoort te krijgen, een belevenis.

Want het beleven, is het geloven en vertrouwen op dat wat je doet en wat je ieder mens vanuit het diepst van je hart gunt. Je voorstellen hoe dit zou zijn wanneer ieder ander dit ook weer zal mogen doen, door jouw leven te leven is wat je kunt.

Wat jij kan en zelf mag doen, in alle dagen die volgen en alle dagen die jij krijgt om jouw droom, wezenlijk waar te maken. Het gaat er niet om hoeveel je eraan overhoudt, hoeveel je ermee zult verdienen, het gaat om de tijd die je neemt, de tijd die je gebruikt, de tijd die je ervoor inzet om mensen te raken.

Mensen of hun snaar, de gevoelige het liefst, omdat deze bij het grootste deel, een ingang is naar binnen, naar het hart. En ieder mens die zich gekwetst, verdrietig of op enige wijze pijnlijk klein, zielig, eenzaam voelt, kan dan beginnen, start.

De mens start pas wanneer hij of zij op een dieptepunt in het leven komt, zich totaal vergeten voelt, zich verloren waant. Omdat je dan de waarde van het leven ziet, van dat wat je wezenlijk blij maakt en waardoor er inzicht komt, de nodige confrontatie met jezelf, dat wat je helpt, ieder mens kan, zal, mag helpen, waardoor deze de ruimte neemt, een weg baant.

Een weg die alleen door jouzelf kan worden bewandeld, een weg die alleen door jouzelf kan worden genomen, door deze zelf op eigen kracht, gesteund door de ander te gaan lopen. En wie het gevoel heeft dat deze door de ander geleid moet worden, deze door de ander gestuurd moet worden, zal echt zichzelf tegenkomen, waardoor hij ervoor kiest, niet te kopen.

Ja, want kiezen of kopen, is dat wat de economie en de wereld waarin we nu leven draaiende houdt, daarbij ook echt zo laat. Geen verbetering, geen verandering, herhaling van eerdere tijden, de geschiedenis, angst, hebzucht, oorlog en altijd haat.

Ik heb er genoeg van, ik ben er klaar mee en wil graag iets positiefs bereiken met de middelen die ik heb, dat wat voor mij mogelijk is, met dat wat ik als mens heb mogen krijgen. Geen opstand, geen strijd, geen plannen om iemand voor het hoofd te stoten of zelfs te dwarsbomen, daarbij wel iets mogen doen, iets goeds, iets wat helpt, zonder nog langer te zwijgen.

Te zwijgen of te verzwijgen wat iedereen juist nu weer mag weten, door zich daar volledig bewust van te zijn in wezen. God heeft de hemel en de aarde geschapen, voor, door en met ons als zijn kinderen, hij zal ons dus altijd helpen, door ons vrij te laten, wanneer we vertrouwen, het juiste doen, daarbij naar ons hart luisteren, de 10 geboden, zijn we zonder vrezen.

Dan kunnen we en mogen we zonder vrezen ons eigen leven leven, ons eigen leven leiden, kunnen we gezond in leven zijn. Met ons, iedereen die en alles wat leeft, iedereen die en alles wat het leven heeft, het leven wat God ons geeft, wat we zelf hebben mogen kiezen, waar wij vanuit ons diepste verlangen, onze eigenwaarde door zelf respect, alle dagen zonneshijn.

Nawoord

Even een een kort nawoord, omdat het boek alles al zegt, alles al weergeeft en alles al laat zien voor hen die willen zien, daarbij ook werkelijk kijken. Kijken wat er mogelijk is, wat er voor hen mogelijk is en daarbij wat er voor hen tot de mogelijkheden behoort.

Ik wil met name mijn zus Tineke bedanken voor het meelezen, voor het meelezen en corrigeren, daarbij meteen aangeven van rare woorden, rare zinnen en of zinspelingen. Want dit laatste is natuurlijk wat er gebeurt op het moment dat we tussen de regels door gaan lezen, of op het moment dat ik iets schrijf, waarbij tussen de regels door niet duidelijk is wat ermee bedoeld wordt. Omdat zij het als eerste ziet, zij er als eerste haar onbevooroordeelde mening over geeft, kan ik het ook op de juiste manier wijzigen of wanneer ik het gevoel heb dat het toch juist is, zo laten, omdat ook dat onderdeel is van het schrijf, lees, leef en deel proces. Dank je wel daarvoor zus, ik ben blij dat je me hier al heel lang mee helpt, dat je altijd bereid bent om jouw tijd hierin te steken. Jouw tijd, die wat mij betreft net zo kostbaar is als de mijne. Weet je hoe fijn het is dat je dan aan een half woord al genoeg hebt om te begrijpen. Weet je hoe fijn het is dat een half woord, een blik of gewoon even denken aan, ervoor zorgt dat er verbinding is en deze wordt gelegd. De verbinding, die zelfs wanneer we dit niet op voorhand “wisten”, wellicht op voorhand ook al samen hebben mogen zien, ervoor zorgt dat we op één lijn zitten. Een lijn die wat mij betreft en wanneer jij dit ook wilt, nog heel veel mooie buigingen, omwentelingen en noem nog maar eens een aantal mooie woorden, die aanduiden dat alles mogelijk is, wanneer je dit ook wezenlijk wilt. Niets moet alles mag is mijn motto!

Daarbij is er geen mens die kan en mag zeggen wat de ander moet doen, hoe de ander zijn of haar leven in behoort te richten, tenzij de ander even het spoor bijster is, even het spoor bijster, of de weg, de weg waarop hij of zij behoort te lopen even kwijt is. Dan en dan alleen mag jij de hand die hij of zij uitsteekt, de hand die hij of zij je reikt beethouden. Om samen de weg te vinden die nodig is om de wereld, het leven en alles wat nodig is om in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven en te kunnen zijn, weer waar te laten wezen. Want alleen door dit in wezen waar te laten zijn zal dit ook slagen. Alleen door dit in wezen ook waar te laten wezen, zal dit een mooi vervolg, een mooie wending en een mooie uitkomst kennen. Ik kijk ernaar uit, om het kind in ieder mens, die zijn of haar hand uitrekt, die zijn of haar hand uitsteekt en bereid is om zelf te lopen, mee te nemen naar de weg die hij of zij voorafgaand aan dit leven heeft mogen zien.

We mogen weer gaan leven. We mogen alles wat het in stand gehouden heeft, weer in z'n ware vorm gaan zien, waardoor het kind in ons weer opstaat, het kind in ons weer ontwaakt. Ik ben ontwaakt en zal er alles aan doen wat in en binnen mijn vermogen ligt om het kind in ons blijvend te laten zijn, zichzelf te laten zijn, waardoor we ons vol goede moed, liefde en gezondheid weer kunnen richten op dat wat de toekomst, die wij zelf mogen maken, voor ons, voor iedereen die en alles wat leeft in petto heeft. Want alles is liefde en daar teken ik voor.

Sonja Ulrich